

JOSIP PEČARIĆ, GENERAL IVICA PRIMORAC

Josip Pečarić

**GENERAL IVICA
PRIMORAC**

ZAGREB, 2026.

© *Josip Pečarić*

KAZALO

UVOD	9
DA MI HRVATI SPASILI SMO BiH	10
REAGIRANJE	20
GENERAL IVICA PRIMORAC: „HRVATSKA, KAO ČLANICA EU, TREBA NAPRAVITI REVIZIJU DRŽAVLJANSTAVA“	24
VIDEO PRIMORAC O HELEZOVIM UVREDAMA, CERIĆEVOJ PRIJETNJI RATOM, IZETBEGOVIĆEVOM POZDRAVU... ..	30
"KAD ISTINA PROGOVORI"	33
RIJEČ UREDNIKA	33
POGOVOR: IVICA ŠARAC, POTICAJNO SVJEDOČANSTVO JEDNOGA HRVATSKOG GENERALA ..	36
SRPSKI OFICIRI TRAŽILI SU DVA MILIJUNA DOLARA ZA RUDOLFA PEREŠINA. BILA JE TO PRIJEVARA	39
PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA "KAD ISTINA PROGOVORI"	46
U MATICI HRVATSKOJ PREDSTAVLJENA KNJIGA IVICE PRIMORCA "KAD ISTINA PROGOVORI - SVJEDOČANSTVO HRVATSKOGA GENERALA"	50
SVJEDOČANSTVO KOJE RAZBIJA MITOVE: U MATICI HRVATSKOJ PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA PROGOVORI“	53

IVICA PRIMORAC: ŽELIM OSTA VITI VJERODOSTOJNO ZAPISANE ČINJENICE O DOGAĐANJIMA IZ I NAKON DOMOVINSKOG RATA U KOJIMA SAM BIO IZRAVAN SUDIONIK	58
U MOSTARU PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA ‘KAD ISTINA PROGOVORI – SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG GENERALA’	65
VEČERNJI LIST BiH: PREDSTAVLJENA KNJIGA "KAD ISTINA PROGOVORI - SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG GENERALA" IVICE PRIMORCA	75
U VITEZU PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA PROGOVORI – SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG GENERALA“	83
LJUBUŠKI: PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA PROGOVORI“ NAJAVLJENA NOVA O HOS-U U HERCEGOVINI	86
GENERAL PRIMORAC U SPLITU PREDSTAVIO KNJIGU “KAD ISTINA PROGOVORI” O OBRANI HRVATSKE I HERCEG-BOSNE	97
PRILOG: ISPRAČAJ JULIENNE EDEN BUŠIĆ	103
GENERAL IVICA PRIMORAC PODIŽE PRIJAVU PROTIV ČANE PRIMORCA: "TRAŽIT ĆU PROVJERU I NJEGOVOG I MOGA RATNOG PUTA"	125
PETAR ŠKORIĆ, KAD ISTINA PROGOVORI OTVARANJE PITANJA O KOJIMA SE PREVIŠE ŠUTJELO	127
GENERAL PRIMORAC U MOJIM KNJIGAMA	131
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	131
PITANJE JE HOĆEMO LI DOČEKATI NJIHOVU SLOBODU ODMAH ILI ĆEMO MORATI NASTAVITI I NAŠU BORBU ZA PRAVDU	131
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.	139
GENERAL IVICA PRIMORAC O GENERALU PRALJKU ..	139
DON ANĐELKO KAĆUNKO, ZAGREB, 2021.	141
PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA	141

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. ..	164
GENERAL IVAN TOLJ: U RATU NAS JE RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U MIRU?	164
SKUPINA GENERALA O ‘POMILOVANJU’: TIPIČNO STARE I PROKUŠANE KOSOVSKO-UDBAŠKE METODE	170
NEMA ZAJE**NCIJE S GENERALOM!	170
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	177
DIO HRVATSKIH GENERALA PODRŽAO LOVRENA: ‘NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA ‘ZA DOM SPREMNI‘	177
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	183
PISMO PREDSEDNICIMA 13.	183
HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.	192
JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU	192
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	200
JOSIP PEČARIĆ, SLOBODAN LANG I THOMPSON	200
GALERIJA FOTOGRAFIJA	204
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	209

UVOD

Sjajno je kada hrvatski general napiše knjigu o Domovinskom ratu, i to danas kada imamo razne pokušaje iskrivljavanja istine o Domovinskom ratu. Uz ovaj Uvod ide i nekoliko tekstova s mog facebooka. Prvi je intervju koji je s generalom Ivicom Primorcem napravio Ivica Marijačić: DA MI HRVATI SPASILI SMO BiH.

To je meni satisfakcija zbog toga što ponašanje onih u BiH koje suz Hrvati spasili se ponašaju tako da sam to objasnio pitalicom:

-Znate li kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?

-Spasi ih od genocida!

Intervju je i napravljen zbog njegove knjige "KAD ISTINA PROGOVORI".

Prvo poglavlje i jest o toj knjizi našeg generala.

Slijedi poglavlje s tekstovima iz mojih knjiga u kojima se spominje general Primorac.

Na kraju je dana Galerija fotografija.

Akademik Josip Pečarić

DA MI HRVATI SPASILI SMO BiH

MOJA PITALICA:

Kako od nekog naroda dobiti neprijatelja?
SPASI GA OD GENOCIDA.

BIH I OKOLICA

Ivica Primorac: Da, mi Hrvati spasili smo BiH, a muslimani su skupo platili Alijine pogriješke i potpuno nespremni dočekali agresiju na BiH

Neretvanski.net 1 tjedan ago

Nakon promjene vlasti u Hrvatskoj 2000. godine hrvatske su sigurnosno-obavještajne službe pretvorene u sluganski servis Haaškoga tribunala, a mnogi visoki državni dužnosnici provodili su pogubnu državnu politiku samooptuživanja te su povijesnim krivotvorinama teretili vlastitu državu, sustavno progonili branitelje i diskreditirali nevine ljude

Razgovarao: IVICA MARIJAČIĆ, Hrvatski tjednik

Na početku dva klasičnih pitanja: prvo, što Vas je potaknulo na pisanje knjige Kad istina progovori i, ako postoji opravdan motiv za nju, zašto baš sada, praktički 30 i više godina nakon svršetka rata?

Motiv za pisanje knjige bio je da ostavim vjerodostojno svjedočenje o, za mene, bitnim događajima vezanima za Domovinski rat, kao i svjedočenje o određenim bitnim događajima i procesima nakon rata, a posebno nakon promjene vlasti 2000. godine, kada su branitelji izloženi sustavnim progonima s ciljem podjele odgovornosti za nametnuti nam rat i pisanje nove povijesti vezane za obranu od velikosrpske agresije i oslobađanja Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Naglašavam da sam u knjizi pisao o događajima čiji sam bio izravni sudionik i vjerodostojan svjedok. Dodatni mi je bio motiv ostaviti zapisano i potkrijepljeno autentičnim dokumentima svjedočanstvo o oslobodilačkim operacijama hrvatskih snaga u Bosni i Hercegovini, počevši od “Cincara”, Zime “94”, “Skoka 1 i 2”, “Ljeta 95”, “Oluje” u južnom sektoru, “Maestrala” i “Južnoga poteza”. Navedenim vojnim operacijama hrvatskih snaga (HV i HVO) u BiH, oslobođen je teritorij Bosne i Hercegovine, bihaćka enklava spašena od sudbine Srebrenice i srpsko političko vodstvo u Beogradu prisiljeno na mirovne pregovore koji su rezultirali Daytonskim, odnosno Pariškim mirovnim sporazumom. Hrvatske snage pod političkim vodstvom dr. Franje Tuđmana i Gojka Šuška svojim su djelovanjem i uz znatne žrtve dale ključni prinos okončanju rata i očuvanju cjelovitosti Bosne i

Hercegovine. Kako godine prolaze, iz političkoga se Sarajeva sve češće osporava prinos RH u oslobađanju BiH; s ciljem nametanja krivnje i provođenja unitarističke politike Hrvatsku se opetovano proziva kao agresora te lažno optužuje da je planirala podjelu BiH.

Drugo uobičajeno pitanje glasi: o ratu u BiH napisano je bezbroj knjiga čiji su autori sa svih sukobljenih strana. Što ova knjiga nudi čitateljima u odnosu na ostale objavljene iz pera hrvatskih autora o ratu u BiH, a što druge nemaju?

Na žalost, s hrvatske strane nema dovoljno knjiga o tim povijesnim ratnim događanjima i procesima čiji su autori izravni sudionici događanja i osobe koje su bile na izvorima donošenja odluka. Više je objelodanjeno knjiga čiji su autori povjesničari koji su napisali vrijedne knjige, ali njima često nije bila dostupna cjelovita dokumentacija iz toga razdoblja te nisu bili sudionici sastanaka na kojima su donošene ključne odluke. Ja sam pisao knjigu utemeljenu na iskustvima dužnosti koje sam obnašao, pomoćnika načelnika glavnoga stožera HVO-a i pomoćnika ministra obrane HVO-a u vrijeme oslobodilačkih operacija hrvatskih snaga, te aktivnoga sudionika mnogih ključnih sastanaka održanih u tom razdoblju. Potičem i druge kolege i časnike da pišu knjige o Domovinskome ratu i tako daju prinos očuvanju istine – u suprotnome noviju će nam povijest pisati često i oni kojima samostalna Hrvatska nije bila cilj.

Kakve su reakcije na knjigu iz hrvatskih, a kakve iz bošnjačkih krugova? Po našim spoznajama neki nisu dobro primili objavu ove knjige. Je li to istina i zašto?

Ja nisam pisao knjigu da bi se ona nekomu svidjela, nego da bih ostavio vjerodostojno napisano svoje svjedočenje o bitnim događajima vezanim za Domovinski rat kao i o određenim procesima nakon Tuđmanove smrti i politike detuđmanizacije koja je brutalno provedena nakon 2000. godine. U knjizi sam objavio i preslike autentičnih dokumenata iz toga razdoblja kao priloge o temama o kojim sam pisao. Mogu reći da je knjiga postigla znatne pozitivne reakcije, promocije u Mostaru, Zagrebu i Ljubuškom bile su odlično posjećene, uz pozitivne ocjene

knjige što su ih dali povjesničari. Bilo je i nekih pojedinačnih negativnih reakcija koje su prvenstveno produkt nezadovoljstva pojedinaca koji su u knjizi spominjani. Dogodio se i slučaj morbidne klevete na društvenim mrežama moje malenkosti i kolege Dragana Čuljka (aktualnoga predsjednika udruge UDOOHOS iz Ljubuškoga), što ju je napisao nekadašnji časnik HOS-a Hercegovine Stanka Primorca Čane. Taj je slučaj preuzeo naš odvjetnik tako da će navedena kleveta dobiti sudski epilog. Ja ću u svakom slučaju nastaviti rad na drugoj knjizi u kojoj ću dodatno i vjerodostojno pisati i o ratnom HOS-u u Bosni i Hercegovini, a nikakvi pokušaji diskreditacije izmišljotinama pojedinaca koji imaju snažne osobne interese da se ne propituje inflacija "ratnih časnika HOS-a" u BiH neće me u tome omesti. Dosadašnjim i mogućim budućim klevetama baviti će se odvjetnici. U istini je moć, a istina očito nekima nije u interesu.

Reintegracije Podunavlja ne bi bilo bez ugrađivanja Herceg-Bosne u Federaciju BiH

Kao hrvatski general porijeklom iz BiH držite li da je hrvatski narod u BiH izišao iz rata u BiH kao pobjednik, a ako jest, je li njegova današnja politička pozicija odraz te političke uloge?

Hrvatski je narod u BiH, zahvaljujući poglavito HVO-u, opstao u ratu u BiH, HVO je kao dio hrvatskih snaga dao golemi prinos u oslobađanju i osiguravanju cjelovitosti Bosne i Hercegovine. Hrvati su prvi kroz HZ HB organizirali obranu od agresije te smo HR HB unijeli u Federaciju BiH koja je veći od dvaju entiteta današnje BiH. Bez Hrvata ne bi 1992. bilo moguće uspješno provesti referendum o neovisnosti BiH, Srbi su bojkotirali referendum o neovisnosti. U posljednjih više od dvadeset godina izloženi smo kao najmalobrojniji od triju po Ustavu konstitutivnih naroda kontinuiranoj i sustavnoj majorizaciji koju provode brojčano nadmoćniji Bošnjaci. Bošnjaci su Hrvatima četiri puta birali člana predsjedništva BiH (na sličan način kao Milošević svojedobno Albancima na Kosovu) u liku Željka Komšića koji je u praksi djelovao kao drugi bošnjački član u tročlanome Predsjedništvu

BiH. Nastavak iste prakse najavljuju i za ovogodišnje Opće izbore u BiH. To je Hrvatima neprihvatljivo jer nam ugrožava jednakopravnost i temeljno pravo na biranje svojih političkih predstavnika.

Je li morala biti ukinuta Hrvatska Republika Herceg-Bosna. S obzirom na čitav kasniji razvoj prilika, je li to bila kobna pogreška? Washingtonskim pa Daytonskim mirovnim sporazumom HR HB ugrađena je u Federaciju BiH kao jedan od dvaju BH entiteta. Postavio bih protupitanje: bi li bila provedena mirna reintegracija istočne Slavonije bez ugrađivanja HR HB u Federaciju BiH?

U knjizi se već na početku može pročitati da su Muslimani/Bošnjaci dugo na početku rata 90-ih vjerovali u opstanak Jugoslavije, odnosno zagovarali njezin opstanak i kao takvi nespremni dočekali srbijansku agresiju. Danas iz dijela bošnjačke politike slušamo neprekidne optužbe hrvatskoga naroda i RH da žele dijeliti BiH, odnosno optužbe za agresiju na BiH. Znete sve o početku i kraju rata. Tko je, dakle, spašavao, a tko rušio Bosnu i Hercegovinu, tko to čini i danas?

Treba poći od činjenice da se Alija Izetbegović u razdoblju 1990. – 1991 zauzimao za opstanak decentralizirane Jugoslavije (plan Gligorov – Izetbegović), na što je Milošević uvjetno pristao, ali je Tuđman taj plan odbijao. Činjenica je da je poznati muslimanski intelektualac, akademik Adil Zulfikarpašić, ratni potpredsjednik R BiH izjavio 1993. nizozemskim novinama De Volkskrant da je on uz potporu Alije Izetbegovića tijekom 1991. pregovarao sa Slobodanom Miloševićem i Radovanom Karadžićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji. Činjenica da je mit o sporazumu u Karadžićevu o podjeli BiH kao i sporazum iz Graca strateški plasirani mit. Ni sporazum iz Karadžićeva kao ni sporazum iz Graca nitko do danas nije vidio potpisane. Nasuprot tomu, postoji sporazum potpisan 16. rujna 1993. u Ženevi između Alije Izetbegovića i Momčila Krajišnika uz međunarodne posrednike Stoltenberga i Owena kojim je, konkretno točkom 5., dano pravo na odcjepljenje Republike Srpske i to mirnim putem nakon provedenoga

referenduma. Potrebno je naglasiti da se referendum o neovisnosti BiH (održan tek 29. veljače i 1. ožujka 1992.) nije mogao uspješno organizirati bez potpore Hrvata u BiH te neupitne povijesne činjenice da je na zamolbe tadašnjega turskog predsjednika Sulejmana Demirela i uz potporu SAD-a došlo do potpisivanja Splitskoga sporazuma 22. srpnja 1995. kojim je Hrvatska na poziv službenoga političkog Sarajeva prihvatila da hrvatske snage koordinirano s Armijom BiH oslobađaju teritorij BiH. Kao logično nameće se pitanje zašto bi Hrvatska podržala referendum o neovisnosti BiH te oslobađala teritorij Bosne i Hercegovine ako je planirala podjelu te države. Danas unitaristi iz političkoga Sarajeva izmišljaju teorije o hrvatskim planovima o podjeli BiH, a to čine s ciljem homogeniziranja svojega biračkog tijela.

Dok smo mi branili BiH, muslimanski su predstavnici zagovarali opstanak Jugoslavije, a Alija Izetbegović je 1993. godine u Ženevi potpisao sporazum s Momčilom Krajišnikom, kojim je dao pravo Republici Srpskoj na odcjepljenje mirnim putem. Navodne sporazume u Karađorđevu o podjeli BiH kao i sporazum iz Graza strateški su plasirani mitovi za koje često Bošnjaci optužuju Hrvate do danas nitko nije vidio

Pitajte Paragu zašto se priklonio Armiji BiH, a ne HVO-u

Hrvati su se prvi, koliko je poznato organizirali u obrani od srbijanske agresije. Zašto im se nisu pridružili muslimani? Jesu li i u kojoj mjeri participirali u oslobodilačkim operacijama “Čagalj” i “Lipanjске zore”?

Dobro je poznata izjava Alije Izetbegovića i to nakon što je u svibnju 1991. “JNA” uz potporu martićevaca etnički očistila hrvatsko selo Uništa, a 1. listopada 1991. “JNA” spalila i etnički očistila hrvatsko selo Ravno: “To nije naš rat!” Takvu je politiku skupo platio muslimanski narod koji je nespreman dočekao agresiju. Pod zapovjedništvom generala Janka Bobetka akciju “Čagalj” u lipnju 1992. uspješno su izvele postrojbe HV-a, HVO-a i HOS-a. Tom je akcijom oslobođena dolina Neretve na čapljinskome području kao i Stolac te je osigurana

neophodna strateška dubinu za izvođenje akcije “Tigar” u srpnju 1992., a kojom je izvršena deblokada Dubrovnika. Akcija poznata kao “Lipanjске zore” odnosi se na oslobađanje Mostara s okolicom i tu je akciju proveo HVO uz potporu MUP-a HR HB i sudjelovanje postrojbe HOS-a. U postrojbama koje su oslobađale Mostar bio je određeni broj Muslimana koji su djelovali pod zapovjedništvom HVO-a.

I u BiH, kad je riječ o Hrvatima, postojale su u početku dvije vojske, HVO i HOS. Zašto je HOS odbijao pristupiti HVO-u, a radije u Armiji BiH vidio partnera i tko je o tomu odlučivao?

HOS u Hercegovini, kao i u Hrvatskoj, organizirala je stranka HSP, a predsjednik HSP-a Dobroslav Paraga potpisivao se kao vrhovni zapovjednik HOS-a. HOS-u su već u ljeto 1991. pristupali dragovoljci u više općina Hercegovine, a nakon toga i u Bosni. Potrebno je naglasiti da je 13. lipnja 1991. na skupu u Ljubuškomе vodstvo HSP-a na čelu s Dobroslavom Paragom donijelo Lipanjsku povelju o obnovi i uspostavi NDH na cjelokupnome povijesnom i etničkom prostoru. Lipanjska je povelja bila politička platforma za djelovanje. U BiH je po popisu stanovništva iz 1991. bilo 4.377.033 stanovnika od čega su 43,47 posto bili Muslimani, 31,21 posto Srbi, 17,83 posto Hrvati, 5,54 posto Jugoslaveni i ostatak su činile razne manjine. Da su svi Hrvati u BiH podržavali Lipanjsku povelju, u pitanju je bilo manje od petine tadašnjega stanovništva BiH. U travnju 1992. službeno je formiran HVO, a nakon toga i Armija BiH. HVO je snažno jačao jer ga je organizirao HDZ BiH, stranka koju su gotovo plebiscitarno podržali Hrvati na prvim demokratskim izborima u R BiH. Generalne smjernice za djelovanje HOS-a u Hercegovini određivalo je čelništvo stranke u Zagrebu, a zapovjednikom ratnoga stožera HOS-a Hercegovine imenovan je u prosincu 1991. dotadašnji pročelnik za promidžbu HSP-a Blaž Kraljević koji je bio povratnik iz Australije.

Kako to da Paragi nije smetalo što je tada u vrhu Armije bilo na desetke oficira koji su prije toga u odori JNA razarali Vukovar,

Zadar i druge gradove i ubijali Hrvate, a sada nikako nije želio da HOS ide s HVO-om, nego s takvom Armijom BiH?

To je ipak pitanje za Paragu. Činjenica je da su se deseci muslimana, bivših oficira JNA koji su sudjelovali u agresiji na Hrvatsku, nakon međunarodnoga priznanja Hrvatske vraćali u BiH te pristupali TO, a nakon formiranja Armije BiH imenovani su zapovjednicima na visokim dužnostima u Armiji. Pa i prvi komandant Armije Sefer Halilović, oficir KOS-a JNA sudionik je rata u Hrvatskoj. Mi u Hercegovini često smo dobivali informacije od časnika HV-a koje smo susretali u raznim prigodama informacije o bivšim oficirima JNA koji su aktivno sudjelovali u agresiji na Hrvatsku, a koji su postavljeni na zapovjedne dužnosti u Armiji. Bili su to među ostalima, Nedžad Ajnadžić (sudionik u napadima na Vukovar, danas general u mirovini), Atif Dudaković (danas armijski general u mirovini), Sead Delić (danas armijski general u mirovini) i mnogi drugi bivši oficiri JNA.

Kako je Paraga uspio uvjeriti Blaža Kraljevića da ima negativan odnos prema HVO-u, odnosno da bude za koncept Hrvatske do Drine?

Blaž Kraljević kao mladić je iz Jugoslavije otišao u Australiju i vratio se nakon dugo vremena u Hrvatsku. Bio je nerealni hrvatski idealist koji je smatrao da bi se na referendumu znatan broj muslimana izjasnio Hrvatima. Muslimani su ustavnim promjenama u Jugoslaviji dobili naciju i jasno je bilo da su oni time ostvarili cilj kao narod i bila je iluzija i razmišljati o tomu da bi se oni na nekom eventualnom referendumu izjašnjavali Hrvatima. Previše bi nam trebalo prostora u HT-u da detaljno objasnimo ideologiju, okolnosti i djelovanje HSP-a i HOS-a tih 1991. i 1992. godine. Ima u Hrvatskoj nekoliko knjiga koje vrijedi pročitati da bi se stekla cjelovitija slika. To su: Borba za hrvatsku državnu nezavisnost, autori D. Paraga i A. Paradžik iz 1991., HSP, od obnove do slobode, K. Pavelić (jedan od obnovitelja HSP-a i politički tajnik HSP-a) iz 1995. i Suvremeno pravaštvo na vrelima desnoga radikalizma i nacionalpopulizma 1990. – 2016., V. Veselinović iz 2021. O HOS-u u BiH pisao sam i ja u svojoj knjizi Kad istina progovori.

Namjeravam temu HOS-a dodatno obraditi i u drugoj knjizi koju planiram napisati.

Ne znam tko je ni kako ubio Blaža Kraljevića, četiri dana nakon moga napuštanja HOS-a, ali to se nikako nije smjelo dogoditi. Paraga je na čelu HOS-a kao cilj proklamirao borbu za NDH iako je Hrvata bilo po popisu manje od 20 posto u BiH

Ne znam tko je ni kako ubio Blaža Kraljevića

Kako je došlo do ubojstva Kraljevića, tko su počinitelji?

Ja sam 5. kolovoza 1992. zbog okolnosti koje su se događale oko HOS-a (o kojima detaljno pišem u knjizi), a na koje nisam mogao utjecati, uredno se razduživši, napustio HOS Hercegovine i više nikada nisam došao u stožer u Ljubuškomu. Kraljević je poginuo 9. kolovoza u Kruševu prilikom povratka sa sastanka s HOS-ovcima u Mostaru. S obzirom na to da sam napustio HOS, nisam ni znao da će on toga dana ići na sastanak u Mostar. Dogodila se tragedija koja se nije smjela dogoditi ni u kakvim okolnostima. U javnosti su počele pojavljivati razne inačice i teorije o pogibiji Kraljevića i osam momaka iz pratnje. Između ostaloga, izjavu je o tome za Globus dao Ivan Andabak, zapovjednik specijalne postrojbe koja je toga kobnog dana bila na punktu u Kruševu. Do danas nemamo pravosudni epilog te tragedije. To je preozbiljan slučaj da bih nagađao što se točno dogodilo, a činjenice i istinu ne znam. Više puta sam rekao za razne medije, a to ponavljam, apsolutno podržavam profesionalnu istragu nadležnih institucija koja bi konačno razriješila slučaj pogibije Blaža Kraljevića i pratnje.

Je li Paraga, kada se podvuče crta, odigrao u BiH pozitivnu ili negativnu ulogu s HOS-om?

HOS u BiH definitivno politički zloupotrebljavan (a što je bez dvojbe poticano i iz tadašnjeg vrha Armije) morala se izbjeći. Domoljublje i spremnost na žrtvu HOS-ovaca nisu smjeli biti ničiji politički alat. Tu je po mome mišljenju bilo strateških političkih pogrešaka vodstva

HSP-a. Na žalost, neki pojedinci nisu poštivali međunarodno ratno pravo, a ti su slučajevi pravomoćno procesuirani pred nadležnim sudovima u BiH i inozemstvu.

Kako ocjenjujete ulogu Slobodana Praljka u obrani Hrvata u BiH?
Slobodan Praljak jedan je od organizatora otpora agresiji u BiH. Imao je golemu ulogu u oslobađanju vojarni JNA u Čapljini kao i u “Lipanjskim zorama”. Na žalost, ovozemaljski je život okončao u haaškoj sudnici na način čovjeka koji je držao do svoje časti.

U mirnodopskome razdoblju, nakon Daytonskoga sporazuma, počinju mnogi negativni procesi za status Hrvata. Čija je to odgovornost? Što je grijeh hrvatske politike prema Hrvatima u BiH nakon smrti Tuđmana i Šuška?

U Hrvatskoj su nakon Šuškovice i Tuđmanove smrti na vlast došle političke opcije koje su aktivno provodile politiku detuđmanizacije i koje su Hrvate u BiH tretirale kao politički teret. Takav odnos tadašnjega službenog političkog Zagreba napravio je golemu političku štetu Hrvatima u BiH i znatno pridonio procesima njihova dekonstituiranja.

Razgovarao: IVICA MARIJAČIĆ, Hrvatski tjednik

<https://neretvanski.net/ivica-primorac-da-mi-hrvati-spasili-smo-bih-a-muslimani-su-skupo-platili-alijine-pogrjeske-i-potpuno-nespremni-docekali-agresiju-na-bih/>

REAGIRANJE

Hrvatski tjednik br. 1130 od 21. svibnja 2026. objavio je ispravak i odgovor gospodina Dobroslava Parage, (potpisanog kao, predsjednik HSP 1861, osnivač HOS-a, HSP RH i HSP BiH., a kao reakciju na moj intervju koji je Hrvatski tjednik objavio u broju 1128. U skladu s važećim propisima Zakona o medijima u RH tražim da u idućem broju Hrvatskog tjednika objavite bez kraćenja ovo moje reagiranje s ciljem objektivnog i profesionalnog informiranja javnosti.

Kao prvo želim istaknuti da je moj predmetni intervju vezan za promociju knjige Kad istina progovori, a čiji sam autor. Knjiga je promovirana prije više od šest mjeseci, te doživjela uspješna i vrlo posjećena predstavljanja u Mostaru, Zagrebu, Ljubuškom....

Želim istaknuti da cilj moga intervjua u HT nije bio bilo koga omalovažiti niti dovesti u pitanje bilo čiji ugled i dostojanstvo, pa tako niti ugled i dostojanstvo gospodina Dobroslava Parage. Posebno naglašavam da nisam dovodio u pitanje bitan doprinos časnih i hrabrih pripadnika HOS-a u Domovinskom ratu. U knjizi čiji sam autor pisao sam istinito i vjerodostojno (uz priložene preslike autentičnih dokumenata) samo o događanjima čiji sam bio izravni sudionik i svjedok. Isto ću nastaviti i u drugoj knjizi s čijom sam pripremom počeo, pisati istinu o događanjima u RH i BiH u vrijeme osamostaljenja, Domovinskog rata, I olovnim vremenima nakon dolaska na vlast Mesića i njegovih tadašnjih podupiratelja i simpatizera i Račanove vlade. Također opetovano pozivam I druge branitelje, ratne zapovjednike, političare i druge aktere tih povijesnih

zbivanja osamostaljenja, obrane i oslobađanja Domovine da pišu knjige i tako pridonose očuvanju istine, uključujući i očuvanje istine o onima koji su pokušavali otežavati postupak međunarodnog priznanja RH, te denuncirali Domovinu u Haagu i diljem svjetskih centara moći (o ovome ima itekako kvalitetnog materijala jer su mnogi dokumenti u raznim arhivama deklasificirani kao i na mnoštvu mrežnih stranica).

Smatram neophodnim osvrnuti se na nekoliko tvrdnji iz reagiranja gospodina Parage, a objavljenih u broju 1130 HT. Dobroslav Paraga

navodi „ .... Jer su tome prethodili zavjera planiranog komadanja BiH u Karađorđevu.“. Mit o dogovoru iz Karađorđeva o podjeli BiH jedan je od najrazvikanijih političkih mitova (navodni sporazum nikada nije objelodanjen niti postoji bilo kakav relevantan dokaz da je takav sporazum postignut ili potpisan). Dok ne bude neupitno dokazano i potvrđeno da je sporazum u Karađorđevu potpisan u ožujku 1991., ja polažem vjeru onima koji tvrde da je stvaranje toga mita produkt zajedničkog političkog interesa „labradorovaca“ iz Beograda, Zagreba i Sarajeva. Ista je stvar i s mitom o sporazumu iz Graza, koji također nitko nikada nije objavio kao potpisan. Ali zato je objavljen (i javno dostupan) sporazum (zajednička deklaracija) iz Geneve od 16. rujna 1993., a koji su potpisali Alija Izetbegović i Momčilo Krajišnik, te međunarodni posrednici T. Stoltenberg i D. Owen. Točka 5. navedenog sporazuma daje pravo Srbima da mirnim putem odcijepi RS nakon provedenog referenduma. Jasno, o sporazumu iz Geneve nerado govore sarajevski unitaristi koji pokušavaju Hrvate u BiH dekonstituirati i svesti u kategoriju nacionalne manjine iako su po ustavu BiH jedan od tri konstitutivna naroda, kao što o tome ne govore ni njihovi zagrebački politički podupiratelji. Oni recikliraju mitove o sporazumima iz Karađorđeva i Graza.

Pozivanje gospodina D. Parage na izjave „glavnog haaškog tužitelja Kennetha Scotta“ ne bih posebno komentirao. Naglašavam da mi nije poznato da je gospodin Scott bilo kada bio glavni Haaški tužitelj. Osim toga, ja sam kao svjedok obrane dvojice hrvatskih generala puna dva dana proveo u Haaškoj sudnici, kojom prilikom su mi tužitelji postavljali sva pitanja koja su bila predmet njihovog interesa. Na sva pitanja sam odgovorio i napustio Haag čiste savjesti. Branio sam interese optuženih, države i istinu. Na žalost bilo je i onih koji su u Haagu, kao i nemoralnim djelovanjem prema tribunalu svjesno štetili Domovini, i pojedincima koje su teško teretili lažiranim dokumentima. Gospodin Paraga u svom reagiranju iznosi svjesno objedu, da se ja nisam uredno razdužio iz HOS-a Hercegovine. O mom činu napuštanja HOS-a i urednom razduživanju postoje živi svjedoci, časnici zapovjedništva HOS-a, te materijalni dokazi. Postavio bih

pitanje, kako (ukoliko sam pobjegao, a što je notorna neistina) da je nakon Kraljevićeve pogibije Paraga pismeno imenovao gosp. M. Hrستیća zapovjednikom ratnog stožera HOS-a Hercegovine, do dolaska g. pukovnika Ivica Primorca (točka. 1. Paragine zapovijedi). Meni osobno ni u primisli nije pokušavati prekrajati povijest i bilo kome bilo što imputirati.

Naprotiv, cilj mi je pridonijeti očuvanju istine (posebno imajući u vidu činjenicu da su se posljednjih godina u BiH pojavile desetine „ratnih zapovjednika, pukovnika, brigadira HOS-a“ od kojih većina nisu bili ni pripadnici HOS-a), te ću i iz toga razloga objaviti i drugu knjigu u kojoj ću dodatno osvijetliti određena događanja vezana za rat u BiH i RH, jasno sve potkrijepljeno preslikama autentičnih dokumenata. Zlonamjerna je neistina da sam zagovarao rat s muslimanima/bošnjacima, naprotiv, 1995. kao časnik hrvatskih snaga s mnogim časnicima bošnjacima sam aktivno sudjelovao u oslobađanju BiH. Meni ni u ta vremena 1992/1993 nije bilo prihvatljivo da mi budu nadređeni oni muslimani, bivši oficiri JNA koji su sudjelovali u agresiji na Hrvatsku, od Vukovara, preko

Osijeka, Đakova, Bjelovara, Zagreba, Lovinca, Zadra, Splita, Dubrovnika. Takvih je bilo na desetine i njihova su imena dobro poznata, počev od prvog načelnika štaba vrhovne komande oružanih snaga R. BiH. Uzgred, po svjedočenju brig. Mladena Holmana (kojega je D. Paraga 9. 10. 1992. imenovao zapovjednikom HOS-a za BiH) u predmetu Blaškić u Haagu, zenički HOS je nakon napada AR BiH na HVO i ubojstva Hrvata u Dusini, kao i zastrašivanja Hrvata od strane pripadnika 7. muslimanske brigade (postrojba u kojoj su se nalazili mudžahedini) počeo razmišljati o prelasku u HVO. No Dobroslav Paraga, svjedočio je Holman, protivio se namjerama zeničkog HOS-a i inzistirao da HOS ostane unutar AR BiH. (Velimir Veselinović, Suvremeno pravaštvo na vrelima desnog radikalizma i nacionalpopulizma. str. 184. Knjigu preporučam za pročitati jer stručno obrađuje događanja s HOS-om u BiH, te politički motivirane situacije i zloupotrebe na visokoj političkoj razini, a hosovci o tome nisu znali ništa ili su znali vrlo malo). Usput, kako je tadašnji predsjednik

predsjedništva R BiH Alija Izetbegović sa suradnicima vidio oružane snage države govori činjenica da je Izetbegović 27. svibnja 1992. imenovao 44. zapovjednika TO BiH, 43. Od imenovanih bili su Muslimani i 1. Srbin.

Opće je poznato u BiH da su katolička crkva i hrvatske političke stranke (kao I predsjednik RH dr. Franjo Tuđman) podržale referendum o nezavisnosti BiH koji je uspješno proveden (Srbi su referendum bojkotirali, te referendum bez potpore Hrvata ne bi bilo moguće uspješno provesti). Referendum je organiziran 29. veljače i 1. ožujka 1992. tako da je teško razumljivo zašto bi vaša potpora referendumu (dana 1. ožujka, drugog dana provođenja referenduma), bila povod za kako navodite „zločinački atentat na Vas“.

Na kraju reagiranja, gosp. Paraga piše: Posebno je skandalozno da se u intervjuu prešućuje činjenice utvrđene tijekom sudskog postupka protiv čelnika tzv. Herceg Bosne kojima je Primorac bio podređen, a ustanovljene su u pravomoćnim presudama ICTY-a iz 2017. godine.! Da li je ovo napisano s ciljem naglašavanja generalne krivnje Hrvata (u skladu s tezama koje zastupaju sarajevski unitaristi i politički ekstremi) koji su se samoorganizirali u povijesno teškim okolnostima kroz HZ HB, a nakon toga kroz HR HB, te tako opstali u BiH ili iz nekog drugog motiva, to nije od krucijalnog značenja. Licemjerno je da to napiše D. Paraga, vrhovni zapovjednik HOS-a (u vrijeme rata u RH i BiH) imajući u vidu činjenicu da je više časnika i pripadnika HOS-a u BiH pravomoćno osuđeno od strane nadležnih sudova u BiH, Švedskoj, Norveškoj, na dugotrajne zakonske kazne zbog nepoštivanja međunarodnog ratnog prava i krivičnih djela zločina protiv čovječnosti. Ljudi nikoga ne mrze više od onoga koji govori istinu. (Platon) Ja ću nastaviti govoriti i pisati istinu. (Da, mi Hrvati spasili smo Bosnu i Hercegovinu).

Zahvaljujem na uvrštenju,

Ivica Primorac, general HV i HVO, pukovnik HOS-a.

GENERAL IVICA PRIMORAC: „HRVATSKA, KAO ČLANICA EU, TREBA NAPRAVITI REVIZIJU DRŽAVLJANSTAVA“

By REPUBLIKA 17.12.2025

U emisiji Kompas RTV-a Herceg-Bosne, general HV-a i HVO-a Ivica Primorac, autor i nedavno predstavljene knjige ‘Kad istina progovori – Svjedočanstvo hrvatskog generala’, dotaknuo se mnogih tema o kojima, kao izravni sudionik događanja, piše u svojoj knjizi. Mnoge od informacija šira javnost po prvi put doznaje. On se pri tom osvrnuo i na mnoge aktualne političke teme.

Mudžahedini iz BiH u terorističkom napadu na SAD 11. rujna 2001.

O vezi AID-a, Hamasa, Iranaca, mudžahedina, Šefika Džaferovića, visokog dužnosnika SDA i bivšeg bošnjačkog člana Predsjedništva i

Šemsudina Mehmedovića, bivšeg visokog dužnosnika SDA koji je nedavno formirao vlastitu stranku.

“Jasno je da su svi ti mudžahedini dolazili u BiH u okviru, uvjetno rečeno, humanitarnih organizacija. Jasno je da su dolazili u organizaciji države i da ih je država koristila kao pripadnike regularnih postrojbi Armije RBiH i da su kao takvi ratovali kao njeni pripadnici. Svi smo čuli za zloglasni odred El-Mudžahid, sastavljen od mudžahedina iz cijelog svijeta, a jasno je da je većina tih ‘svetih ratnika’, kako su se nazivali bili na prostorima Bosne i srednje Bosne. Također je neupitna činjenica da su dobivali državljanstva BiH i bh dokumente, ako znamo da je gospodin Mehmedović bio šef policije u Tešnju, a gospodin Džaferović načelnik Centra službe bezbjednosti u Zenici, a kasnije i tajnik AID-a. U to vrijeme postojalo je mnoštvo podataka s kojima su raspolagale zapadne obavještajne službe kako su ti ljudi aktivno uključeni za rješavanje statusnih pitanja, prvenstveno pitanja bh putovnica, prijema u državljanstvo itd. I to je trajalo godinama, imali su svoja naselja, središnja država iz Sarajeva je o njima skrbrila i to je bio dio njihovog djelovanja na ovom prostoru u Europi koji je bio planiran, dogovoren, osmišljen i nadziran.

Primorac je kazao kako je američka administracija tražila da se mudžahedini maknu iz BiH, a osvrnuo se i na, kako je kazao “prvi veliki skandal”.

“Do prvog velikog skandala je došlo kada je Warren Christopher, državni tajnik SAD-a, došao u posjet BiH i tražio od Alije Izetbegovića informaciju jesu li još uvijek na području BiH prisutni mudžahedini sa svojim kampovima”, kazao je Primorac, naglasivši kako je Izetbegović negirao prisutnost mudžahedina u BiH.

“Odmah nakon odlaska Christophera iz Sarajeva postrojba IFOR-a izvršila je desant na kamp Pogorelica, gdje su zatečeni iranski instruktori koji su vodili obuku za djelatnike AID-a, a iz kasnije dostupne dokumentacije poslije je bilo jasno kako su centri AID-a iz BiH imali svoje predstavnike na toj obuci. Ti djelatnici AID-a koji su prolazili obuku u organizaciji Iranaca i iranski instruktori privedeni su u Sarajevo i osoba koja ih je kao tajnik AID-a prihvatila bio je gosp.

Džaferović. To je bio veliki udarac kredibilitetu Alije Izetbegovića jer su se Amerikanci uvjerali da ne mogu polagati nade u njegovu vjerodostojnost”, rekao je Primorac u intervjuu za Kompas.

Na ovu temu, on se osvrnuo na još jednu skandaloznu činjenicu.

“Nakon toga, sve je nekako prolazilo ispod radara do onog crnog 11. rujna 2001. godine i terorističkog napada na SAD gdje su za izvođenje terorističkih napada korišteni zrakoplovi. Otkrila se još jedna porazna činjenica – na letu 77 u zrakoplovu koji se zabio u Pentagon, bila su i dva mudžahedina koji su ratovali u BiH. To su utvrdile zapadne obavještajne službe. I tu su se upalili alarmi kada je u pitanju prisutnost mudžahedina u BiH i da se to mora završiti. Dodatne istrage pokazale su kako je jedan od bliskih Bin Ladenovih suradnika, koji je smatran jednim od planera napada, kako je i on proveo u BiH nekoliko mjeseci kao mudžahedin. To dovoljno govori o načinu kako su ti ljudi bili infiltrirani u strukture vojske, obavještajnih i političkih službi i savršeno je jasno da to nije moglo biti organizirano bez potpore središnje države.

Kandidatura Kovačevića “dobro smišljena provokacija”

Komentirajući kandidaturu Slavena Kovačevića, aktualnog savjetnika člana Predsjedništva Željka Komšića, za hrvatskog člana Predsjedništva ispred DF-a, Primorac je ustvrdio kako se radi o “dobro smišljenoj provokaciji”

„Iza toga stoji šira organizacija koja je taj koncept prihvatila i njime zlostavlja demokratska prava hrvatskoga naroda. Riječ je o provokaciji za koju vjerujem da neće proći bez reakcije SAD-a i Europske unije“, kazao je, kako DF ima aspiracije ponovno izabrati člana Predsjedništva BiH, bez hrvatskog legitimiteta.

Revizija hrvatskih državljanstava

Jedna od također zanimljivih dijelova razgovora je i, sve češće spominjana od pojedinih političara, moguća revizija hrvatskih državljanstava za pojedine Bošnjake, ujedno i državljanke BiH.

“Reviziju državljanstava nije loše napraviti. Određena državljanstva davana su i temeljem diskrecijskog prava ministra unutarnjih poslova.

Vremena su mira i ima se vremena za napraviti kvalitetnu reviziju. Kada je tema državljanstava, dajem jedan primjer: Vidimo gosp. Safeta Oručevića (bivši (do)gradonačelnik Mostara) koji vrlo često istupa sa svojim stavovima, što je njegovo legitimno pravo. Ali, Safet Oručević dobio je hrvatsko državljanstvo i putovnicu prije od mene. U djelovodniku izdanih hrvatskih putovnica, jedna do druge, su hrvatske putovnice Jadranka Prlića i Safeta Oručevića. Znači, u trenutku kada vam trebaju hrvatska država i njezini dokumenti izjašnjavate se kao Hrvat ili netko tko ima pretke Hrvate i temeljem toga dobijete putovnicu, da bi onda, kada vam to politički odgovara, na sve moguće načine pokušavali politički ucjenjivati Hrvatsku. I to je jedan od razloga da Hrvatska treba, kao članica EU, napraviti reviziju državljanstava”, zaključio je Primorac.

Mitovi i činjenice: Tko je želio podijeliti BiH

Osvrćući se na svoju tvrdnju u knjizi, gdje navodi kako je Alija Izetbegović u Beograd slao Adil-bega Zulfikarpašića, bošnjačkog intelektualca, biznismena i političara, kako bi razgovarao sa Slobodanom Miloševićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji, iako su se Hrvati, tada predvođeni Stjepanom Kljujićem kao predsjednikom HDZ-a BiH, tome izričito protivili.

“Ja samo citiram Zulfikarpašićevu izjavu koju je dao nizozemskim novinarima 1993. godine. On je u toj izjavi naveo kako je on, uz Izetbegovićevu potporu, do kraja 1991. godine, vodio pregovore sa Slobodanom Miloševićem o ostanku BiH u Jugoslaviji”, kazao je general Primorac.

Na pitanje tko je onda dijelio BiH, Primorac je odgovorio kako je “previše mitova” te da je “istina obično jedna”.

“Često se optužuje Hrvatsku kako je radila na podjeli BiH, što je po meni apsolutna neistina. Samo nekoliko činjenica: govori se o sporazumu iz Karađorđeva koji nikada nitko nije vidio. Niti napisan, niti potpisan. Govori se o sporazumu iz Graza kojeg isto tako nitko nikad nije vidio. Niti napisan, niti potpisan. Postavljam pitanje – bi li Hrvatska, da je željela dijeliti BiH, animirala Hrvate u BiH da na

referendumu o samostalnosti 29. veljače 1. ožujka 1992. glasaju za neovisnu BiH, jer bez hrvatskih glasova referendum ne bi mogao proći? Drugo, Hrvatska je 7. travnja 1992. godine priznala BiH. Bi li netko priznao državu koju ima namjeru dijeliti? Treće, vrlo bitno – Hrvatska je oslobađala BiH. Odgovorno tvrdim da BiH ne bi bila oslobođena bez hrvatskih snaga koje su aktivno oslobađale i provodile oslobodilačke akcije, koje su završile Južnim potezom i dolaskom na Malu Manjaču i pred Banja Luku. Onda se mora postaviti pitanje – zašto bi netko oslobađao državu koju želi dijeliti? To su apsurdni, nema logike”, ustvrdio je sugovornik Kompassa.

Potom se referirajući na neke od činjenica o namjerama podjele BiH, Primorac je kazao: “S druge strane imamo činjenicu da je Alija Izetbegović, kao predsjedavajući Predsjedništva RBiH, s Momčilom Krajišnikom potpisao 15. rujna 1993. godine, gdje se u članku 5. predviđala mogućnost referenduma i izjašnjenja o samostalnosti Srba tj. RS-a. Imamo i činjenicu koju je potvrdio i general Klein, visoki američki dužnosnik u BiH (Jacques Paul Klein, umirovljeni američki general i diplomat, op.au.), kako je njemu Alija Izetbegović priznao da je Tuđmanu nudio podjelu BiH, a da to Tuđman nije prihvatio. Znači, s jedne strane imamo mitove koji se recikliraju i guraju u javni prostor, a s druge strane imamo nepobitne činjenice”.

Odlazak iz HOS-a

Kao nekadašnji zamjenik zapovjednika HOS-a generala Blaža Kraljevića, Primorac je HOS napustio 5. kolovoza, prije tragedije koja se dogodila 9. kolovoza u mjestu Kruševo kod Mostara, ubojstvu Kraljevića i osam dragovoljaca HOS-a. Na pitanje o razlogu napuštanja HOS-a Primorac je kazao: “Apsolutno nisam imao nikakvih saznanja da se nešto loše može dogoditi Blažu Kraljeviću i momcima koji su bili s njim u pratnji. HOS sam napustio 5. kolovoza, uredno se razdužio, vratio vozilo, kalašnjikov i motorolu i otišao iz HOS-a. Moj razlog je bio jer nisam mogao apsolutno utjecati ni za kakve procese vezane za HOS, a koji, po meni, nisu bili onakvi kakvi bi trebali biti”.

On se osvrnuo kako je HOS, kao samostalna postrojba u cijelosti inkorporirana u Republici Hrvatskoj u postrojbe HV-a već u siječnju i veljači 1992. godine te da su priključene hrvatskoj vojsci.

“U Hercegovini to nije bilo tako. Jednostavno, svi ti pokušaji da se nađu modaliteti po kojima bi se HOS integrirao u HVO, nisu nailazili na plodno tlo. U pitanju su bili neki drugi procesi. Jednostavno, sebe nisam tu vidio i to je jedini razlog zašto sam otišao tada iz HOS-a jer nisam želio sudjelovati u procesima na koje nisam, ni na kakav način, mogao utjecati”, rekao je Primorac.

<https://republikainfo.com/general-ivica-primorac-hrvatska-kao-clanica-eu-treba-napraviti-reviziju-drzavljanstava/>

Aktualno**VIDEO PRIMORAC O HELEZOVIM
UVREDAMA, CERIĆEVOJ PRIJETNJI RATOM,
IZETBEGOVIĆEVOM POZDRAVU...**

Byposkok.info
17. prosinca 2025.

„Kandidatura Slavena Kovačevića dobro je smišljena provokacija. Iza toga stoji šira organizacija koja je taj koncept prihvatila i njime zlostavlja demokratska prava hrvatskoga naroda“, kazao je u emisiji Kompas RTV-a Herceg-Bosne general HV-a i HVO-a Ivica Primorac komentirajući Kovačeviću kandidaturu za hrvatskog člana danas krnjeg Predsjedništva BiH koju je najavio na samu 30. obljetnicu potpisivanja Daytonsko-pariškog mirovnog sporazuma. „Riječ je o provokaciji za koju vjerujem da neće proći bez reakcije SAD-a i Europske unije“, kazao je.

Cerićeve prijetnje ratom

Istaknuo je kako je Željko Komšić kroz četiri mandata uzurpirao poziciju hrvatskoga naroda u Predsjedništvu BiH te da je jasno kako to Demokratska fronta nije mogla provesti sama. Komentirao je i izjavu Zukana Heleza o Maxu Primorcu i Željani Zovko kada ih je izvrijeđao spominjući njihove gene i nazivajući ih ustaškom kopiladi, kazavši kako je SAD preozbiljna država da ovakve stvari ne bi zaboravila. „Brutalna Helezova izjava predstavlja čisti govor mržnje i školski je primjer šovinizma te sam uvjeren da neće proći bez adekvatne reakcije. Ovo neće Amerikancima proći ispod radara“, kazao je Primorac.

Istaknuo je kako bivši reisu-l-ulema Islamske zajednice u BiH Mustafa Cerić prijeti ratom zato što jedan od tri konstitutivna naroda traži svoju jednakopravnost. „Hrvati ne traže ništa više nego i druga dva konstitutivna naroda u BiH, a to je jednakopravnost. Ova retorika nije

dobra, šalje se pogrešna poruka. Ja nikad nisam čuo niti jednog kardinala, niti biskupa da se služi ovakvom retorikom.“

Džaferović, Mehemedović i mudžahedini

Istaknuo je da ga je iznenadila i Cerićeva izjava da u ratu u područjima djelovanja Armije RBiH nije bilo uništavanja sakralnih objekata. „Poznato je da su srušena 294 katolička objekta, a tvrdnje da nije bilo rušenja i progona hrvatskog stanovništva su neozbiljne i licemjerne“, kazao je general Primorac.

Primorac je autor nedavno objavljene knjige „Kad istina progovori – Svjedočanstvo hrvatskog generala“, u kojoj govori o ratnom i poslijeratnom razdoblju te opisuje veze AID-a, Iranaca, Hamasa, Šefika Džaferovića i Šemsudina Mehmedovića, ističući da su mudžahedini u BiH dolazili organizirano. „U vrijeme kada je Mehmedović bio šef policije u Tešnju, a Džaferović načelnik Centra službe sigurnosti u Zenici, postojali su brojni podaci da su bili aktivno uključeni u rješavanje statusnih pitanja mudžahedina, od dokumentacije i putovnica do državljanstva“, kazao je Primorac.

Oručević i Prlić i hrvatsko državljanstvo

Dodao je kako je takva praksa trajala godinama, unatoč pritiscima američke administracije nakon rata da se mudžahedini uklone iz BiH. „Imali su svoja naselja, a središnja vlast iz Sarajeva skrbila je o njima, to je bio planiran, osmišljen i nadziran dio njihova djelovanja u Europi“, rekao je.

Primorac je poručio kako Hrvatska treba provesti reviziju državljanstava jer su neka dodjeljivana u ranijim razdobljima temeljem diskrecijskog prava te da danas ima vremena za kvalitetnu reviziju. Kao primjer naveo je Safeta Oručevića, koji je, kako kaže, hrvatsko državljanstvo i putovnicu dobio prije njega, istaknuvši da su u djelovodniku izdane putovnice Jadranka Prlića i Oručevića „jedna do druge“.

Dodao je kako se pojedinci „u trenutku kada im trebaju hrvatska država i njezini dokumenti izjašnjavaju kao Hrvati ili se pozivaju na hrvatsko

podrijetlo kako bi dobili putovnicu, a u drugim vremenima, kada im to politički odgovara, Hrvatsku pokušavaju na sve načine politički osporavati“. Kazao je kako je to jedan od razloga da Hrvatska, kao članica Europske unije, provede reviziju državljanstava.

Mate Boban i Blaž Kraljević

Objasnio je kako je više puta pokušavao spojiti Matu Bobana i Blaža Kraljevića, ali da mu to nije uspjelo. „General-bojnik HV-a Nijaz Batlak – Daidža i u to vrijeme časnik HVO-a, a kasnije general Željko Šiljeg i ja pokušali smo ih spojiti i dogovoriti sastanak. Mate Boban bi prihvaćao sastanke, ali nikada nije došlo do sastanka na način da je Kraljević rekao idem ja sada razgovarati s Bobanom o načinima suradnje i kako najbolje osmisliti suradnju HVO-a i HOS-a“, rekao je Primorac.

O tome što mu je ministar Šušak rekao na samrti, kako je u čapljinjskoj vojarni ubijen sin Sejde Bajramovića, izdaji u mostarskoj Vojarni Tihomir Mišić, kako je Alija Izetbegović slao Adil-bega Zulfikarpašića da razgovara s Miloševićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji i nakon „historijskog sporazuma“, tko je dijelio BiH, zašto je Šušak zabranio da trojica visokih političkih dužnosnika Republike Herceg-Bosne ne smiju saznati za oslobađanje Grahova i Glamoča, o dopisu Bakira Izetbegovića u kojem pozdravlja s Bog – Hrvati i Muslimani, posljednjem posjetu predsjednika Tuđmana Hercegovini i na koji način je apelirao na biskupa i franjevce da se riješi „hercegovački slučaj“, tko je prijetio Ivanu Lasiću Gorankiću vezano za svjedočenje o ubojstvu Brune Bušića ... više u videuu emisije Kompas./HMS/

[VIDEO Primorac o Helezovim uvredama, Ceričevoj prijjetnji ratom,](#)

[Izetbegovićevom pozdravu... - Poskok.info](#)

[General Primorac: Kovačevićeva kandidatura i Helezove uvrede neće proći ispod američkog radara – narod.hr](#)

"KAD ISTINA PROGOVORI"

RIJEČ UREDNIKA

Ova knjiga ne teži popularnosti, nego vjerodostojnosti, a njezin autor ne piše da bi ugodio, nego da bi svjedočio

Premda bi se površnim uvidom u njezin sadržaj mogao steći dojam da je riječ o zbirci osobnih sjećanja, knjiga Ivica Primorca Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala zapravo je duboko promišljeno svjedočanstvo o vremenu koje je oblikovalo hrvatsku državnost i hrvatski identitet. Ona je istodobno povijesni dokument, osobna ispovijest i moralni testament generacije koja je stvarala slobodnu Hrvatsku i branila opstojnost hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini.

Ovo djelo čita se u dahu, ali o njemu se promišlja dugo, jer general Primorac čitatelju donosi insajdersko iskustvo sudionika povijesti, autentičnu ispovijest hrvatskog zapovjednika i branitelja koji je proživio ono o čemu piše. Njegova istina nije rekonstruirana iz arhiva, nego proživljena na bojišnici, u vojnim stožerima, na terenu i u razgovorima s ključnim akterima.

Ovdje nema uljepšavanja ni naknadne pameti, postoji samo iskrena nakana da se zabilježi što se doista dogodilo kako bi ostalo zapisano za buduće naraštaje, a ne prepušteno zaboravu ili reinterpretacijama.

Svaka rečenica nosi težinu stvarnosti, svaka tvrdnja ima uporište u činjenicama i dokumentima. U vremenu kad se istina o Domovinskom ratu pokušava relativizirati, a povijest „frizirati“ prema dnevno-političkim potrebama, ova je knjiga dragocjen korektiv, ovakva svjedočanstva vraćaju dostojanstvo činjenicama i ljudima koji su tu povijest stvarali. Kad istina progovori nije samo povijesni podsjetnik nego je i poziv na osobnu i kolektivnu odgovornost.

Posebno treba istaknuti autorovu odlučnost da otvoreno progovori o nekim ljudima i događajima koji i danas izazivaju kontroverze, da bez kalkulacija otvori i one teme koje su u hrvatskoj i bosanskohercegovačkoj javnosti često prešućivane ili svjesno iskrivljavane. Pišući o odnosu Hrvatske i Bosne i Hercegovine, o ulozi HVO-a i HOS-a u Domovinskom ratu, ili o političkim procesima nakon 2000. godine, general Primorac vodi se načelom istine ma koliko ona bila neugodna. A da je istina ne samo neugodna nego i katkad šokantna, najbolje pokazuju dva posljednja poglavlja, u kojima general otkriva dosad nepoznate detalje o institucionalnom odnosu „šestosiječanjske“ vlasti prema hrvatskim braniteljima i o njihovu progonu pred međunarodnim sudištem u Haagu. Njegova tvrdnja da je nova hrvatska vlast slala u Haag lažirane dokumente te da je Hrvatska zbog toga proglašena sudionicom rata u BiH – a koju temelji na dokumentima i insajderskim informacijama – morala bi izazvati reakciju političkih protagonista toga vremena. Jasno je stoga da ova knjiga ne teži popularnosti, nego vjerodostojnosti te da njezin autor ne piše da bi ugodio, nego da bi svjedočio. Upravo je to, iskrenost i uvjerljivost, najveća snaga ove knjige.

No general Primorac ne piše samo o ratnim događajima nego i o moralnim izborima – o snazi karaktera, o dostojanstvu pobjednika koji znaju oprostiti, ali ne i zaboraviti. On govori o prošlosti radi budućnosti, radi mladih koji trebaju znati istinu. Stoga je ova knjiga svojevrsni zavjet onima koji su dali život za slobodu, ali i mladima, koji tu slobodu danas žive.

Primorčeva poruka njima jednostavna je i snažna: čuvajte domovinu, poštuju istinu i budite dostojni onih koji su je stvarali.

Uređivanje ove knjige bilo je više od profesionalne zadaće – bio je to susret s iskrenošću, moralnom čvrstinom i dubokim osjećajem za pravdu. A u vremenima kad se istina prečesto relativizira, upravo su takvi glasovi najpotrebniji. Kad istina progovori knjiga je koja ostavlja trag ne samo u povijesti nego i u srcima onih koji još vjeruju da se istina ne smije prešutjeti, da se žrtva mora poštovati, a domovina voljeti i braniti.

Žarko Ivković / urednik knjige

U Zagrebu, 14. listopada 2025.

POGOVOR

POTICAJNO SVJEDOČANSTVO JEDNOGA HRVATSKOG GENERALA

IVICA ŠARAC,

**Hrvatski dokumentacijski centar Domovinskog rata
u BiH**

U nakladi Hrvatskoga dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH pojavljuje se još jedno djelo koje otvara i na specifičan način obrađuje niz važnih pitanja iz tematskog ciklusa o Domovinskom ratu Hrvata u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Knjiga "Kad istina progovori - svjedočanstvo hrvatskog generala" Ivica Primorca žanrovski bi se u nešto širem određenju mogla podvesti pod memoaristiku, no kako se radi o mozaičkom sklopu dvadeset zasebnih tematskih poglavlja od kojih je veći broj njih nastao obradom izvornih dokumenata, moglo bi se u stanovitom smislu govoriti i o kompozitnoj studiji o prijelomnim vojnim i političkim događajima ratne i poslijeratne hrvatske i bosansko-hercegovačke povijesti s kraja prošloga i početkom ovoga stoljeća. Ono što povezuje dvadeset zasebnih cjelina u ovoj knjizi jest činjenica da je autor na određeni način bio sudionik svih, u njima, opisanih događaja.

Raspon odabranih tema prilično je širok i sadržajno raznolik. Kroz nekoliko tematski koherentnih poglavlja autor najprije upoznaje čitatelja s političkom i sigurnosnom situacijom početkom 1990-ih, a onda ga vodi od prvih oslobodilačkih akcija pa sve do završnih ratnih operacija koje su odredile tijek i ishod Domovinskog rata u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Uz to obrađuje jedno vrlo važno pitanje, u javnosti još uvijek relativno nepoznato, kojim nastoji demitologizirati osnutak i djelovanje Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) u Hercegovini i pokazati na koji je način vršena politička

zlouporaba vodstva ovih po mnogočemu zaslužnih postrojbi, a isto tako oslikava i proces nastanka profesionalnih postrojbi Hrvatskoga vijeća obrane te pokazuje i jedan, javnosti manje poznat, pokušaj njegove (HVO) kompromitacije. U sličnom tematskom ciklusu donosi i neke nepoznate pojedinosti oko hrvatskog gubitka vojarne „Tihomir Mišić“ u Mostaru.

U posebnom poglavlju ukratko je prikazan ratni put, herojstvo i žrtva petnaest istaknutih protagonista Domovinskog rata, koje autor naziva „suborcima i braćom po oružju“, a pozornost čitatelja zacijelo će privući i opisi nekoliko manje poznatih epizoda s predsjednikom Republike Hrvatske Franjom Tuđmanom i ministrom obrane Gojkom Šuškom te intrigantni sadržaji autorovih razgovora s generalima Jacquesom Kleinom i Mustafom Hajlurahovićem.

Nezahvalno je prognozirati ili izdvajati ono što bi ponajviše moglo zaintrigirati javnost iz sadržaja ove knjige, no nekako mi se čini da će to biti poglavlja koja tematiziraju djelovanje muslimansko-bošnjačke obavještajne Agencije za istraživanje i dokumentaciju (AID) ili pak prijetvorno djelovanje nekih „političkih Hrvata“ u Sarajevu te svakako dva završna poglavlja ove knjige u kojima se prikazuje sudbina hrvatskih branitelja nakon promjene vlasti 2000. godine i gdje se otvoreno proziva tadašnja vlast u Republici Hrvatskoj koja je, prema autorovim uvidima, preko svojih službi slala u Haag čak i lažirane dokumente.

Knjiga hrvatskog generala Ivica Primorca pitko je i skladno napisano štivo s vrlo zanimljivim i intrigantnim sadržajima, a budući da neke osobito važne pojedinosti do sada nisu bile objavljivane, opravdano je pretpostaviti da će knjiga izazvati pozornost javnosti a vjerojatno i polemičke reakcije nekih od prozvanih aktera, čije je postupanje, prema autorovim tvrdnjama, bilo vrlo nečasno i nanosilo je ogromnu štetu hrvatskim vojnim i

političkim interesima u tih deset turbulentnih godina, od početka 1990-ih do početka 2000-ih.

Kako i sam navodi, autor ne bježi od polemika, štoviše u predgovoru ističe da ih

očekuje i da im se unaprijed raduje. Ako dođe do, nadamo se, argumentiranih rasprava, one će itekako biti korisni prilozi za raščišćavanje nekih otvorenih i prijepornih pitanja, kakvih se više nagomilalo o Domovinskom ratu Hrvata u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini u ovih tridesetak godina. Autor na kraju potiče i svoje ratne kolege, „stvarne hrvatske ratne zapovjednike“, da objave svoje bilješke i sjećanja na ta vremena, kako bi se prestalo s „friziranjem“ ratne povijesti, koju često pišu oni, kako naglašava autor, „koji se nisu služili vjerodostojnim povijesnim vrelima niti su bili izravni sudionici stvaranja države i njezine obrane u Domovinskom ratu.“

U ime nakladnika ove knjige, Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH, uz zahvalnost autoru, samo se mogu složiti s tom ocjenom i pozvati sve stvarne i zainteresirane sudionike Domovinskog rata u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini da donesu svoje bilješke, rukopise, zabilježena ili snimljena sjećanja, kako bismo ih priredili i objavili te na taj način barem donekle pridonijeli što autentičnijem i što objektivnijem prikazu ovoga prevažnog razdoblja novije hrvatske povijesti.

KNJIGA 'KAD ISTINA PROGOVORI'

**SRPSKI OFICIRI TRAZILI SU DVA MILIJUNA
DOLARA ZA RUDOLFA PEREŠINA. BILA JE
TO PRIJEVARA**

Foto: Boris Štajduhar

Autor
Žarko Ivković

22.02.2026.

Iako se brigadni general Hrvatske vojske i general-bojnik Hrvatskog vijeća obrane Ivica Primorac tada bio zarekao da će jednog dana napisati knjigu o tome što mu se događalo, do tog trenutka trebalo je proći dvadeset godina

Brigadni general Hrvatske vojske i general-bojnik Hrvatskog vijeća obrane Ivica Primorac (1963.) nosio je vojnu odoru od početka Domovinskog rata, u kojem je sudjelovao u brojnim oslobodilačkim operacijama, pa sve do početka 2000. godine kad ga nova hrvatska vlast naprasno šalje u mirovinu. Prekid djelatne vojne službe on i stotine drugih časnika doživjeli su kao čistku kadrova iz Domovinskog rata, jer bili su u naponu snage, završili vojne škole, a onda su političkom odlukom ili umirovljeni ili poslani na burzu. U to vrijeme, koje neki nazivaju razdobljem "demontaže Tuđmanove Hrvatske", promijenio se i odnos prema ratnim veteranima: mnogi su bili izvrgnuti institucionalnom šikaniranju, neki i pravosudnom progonu, pa su im te godine ostale u vrlo ružnoj uspomeni.

Iako se general Primorac tada bio zarekao da će jednog dana napisati knjigu o tome što mu se događalo (i on je bio pozivan na obavijesne razgovore), do tog trenutka trebalo je proći dvadeset godina. Nesklon isticanju i javnim istupima, dugo je odolijevao nagovorima nekih prijatelja da objavi svoja sjećanja na rat i poslijeratno vrijeme, pa se njegova knjiga "Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskoga generala" pojavila tek u studenom 2025. godine, i to najprije u Bosni i Hercegovini, u nakladi Hrvatskoga dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH. U Hrvatskoj će pak biti predstavljena ovih dana u prostorijama Matice hrvatske.

Obrazlažući zašto je odlučio napisati knjigu, general Primorac kaže kako je ključni razlog želja da se otrgnu od zaborava bitni događaji iz Domovinskog rata i nakon njega, pogotovo važni procesi i zbivanja poslije smrti ratnog ministra obrane Gojka Šuška i prvog predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana. "Osvrnuo sam se", piše

Primorac, "i na sustavni progon branitelja nakon promjene vlasti 2000. godine u Hrvatskoj, koji je imao nekoliko ciljeva: odgovornost za ratna zblivanja izbalansirati između žrtve i agresora, ratne autoritete maknuti iz sfere državnog strateškog odlučivanja te ispisati novu povijest od 1990. do 2000. na području Republike Hrvatske i BiH. Poluge vlasti tada su preuzeli politički kameleoni koji su tumačili da je sloboda u Hrvatsku stigla 3. siječnja 2000. godine."

Postupcima vlade Ivica Račana i suradnika predsjednika Republike Stjepana Mesića posvetio je dva najintragantnija poglavlja znakovitih naslova: "Branitelji i njihovi križni putevi nakon 2000. godine" te "Haaški progon na hrvatski pogon". U njima je otkrio šokantan, dosad nepoznat podatak da je "šestosiječanjska" vlast slala u Haag lažirane dokumente te ustvrdio da je Hrvatska zbog tih krivotvorina proglašena sudionicom rata u Bosni i Hercegovini. Osim toga, tužiteljstvu Haaškog suda nelegalno je poslala više od 1100 stranica osobnih dokumenata ministra Gojka Šuška kako bi se potkrijepila teza o "dvostrukoj liniji zapovijedanja", ali i osnažila politika detudmanizacije. Svjestan težine svojih tvrdnji, koje je potkrijepio citirajući određene dokumente, Primorac kaže kako očekuje reakcije na svoju knjigu te se unaprijed raduje polemikama.

U ostalih 18 poglavlja opisao je ratne događaje u kojima je sudjelovao te niz epizoda iz poslijeratnog razdoblja. Jednu od njih, široj javnosti potpuno nepoznatu, prikazat ćemo u ovome članku. Riječ je o nesvakidašnjoj, pomalo nevjerojatnoj priči vezanoj za legendarnog hrvatskog pilota Rudolfa Perešina.

General Primorac upoznao je Perešina u listopadu 1993. u Zagrebu dok se školovao u Zapovjedno-stožernoj školi Hrvatske vojske na Hrvatskom vojnom učilištu "Petar Zrinski". Prvi put susreli su se na zajedničkom objedu u jednom restoranu, a potom su se susretali više puta u različitim prigodama. Perešin je u javnosti uživao status legendarnog pilota, no Primorac ga je doživio kao skromnog, smirenog i nenametljivog

časnika HV-a. Evo kako je u svojoj knjizi opisao dosad nepoznatu epizodu o Perešinu.

"Pilot MiG-a 21 Rudolf Perešin ušao je u hrvatsku legendu kad je 25. listopada 1991. svojim borbenim zrakoplovom iz vojne baze JNA u Bihaću uspješno preletio u Austriju te sletio u Klagenfurt. Bio je prvi vojni pilot u Domovinskom ratu koji je leteći MiG-om napustio Jugoslavensko ratno zrakoplovstvo. Njegov hrabri i domoljubni čin imao je golemu važnost za moral hrvatskih vojnika koji su branili domovinu od velikosrpske agresije. Riječi što ih je izrekao nakon slijetanja u Klagenfurtu: 'Ja sam Hrvat, ne mogu i neću pucati na Hrvate', ušle su u legendu.

Drugog dana operacije Bljesak, 2. svibnja 1995., doznajemo da je tijekom borbene zadaće na području Stare Gradiške Perešinov MiG pogodila srpska protuzračna obrana. Prema tada dostupnim informacijama, pretpostavljalo se da se Perešin uspješno katapultirao iako je letio vrlo nisko. No mjesecima nakon obaranja nije bila poznata njegova sudbina. Iz raznih su izvora dolazile različite informacije, među njima i one ohrabrujuće – da je u zarobljeništvu u Banjoj Luci. Stručnjaci iz Hrvatskog ratnog zrakoplovstva, pak, među njima i general Anton Tus, zabrinuto su se pitali je li Perešin mogao preživjeti katapultiranje leteći vrlo nisko i velikom brzinom.

Hrvatski časnici i dužnosnici nastojali su riješiti sudbinu našeg pilota na svim sastancima s agresorskom stranom u Hrvatskoj i BiH na kojima se razgovaralo o razmjeni zarobljenih, nestalih i poginulih vojnika. Cijelo to vrijeme Perešinovo ime bilo je na popisima živih pripadnika HV-a. Međutim, prema meni dostupnim informacijama, srpska je strana izbjegavala dati točnu informaciju o Perešinovoj sudbini, što je otvaralo prostor za različita nagađanja i teorije.

Vrijeme je prolazilo, a sudbina heroja Rudolfa Perešina još nije bila razjašnjena. Krajem lipnja 1997. dobivam žuran poziv iz kabineta ministra obrane. Iduće jutro sjedio sam s ministrom Šuškom u njegovu uredu, a tema je – Rudolf Perešin. Javio se, kaže ministar, jedan visoki hrvatski časnik (kojeg sam poznavao kao nepouzdanu osobu) s

informacijom da je Perešin živ i da je u zatvoru u Banjoj Luci. Znanci toga časnika traže dva milijuna dolara za Perešina. Milijun unaprijed, a drugi nakon što ga dovedu živog. Ministar kaže kako je svjestan rizika, ali razgovarao je s predsjednikom Tuđmanom, koji se slaže s prijedlogom da se traženi milijuni plate za Perešina ako je živ. Država će platiti, ističe ministar, ako je to način da Perešin dođe na slobodu i vrati se supruzi Ljerki i obitelji.

Ministar mi daje konkretnu zadaću: žurno organizirati sastanak sa srpskim vojnim vrhom u Banjoj Luci, razgovarati o ponudi koju smo dobili i obavijestiti ih kako je Hrvatska spremna platiti dva milijuna dolara uz predočenje dokaza da je pilot Perešin živ. Izišao sam iz ministrova ureda i preko delegiranog srpskog časnika za vezu nazvao generala Zdravka Tolimira, koji je tijekom rata bio pomoćnik za obavještajne poslove komandanta Glavnog štaba VRS generala Ratka Mladića. Tolimira sam poznavao s više sastanaka održanih u ratnom razdoblju pod pokroviteljstvom međunarodnih snaga, kao i s niza tripartitnih (Hrvati, Srbi i Bošnjaci) sastanaka u organizaciji OESS-a u Bonnu i Beču. Pozivam ga na žuran sastanak, Tolimir pristaje i predlaže da se nađemo u Beču.

Četiri dana poslije sjedili smo u hotelu Royal u neposrednoj blizini Stephansplatz. Upoznajem Tolimira s razlogom našeg sastanka i s ponudom 'moćnih' osoba iz Banje Luke. Nečasnog Hrvata posrednika ne spominjem. – Rudolf Perešin nije živ, njegovo tijelo pronađeno je uz rijeku Savu – kategoričan je general Tolimir i nastavlja: – Očevid je proveden na licu mjesta, a originalni izvještaj o očevidu nalazi se u kasi komande u Banjoj Luci.

Pitam ga može li nam dostaviti presliku izvještaja o očevidu, a on obećava da će je donijeti za sedam dana u isti hotel u Beču. Vratio sam se zrakoplovom u Zagreb te izvijestio ministra Šuška o sastanku i Tolimirovu obećanju. Tjedan dana poslije ponovno sam bio u bečkom hotelu Royal, gdje mi general Tolimir predaje presliku izvještaja o očevidu te ga odmah čitam. Načinili su ga oficiri VP-a 7225/4 Banja Luka, a u njemu piše da je 'leš hrvatskog pilota' pronađen 31. svibnja 1995. na rijeci Savi. Taksativno su navedene stvari pronađene uz

Perešinovo tijelo, koje su predane VP-u 7070 Banja Luka. Predao ih je kapetan Željko Bojić, a preuzeo ZIK Matija Lučić, operativac 'vojne bezbednosti' V i PVO VRS. Na zapisniku je i potpis vodnika koji ga je sastavio te potpis majora Mišića koji ga je ovjerio pečatom VP-a 7225 Banja Luka. Pogledao sam i fotografije tijela, vratio izvještaj u kuvertu i zahvalio generalu.

– Imam i ja jednu privatnu molbu – kaže Tolimir i objašnjava da se kao mladi oficir JNA školovao u Centru vojnotehničkih škola JNA u Zagrebu, gdje mu je u arhivi ostala dokumentacija o njegovim vojnim kvalifikacijama, te moli da mu se vrati ako nije uništena. Njegovu molbu prenio sam kolegama u Zagrebu, ali oni dokumentaciju nisu pronašli. Letom Croatia Airlinesa vratio sam se istog dana u Zagreb, nazvao ministra Šuška i izvijestio ga da nosim traženo izvješće. Ministar je na Brijunima s predsjednikom Tuđmanom te mi kaže da odem u Ministarstvo obrane i da teklić iz uprave SIS-a zapečaćenu kuvertu s izvješćem žurno donese na Brijune. Time je moja zadaća bila izvršena.

Osjećao sam olakšanje – Rudijevo tijelo uskoro će biti vraćeno u domovinu, a njegova obitelj, nakon duge i teške neizvjesnosti, napokon će doznati istinu i naći svoj unutarnji mir. Moralne ništice, koje su pogibiju istinskog heroja htjele iskoristiti za morbidnu prijevaru i stjecanje materijalne koristi, nisu uspjele. Razmjena tijela heroja Domovinskog rata Rudolfa Perešina obavljena je 4. kolovoza 1997. na mostu između Nove i Bosanske Gradiške, a DNK analizom potvrđen je identitet. Pilot Rudolf Perešin pokopan je s vojnim počastima 15. rujna 1997. u Aleji hrvatskih branitelja na groblju Mirogoju u Zagrebu."

Epizoda o Perešinu zorno pokazuje da je general Primorac svoju knjigu pisao kao insajder, kao sudionik povijesti koji je proživio ono o čemu piše. Njegova istina nije rekonstruirana iz arhiva, nego proživljena na bojišnici, u vojnim stožerima, na terenu i u razgovorima s ključnim akterima. Upravo iz takve perspektive napisao je i vrlo zanimljivo poglavlje o djelovanju Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) u BiH, kao insajder koji je jedno vrijeme bio zamjenik zapovjednika hercegovačkog HOS-a. Toj je temi pristupio iznimno obzirno jer se, kaže, istina o nastanku i djelovanju HOS-a godinama zanemarivala, a sustavno stvarao

mit. Stoga je nastojao objektivno opisati nastanak HOS-a u BiH, istaknuti pozitivan ratni doprinos hercegovačkog HOS-a, ali i osvrnuti se na političke zloporabe kojima su hosovci bili izloženi. Pritom ponajprije misli na "neodgovornu i teško razumljivu politiku" čelništva HSP-a, koje je odbijalo suradnju s HVO-om, a Armiju BiH smatralo poželjnim partnerom čak i u vrijeme bošnjačko-hrvatskog rata.

Dodamo li tome poglavlja koja tematiziraju djelovanje bošnjačke obavještajne Agencije za istraživanje i dokumentaciju (AID) te licemjerno djelovanje nekih Hrvata u Sarajevu, slobodno se može reći da je knjiga "Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskoga generala" važan dokument novije hrvatske povijesti.

Srpski oficiri tražili su dva milijuna dolara za Rudolfa Perešina. Bila je to prijevarena - Večernji.hr

PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA "KAD ISTINA PROGOVORI"

27.02.2026.

Autor: A.D.H./HRT/Hina

Knjigu generala Ivica Primorca "Kad istina progovori - Svjedočanstvo hrvatskoga generala", u kojoj piše o vremenu koje je oblikovalo hrvatsku državnost i hrvatski identitet, predstavljena je u petak u Matici hrvatskoj u Zagrebu.

O knjizi su govorili urednik **Žarko Ivković**, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata (HMDCDR) **Ante Nazor**, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH **Ivica Šarac** i književnik **Ivan Tolj**. Žarko Ivković je istaknuo kako je knjiga istodobno povijesni dokument, osobna ispovijest i moralni testament naraštaja koja je stvarala Hrvatsku i branila opstojnost hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini.

Naglasio je kako je autor knjigu napisao da bi progovorio o događajima tijekom Domovinskoga rata u Hrvatskoj i BiH kao svjedok i sudionik ratnih zbivanja te kao osoba koja raspolaže informacijama nedostupnim javnosti.

Knjiga ne sadrži suhoparnu povijest nego se bavi osjetljivom tematikom, napomenuo je i dodao kako će knjiga izazvati ne samo pozornost nego i reakcije.

Žanrovski bi se, smatra, mogla odrediti kao memoaristika jer je riječ o mozaičkom sklopu dvadeset zasebnih tematskih poglavlja nastalih obradbom izvornih dokumenata.

Ocijenio je kako bi se o njoj moglo govoriti i kao o kompozitnoj studiji o prijelomnim vojnim i političkim događajima ratne i poratne hrvatske i bosanskohercegovačke zbilje.

Po Ivkovićevim riječima general Primorac piše i o načinu suradnje hrvatskih vlasti s Međunarodnim sudištem u Haagu. On otkriva dosad nepoznate odnose institucionalne suradnje, dodao je.

Predstavljena fotomonografija "Domovinski rat Priča o pobjedi"

Nazor: Posebno dobro definiran proces detuđmanizacije

Ravnatelj HMDCDR-a Ante Nazor ocijenio je kako je u knjizi posebno dobro definiran proces detuđmanizacije nakon 2000. godine. Cilj toga toga procesa, kako navodi autor knjige, bio je podijeliti odgovornost za rat između žrtve i agresora, maknuti ratne autoritete iz područja državnoga i strateškog odlučivanja te ispisati novu povijest devedesetih godina, dodao je Nazor.

Kao ilustrativne primjere naveo je film "Mirotvorac" koji ne samo da je podijelio odgovornost nego ju je u određenoj mjeri prebacio na hrvatsku stranu. Kao primjer micanja ratnih autoriteta iz područja državnoga i

strateškog odlučivanja naveo je pismo 12 hrvatskih generala tadašnjem predsjedniku Stjepanu Mesiću, što je iskorišteno za njihovo uklanjanje iz službe.

Dvanaest hrvatskih generala tada je hrabro i uz cijenu vlastite karijere upozorilo javnost na ono što se valja iza brda, rekao je i dodao kako se to vidjelo na procesima Haaškoga tribunala kad se pokušalo nametnuti ono što nije odgovaralo činjenicama.

Ispisivanje nove povijesti devedesetih godina, naglasio je, nije uspjelo i neće uspjeti.

Šarac: Knjiga dekonstruira mitologizaciju bošnjačkih narativa o ratu u BiH

Po riječima Ivice Šarca knjiga dekonstruira mitologizaciju bošnjačkih narativa o ratu u BiH. Knjiga se suprotstavlja nametnutim i već uvriježenim narativima i mitovima, napomenuo je i dodao kako je još uvijek žilava upornost negiranja zločina nad nemuslimanskim stanovništvom koje su počinili pripadnici armije BiH.

Ocijenio je i kako je tomu pogodovao izostanak kritike tadašnjih predstavnika međunarodne zajednice čiji su promatrači tijekom rata pristranim i lažnim izvješćima s terena pridonosili nastanku jedne iskrivljene i zamućene slike rata na kojoj se i danas slabo uočavaju stvarni razmjeri progona i etničkoga čišćenja Hrvata iz nekih dijelova BiH.

Knjiga "Kad istina progovori - Svjedočanstvo hrvatskoga generala" (347 str.) je podijeljena na 20 poglavlja - Političko i sigurnosno stanje u Hrvatskoj i BiH 1990.-1991., Strateška važnost operacije Čagalj, HOS Hercegovine - osnutak, djelovanje, i političke zloporabe, Profesionalne postrojbe HVO-a, Gubitak vojarne Tihomir Mišić, Oslobođilačke operacije, Cincar, Zima-94, Skok-1, Skok.2, Ljeto-95,

Oluja, maestral, i Južni potez, Operacija Jesen-94, Suborci i braća po oružju, kako je riješen misterij legendarnoga pilota Rudolfa Perišina, Šuškov telefonski poziv iz Dayton, Posljednji Predsjednikov posjet Hercegovini, Bolest i odlazak velikog ministra, Odlazak heroja obrane Sarajeva, Sastanak s generalom Kleinom, Politički kameleoni u Sarajevu, Agencija za istraživanje i dokumentaciju (AID), Izgred uoči sarajevskoga summita, Akcija SFOR-a Weststar, Branitelji i njihovi križni putovi nakon 2000. i Haaški progon na hrvatski pogon.

Knjigu "Kad istina progovori - Svjedočanstvo hrvatskoga generala" objavio je mostarski Hrvatski dokumentacijski centar Domovinskoga rata u BiH.

General Ivica Primorac rođen je 1963. u Tihaljini. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Mostaru. U obranu Republike Hrvatske uključio se 1991., a od kolovoza te godine djelatni je pripadnik HV-a. Na Hrvatskom vojnom učilištu u završio je Zapovjedno-stožernu školu HV-a te US MPRI program izobrazbe.

<https://magazin.hrt.hr/kultura/knjiga-3-12593491>

Ponedjeljak, 2. ožujka 2026.

U MATICI HRVATSKOJ PREDSTAVLJENA KNJIGA IVICE PRIMORCA "KAD ISTINA PROGOVORI - SVJEDOČANSTVO HRVATSKOGA GENERALA"

U petak, 27. veljače u Matici hrvatskoj održano je predstavljanje knjige hrvatskoga generala Ivica Primorca, „Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskoga generala” u izdanju Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH. U punoj dvorani Jure Petričevića, urednik knjige Žarko Ivković, novinar i kolumnist *Večernjeg lista* istaknuo je kako autor knjige, kroz 20 poglavlja, piše o ključnim događajima Domovinskoga rata koji stvaraju hrvatsku državu i osiguravaju opstojnost Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Uz autora i urednika, na predstavljanju su sudjelovali Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, Ivan Tolj, književnik, general HV-a u miru, Ivica Šarac, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH i Tihomir Begić kao moderator.

Ivica Primorac rođen je 24. veljače 1963. u Tihaljini, općina Grude. Od kolovoza 1991. djelatni je pripadnik Hrvatske vojske (HV), sudjelujući u oslobodilačkim operacijama kao što su *Cincar*, *Zima-94*, *Skor-1*, *Skok-2*, *Ljeto-95*, *Oluja*, *Maestral* i *Južni potez*. Za doprinos u Domovinskom ratu dodijeljen mu je čin general-bojnika i brigadnog generala Hrvatske vojske. Kao umirovljen vojnik posvećen je pisanju radova o Domovinskom ratu.

IVICA PRIMORAC

KAD ISTINA PROGOVORI

**Svjedočanstvo
hrvatskoga generala**

<https://www.matica.hr/novosti/u-matici-hrvatskoj-predstavljena-knjiga-ivice-primorca-kad-istina-progovori-svjedocanstvo-hrvatskoga-general-a-474/>

28. veljače 2026.
Povijest|Vijesti

SVJEDOČANSTVO KOJE RAZBIJA MITOVE: U MATICI HRVATSKOJ PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA PROGOVORI“

Autor u knjizi iznosi i dokaze o zločinima nad nemuslimanskim stanovništvom koje su počinili pripadnici Armije BiH, a koji su godinama negirani ili prešućivani.

U prepunoj dvorani Matice hrvatske u petak je u Zagrebu predstavljena knjiga „Kad istina progovori – Svjedočanstvo hrvatskoga generala“, autora Ivica Primorca. Riječ je o djelu koje je urednik Žarko Ivković opisao kao „moralni testament naraštaja“, a koje kroz 20 poglavlja i

autentične dokumente donosi novu perspektivu na ključne godine stvaranja hrvatske države i borbe za opstanak Hrvata u Bosni i Hercegovini.

Piše: Misao.hr

Detuđmanizacija i „politički kameleoni“

Jedna od središnjih tema knjige, ali i samog predstavljanja, bila je analiza razdoblja nakon 2000. Autor, brigadni general HV-a i general-bojnik HVO-a Ivica Primorac, koji je i sam bio žrtva naprasnog umirovljenja, u knjizi otvoreno piše o procesu detuđmanizacije.

Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskog memorijalnog dokumentacijskog centra Domovinskog rata istaknuo je kako Primorac precizno definira ciljeve tog procesa, a to su podjela odgovornosti za rat između žrtve i agresora, uklanjanje ratnih autoriteta iz strateškog odlučivanja i pokušaj revizije povijesti devedesetih godina.

„Dvanaest hrvatskih generala tada je hrabro upozorilo javnost na ono što se valja iza brda, žrtvujući vlastite karijere,“ naglasio je Nazor, dodajući kako pokušaj ispisivanja nove, iskrivljene povijesti nije i neće uspjeti. Kao ilustrativne primjere naveo je film „Mirotvorac“ koji ne samo da je podijelio odgovornost nego ju je u određenoj mjeri prebacio na hrvatsku stranu. Kao primjer micanja ratnih autoriteta iz područja državnoga i strateškog odlučivanja naveo je pismo 12 hrvatskih generala tadašnjem predsjedniku Stjepanu Mesiću, što je iskorišteno za njihovo uklanjanje iz službe.

Dekonstrukcija bošnjačkih narativa i uloga međunarodne zajednice

Posebno intrigantan dio knjige odnosi se na ratna zbivanja u Bosni i Hercegovini. Ivica Šarac, ravnatelj Dokumentacijskog centra u BiH, naveo je kako knjiga hrabro dekonstruira „mitologizaciju bošnjačkih narativa“.

Autor u knjizi iznosi dokaze o zločinima nad nemuslimanskim stanovništvom koje su počinili pripadnici Armije BiH, a koji su godinama negirani ili prešućivani. Šarac je oštro kritizirao tadašnje predstavnike međunarodne zajednice, čiji su pristrani izvještaji s terena stvorili „zamućenu sliku rata“ koja je omogućila etničko čišćenje Hrvata u dijelovima BiH.

Nepoznati detalji: Od Haaškog suda do sudbine Rudolfa Perešina

Knjiga nije samo politička analiza, već i prvorazredni povijesni izvor. Urednik Žarko Ivković otkrio je da Primorac piše o dosad nepoznatim aspektima institucionalne suradnje hrvatskih vlasti s Haaškim sudom, što je nazvao „haaškim progonom na hrvatski pogon“. Također, knjiga rješava misterije poput sudbine legendarnog pilota Rudolfa Perešina. Autor otkriva dramatične detalje o tome kako su srpski oficiri pokušali prevariti hrvatsku stranu tražeći dva milijuna dolara za Perešina, iako je bilo jasno da je riječ o manipulaciji.

Naglasio je kako je autor knjigu napisao da bi progovorio o događajima tijekom Domovinskoga rata u Hrvatskoj i BiH kao svjedok i sudionik

ratnih zbivanja te kao osoba koja raspolaže informacijama nedostupnim javnosti. Ona je istodobno povijesni dokument, osobna ispovijest i moralni testament naraštaja koji su stvarali Hrvatsku i branili opstojnost hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini. Knjiga ne sadrži suhoparnu povijest nego se bavi osjetljivom tematikom, napomenuo je i dodao kako će knjiga izazvati ne samo pozornost nego i reakcije. Po Ivkovićevim riječima general Primorac piše i o načinu suradnje hrvatskih vlasti s Međunarodnim sudištem u Haagu. On otkriva dosad nepoznate odnose institucionalne suradnje, dodao je.

Od Tihaljine do strateških operacija

General Ivica Primorac, rođen 1963. u Tihaljini i diplomirani pravnik u knjigu je utkao svoje iskustvo s prve linije bojišnice – od operacija Čagalj i Zima-94 do Oluje i Južnog poteza.

Knjigu “Kad istina progovori – Svjedočanstvo hrvatskoga generala” objavio je mostarski Hrvatski dokumentacijski centar Domovinskoga rata u BiH. Detaljni prikaz iz pera urednika Žarka Ivkovića može se pročitati na poveznici Srpski oficiri tražili su dva milijuna dolara za Rudolfa Perešina. Bila je to prijevara - Večernji.hr

Epizoda o Perešinu zorno pokazuje da je general Primorac svoju knjigu pisao kao insajder, kao sudionik povijesti koji je proživio ono o čemu piše. Njegova istina nije rekonstruirana iz arhiva, nego proživljena na bojišnici, u vojnim stožerima, na terenu i u razgovorima s ključnim akterima, napisao je uz ostalo Ivković.

<https://misao.hr/svjedocanstvo-koje-razbija-mitove-u-matici-hrvatskoj-predstavljena-knjiga-general-a-ivice-primorca-kad-istina-progovori/>

GENERAL HVO-A I HV-A**IVICA PRIMORAC: ŽELIM OSTAVITI
VJERODOSTOJNO ZAPISANE ČINJENICE O
DOGAĐANJIMA IZ I NAKON DOMOVINSKOG
RATA U KOJIMA SAM BIO IZRAVAN
SUDIONIČ**

18.11.2025.

Danas u 17.15 u Galeriji kraljice Katarine Kosače u Mostaru bit će predstavljena knjiga generala HV-a i HVO-a Ivica Primorca pod nazivom “Kad istina progovori - svjedočanstvo hrvatskog generala”. Obilježava se 34. obljetnica od utemeljenja Hrvatske zajednice Herceg Bosne i Dan pada grada heroja - Vukovara. Za Hrvate diljem svijeta ovaj je dan itekako poseban. Danas u 17.15 u Galeriji kraljice Katarine

Kosače u Mostaru bit će predstavljena knjiga generala HV-a i HVO-a Ivica Primorca pod nazivom “Kad istina progovori - svjedočanstvo hrvatskog generala”. Za mnoge ovo je jedno od najiščekivanijih štiva prekaljenog vojnika, čovjeka s povijesne fotografije na Kninskoj tvrđavi, koji je odlučio progovoriti o svemu što se događalo u ratu, a čemu je bio živi svjedok. Tim povodom general Primorac dao je intervju za Večernji list.

Generale, vaša knjiga “Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala” ugledala je svjetlo dana. Za početak, objasnite nam malo naslov, što ste njime htjeli poručiti?

- Konačan naslov knjige jedna je od inačica koje sam s urednikom knjige g. Žarkom Ivkovićem razmatrao kao prikladnu s obzirom na tematiku i sadržaj knjige. Od završetka Domovinskog rata prošlo je trideset godina, ali tema obrambeno-oslobodilačkih operacija Domovinskog rata redovito se aktualizira u vrijeme obljetnica važnijih vojnih operacija. Mediji u to vrijeme opravdano daju znatan prostor tim povijesnim vojnim operacijama kojima je RH, nakon neuspješnih političkih pregovora s predstavnicima pobunjenih Srba, a koji su vođeni pod patronatom predstavnika međunarodne zajednice, svojom vojnom silom vratila u ustavnopravni poredak godinama okupirane teritorije. U konačnici su te vojne operacije, a koje su nakon potpisa Splitske deklaracije 22. srpnja 1995. hrvatske snage vodile usklađeno s AR BiH na teritoriju Bosne i Hercegovine, prisilile politički Beograd da prihvati mirovne pregovore, što je donijelo mir Bosni i Hercegovini, a u završnici rezultiralo potpisivanjem Daytonsko-pariškog mirovnog sporazuma. Od Cincara, prve oslobodilačke operacije u studenome 1994., do posljednje vojne operacije Domovinskog rata - “Južni potez” u listopadu 1995., kojom su hrvatske snage stigle nadomak Banje Luke, bio sam na dužnosti pomoćnika za sigurnost ministra obrane HVO HR HB, tako da sam bio na strateškoj i taktičkoj razini uključen u aktivnosti oko donošenja odluka, priprema i provođenja svih tih oslobodilačkih operacija. Kako su protjecale godine od završetka rata, događalo se, što je donekle razumljivo, ponekad zbog korištenja nevjerodostojnih

izvora, a u nekim slučajevima i zbog pojave PR-a, da se iskrivljivala povijesna istina o određenim bitnim događanjima vezanim uz Domovinski rat. Objelodanjivanjem svoje prve knjige htio sam ostaviti vjerodostojno zapisane činjenice o događanjima iz i nakon Domovinskog rata, a u kojima sam bio izravan sudionik. Sve to potkrijepljeno je i priložima, od kojih se neki prvi put objavljuju. Iako je još grčki filozof Platon napisao: "Ljudi nikoga ne mrze više od onoga koji govori istinu", mišljenja sam da je u istini moć i da je istina naš interes.

A sad prijedimo na sadržaj knjige. O čemu ćemo u njoj čitati?

- Knjiga na 340 stranica obrađuje 20 tema, počevši od političko-sigurnosne situacije u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini 1990. - 1991., početka velikosrpske agresije, formiranja HOS-a Hercegovine, njegova djelovanja i političkih zloupotreba kojima je HOS bio izložen, ustrojavanja HVO-a, preko oslobodilačkih operacija - od Čaglja, Cincara, Zime '94., Skoka 1 i 2, Ljeta '95., Oluje, Maestrala do Južnog poteza, posljednjeg posjeta predsjednika Tuđmana Hercegovini, političkih kameleona u BiH, branitelja i njihovih križnih puteva nakon 2000. do haaških progona kojima su branitelji bili izloženi te još nekoliko, siguran sam, vrlo zanimljivih tema.

Sve to zvuči kao vrhunsko štivo koje će doprinijeti boljem upoznavanju s Domovinskim ratom. Koliko je bitno danas mlade upoznavati s ovim temama?

- Razumljivo je da mlađim generacijama ove teme nisu u fokusu interesa, ali nužno je naše mlade kvalitetno upoznavati s našom bližom povijesti. Ako mi to ne učinimo, onda će našu povijest pisati neki drugi koji imaju svoje političke interese, pa da i svjesnim iskrivljivanjem istine i danas pokušavaju ostvarivati određene političke interese. A svjesni smo i Goebbelsove teorije - tri puta izgovorena laž često postane istina. Svjedočimo da u javnom prostoru u BiH određene političke interesne skupine naglašavaju i optužuju Hrvatsku da je bila agresor na BiH. Naglasio bih nepobitnu činjenicu da je Hrvatska u ratu trpjela

napade na svoj teritorij, prvenstveno s teritorija BiH, osim istočne Slavonije, koja je napadana s teritorija Srbije. Također, vrijedno je istaknuti još jedan podatak, a koji je vezan uz pokušaje promjene činjenica o Domovinskom ratu u Hrvatskoj. Predsjednik RH dr. Franjo Tuđman izlagao je na zajedničkoj sjednici obaju domova Hrvatskog sabora 15. siječnja 1996. (znači, nakon završetka rata) te tom prilikom rekao da je Hrvatska od 1991. do 1995. mobilizacijom obuhvatila 360.070 vojnih obveznika, koji su bili 92,1% hrvatske nacionalnosti, 2,40% srpske i 1,18 muslimanske nacionalnosti, dok su ostale manjine bile ispod 1%. Podrazumijeva se da svakom hrvatskom branitelju, pripadniku nacionalnih manjina, trebamo biti posebno zahvalni. Ali i tu imamo posljednjih godina sustavne pokušaje manipulacija, manipuliranje podacima vezanim uz mjesto i okolnosti stradavanja, tako da se već i u Hrvatskom saboru u više navrata čulo da je 25.000 pripadnika jedne manjine branilo Hrvatsku, a što je apsolutna neistina. I ova dva primjera koja sam naveo, a utemeljenost kojih je jednostavno znanstveno dokazati, upućuju da trebamo ostaviti napisanu vjerodostojnu istinu o Domovinskom ratu.

Jedan ste od časnika s povijesne fotografije kad se hrvatski barjak zavijorio na Kninskoj tvrđavi. Kakvo sjećanje na Oluju nosite danas, tri desetljeća poslije?

- Želim još jednom naglasiti da je "Oluja" slomila velikosrpske planove utemeljene i na Memorandumu SANU. Treba podsjetiti da je Hrvatska provela vojno-redarstvenu operaciju "Oluja" nakon opetovanih odbijanja tadašnjeg srpskog političkog vodstva da prihvati mirnu reintegraciju okupiranih hrvatskih područja, uključujući i odbijanje plana velikih sila, Z-4. Ponosan sam što sam bio dio odabrane generacije Hrvata koja je sudjelovala u obrani i oslobađanju međunarodno priznatog teritorija suverene države Hrvatske. A fotografija s Kninske tvrđave od 6. kolovoza 1995., slobodan sam reći, jedna je od povijesno najznačajnijih fotografija kod Hrvata i ona ima posebno mjesto u mojim sjećanjima i emocijama.

Obljetnica je i pada grada heroja - Vukovara. Istog dana Hrvati, svjesni da je 5 do 12, u BiH se samoorganiziraju i osnivaju Hrvatsku zajednicu Herceg Bosnu. Kakva sjećanja nosite na ovaj povijesni datum?

- Grad heroj Vukovar pokleknuo je u bezizlaznoj situaciji nakon tri mjeseca herojskog otpora, a svi trebamo biti zahvalni na nemjerljivu doprinosu koji su dali vukovarski branitelji. Vukovar je simbol otpora, obrane i žrtve u Domovinskom ratu. Herojska obrana Vukovara dala je vrijeme Hrvatskoj da se pripremi za obranu od opće velikosrpske agresije. Hrvati u Bosni i Hercegovini i njihovo političko vodstvo bili su svjesni da će i BiH biti izložena agresiji, a suočeni s inertnosti središnje političke vlasti u Sarajevu, pristupili su nužnom samoorganiziranju i pripremama za obranu te je s tim ciljem 18. studenoga 1991. utemeljena HZ HB kao kulturna, gospodarska i područna cjelina Hrvata u BiH, s temeljnim ciljem zaštite opstojnosti Hrvata i organizacije obrane od velikosrpske agresije. Razvoj situacije dokazat će da je to bila ključna odluka koja je omogućila obranu općina u BiH gdje su Hrvati činili većinu. Da je tadašnje muslimansko vodstvo imalo drugačije planove vezane uz budućnost BiH, pokazuje izjava uglednog intelektualca, akademika Adila Zulfikarpašića, ratnog potpredsjednika RBiH koji je 1993. potvrdio novinarima nizozemskog De Volkskranta da je uz podršku Alije Izetbegovića tijekom cijele 1991. pregovarao sa Slobodanom Miloševićem i Radovanom Karadžićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji. Kratkovidnost takve muslimanske politike platio je muslimanski narod, koji je već 1992., nespreman za obranu, bio izložen sustavnim progonima i zločinima u Foči, Goraždu, Bratuncu, a glavni grad Sarajevo podvrgnut je opsadi već u travnju 1992.

Koji vam je bio najteži trenutak u Domovinskom ratu?

- Rat nosi zlo, stradavanja i pogibije. Najteži trenuci bili su suočavanje s činjenicom da nam ginu prijatelji i suborci. Mnogi su poginuli na tom putu obrane svoga naroda, u ratu u BiH poginulo je 7788 Hrvata.

Ono što je donosilo poseban teret bile su situacije kada je trebalo doći obitelji poginulog i priopćiti im da je njihov sin, muž ili brat poginuo.

Što posebno pamтите?

- Trenutak kada smo dobili informaciju u vrijeme provedbe operacije hrvatskih snaga “Južni potez” da je Slobodan Milošević, suočen s potpunim vojnim porazom, prihvatio mirovne pregovore o BiH. To je značilo da je rat u BiH konačno završen.

Smatrate li da ste ovom knjigom odgovorili na sva otvorena pitanja kad su u pitanju HV i HVO, ali i progovorili o svojoj ulozi kao generala vodećih vojnih jedinica u BiH?

- Bilo bi pretenciozno reći da sam ovom svojom knjigom dao odgovore na sva pitanja koja ste postavili. Vjerujem da će knjiga dati kvalitetan doprinos očuvanju istine o Domovinskom ratu te da će potaknuti još neke kolege, ratne zapovjednike, da i oni napišu svoja sjećanja i ratne zapise pretvore u knjige. Samo tako možemo otrgnuti od zaborava i zaštititi od zlonamjernih tumačenja i iskrivljavanja povijesnih činjenica istinu o Domovinskom ratu.

Desetljeća su prošla od rata, ali čini se da opet “nad nama pleću neke čudne niti”, kako Matoš jednom mudro zapisa. Kako vi gledate na aktualnu situaciju s hrvatskim narodom s obiju strana granice?

- Hrvatska je ostvarila svoje strateške ciljeve, puni suverenitet u međunarodno priznatim granicama, članstvo u NATO-u i EU-u. Hrvati u Bosni i Hercegovini, po Ustavu jedan od triju konstitutivnih naroda u BiH, izloženi su majorizaciji koju provodi brojniji, bošnjački narod. Pod krinkom građanske države provodi se unitarizacija. Siguran sam da to nije pristup koji donosi stabilnost i europsku perspektivu BiH. Često možemo pročitati kako neki nadobudni bošnjački političari daju izjave da neće dati Hrvatima političke ustupke legitimnog političkog predstavljanja. Ja bih takvima poručio da dobro razmisle o posljedicama takve politike. Hrvati su, po Ustavu, konstitutivan narod

kojemu nitko ne treba nešto darovati, ali nije prihvatljivo da nam se izbornim inženjeringom otimaju i ugrožavaju legitimna prava konstitutivnog naroda. Ne živimo u 1463. godini i vremenu Ahdname, to razdoblje pripada povijesti i završilo je Berlinskim kongresom 1878. godine. BiH kao država može napredovati samo ako sva tri konstitutivna naroda budu težila zajedničkom cilju, demokratskoj Bosni i Hercegovini kao članici Europske unije. A alat za iskren zajednički pristup dosljedna je primjena Daytonskog sporazuma.

Da se osvrnemo i na geopolitičku situaciju, sve ovo što gledamo ne izgleda dobro, ratovi se vode na sve strane, prijetnje su svakodnevice gotovo u svim državama svijeta. Kamo ovo vodi?

- Mislim da svjedočimo novom geopolitičkom i geostrateškom preslagivanju svijeta. BiH je premala da bi imala ulogu u političkim utakmicama globalnih velesila. Nama je važno sačuvati unutarnju stabilnost i njegovati dobre odnose sa susjednim i partnerskim državama. Na više od toga ne možemo utjecati.

Generale, hoće li hrvatski narod u BiH ostvariti svoju punu jednakopravnost?

- Vjerujem da hoće. Najbrojniji narod u BiH treba prihvatiti jednakopravnost konstitutivnih naroda i dosljednu primjenu Daytonskog sporazuma. To će relaksirati odnose među svim trima konstitutivnim narodima u Bosni i Hercegovini i donijeti nužnu političku stabilnost. Mi kao najmalobrojniji konstitutivni narod trebamo izvući pouku iz razdoblja devedesetih godina prošlog stoljeća, kada smo bili izloženi i većim ugrozama.

<https://www.vecernji.ba/vijesti/ivica-primorac-zelim-ostaviti-vjerodostojno-zapisane-cinjenice-o-dogadanjima-iz-i-nakon-domovinskog-rata-u-kojima-sam-bio-izravan-sudionik-1908659>

**U MOSTARU PREDSTAVLJENA KNJIGA
GENERALA IVICE PRIMORCA ‘KAD ISTINA
PROGOVORI – SVJEDOČANSTVO
HRVATSKOG GENERALA’**

By REPUBLIKA20.11.2025

“Knjiga ima vrijednost dokumenta vremena, osobito u razdoblju u kojem se povijest često krivotvori”, rekao je Ivković, čestitavši autoru na doprinosu i hrabrosti te zaključio: „A vama svima hvala što ste ovdje jer time pokazujete da istina nije teret, nego obveza“, rekao je predstavljajući knjigu Žarko Ivković.

U okviru 34. obljetnice obljetnica utemeljenja Hrvatske zajednice Herceg-Bosne (HZ HB), u Hrvatskom domu hercega Stjepana Kosače, predstavljena je knjiga ‘Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala’, autora generala Ivica Primorca. O knjizi su govorili prof.dr. Ivica Šarac, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH, urednik knjige i kolumnist Večernjeg lista Žarko Ivković kao i sam autor, Ivica Primorac.

Predstavljanje knjige, po broju prisutnih, pobudilo je veliko zanimanje, s obzirom da je autor hrvatski general, sudionik Domovinskog rata od samih početaka i dobar poznavatelj tadašnjih događanja. Tijekom predstavljanja knjige u kojoj autor donosi i brojne dokumente iz tog razdoblja, svi predstavljači isticali su jednu od najvažnijih teza: Istinom protiv friziranja ratne povijesti.

Svjedočanstvo u vremenu krivotvorenja povijesti

“Pojmovi istine i svjedočanstva, istaknuti su u naslovu knjige, osobito važni u vremenu relativizma i sve manjeg broja svjedoka spremnih

zapisati vlastita iskustva iz razdoblja 1991.–1995. godine, kazao je prof. Šarac. On je istaknuo doprinos hrvatskih časnika koji posljednjih godina objavljuju knjige s ciljem razotkrivanja propagandnih iskrivljavanja i vraćanja jasnijeg uvida u događaje Domovinskog rata. Posebno je naglasio dokumentarnu vrijednost i 20 poglavlja koja obrađuju ključne političke i vojne događaje u Hrvatskoj i BiH, uključujući političku situaciju početkom 1990-ih, oslobodilačke operacije, djelovanje HOS-a, nastanak profesionalnih postrojbi HVO-a te manje poznate epizode iz ratnih i poslijeratnih godina. Naglasio je kako autor, kao izravn sudionik brojnih događaja, unosi posebnu težinu i vjerodostojnost u prikaz.

Govoreći o knjizi 'Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala', urednik knjige Žarko Ivković kazao je kako autor nije pisao o vlastitom ratnom putu, nego o ključnim događajima u Hrvatskoj i BiH koje je osobno vidio, doživio ili poznaje iz neposrednih izvora te kako stoga knjiga ima posebnu težinu ali i da će potaknuti rasprave jer, kako je rekao, otvara teme koje su dugo ostale nedovoljno razjašnjene.

Ivković je ukratko govorio o sadržaju knjige, između ostaloga, uloge hercegovačkog HOS-a i slučaja pokušaja prijevare i traženih dva milijuna dolara za hrvatskog pilota Rudolfa Perešina, do poglavlja o smrti generala Mustafe Hajrulahovića, lažnom atentatu na hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana, kao i politikama nakon 2000. godine koje su, kako ih opisuje autor, pridonijele progonu hrvatskih branitelja. "Knjiga ima vrijednost dokumenta vremena, osobito u razdoblju u kojem se povijest često krivotvori", rekao je Ivković, čestitavši autoru na doprinosu i hrabrosti te zaključio: „A vama svima hvala što ste ovdje jer time pokazujete da istina nije teret, nego obveza“.

Autor knjige, general Ivica Primorac ovom prilikom istaknuo je da je knjigu napisao kako bi ostavio vjerodostojno svjedočanstvo o razdoblju od 1990. do 2000. godine. Rekao je kako piše samo o događajima u kojima je osobno sudjelovao ili ih može potvrditi dokumentima te kako knjiga donosi 20 cjelina koje kronološki prate tijek rata i političkih procesa. Objavljujemo neke isječke iz knjige.

Početak rata – pregovori muslimanskog političkog vodstva sa Srbima, bez Hrvata

“...Srpska agresija izvodila se uglavnom s teritorija BiH, izuzev istočnoj Hrvatskoj koju se napadalo s područja Srbije. U kolovozu 1991. JNA i srpski dobrovoljci pokrenuli su napad veliki razmjera na Vukovari istočnu Hrvatsku. Vukovar je nakon herojske tromjesečne obrane pokleknuo pred višestruko nadmoćnijim agresorom 18. studenog 1991. godine. U isto vrijeme muslimanski politički vrh pregovarao je sa Slobodanom Miloševićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji, koju bi činile Srbija, Crna Gora i BiH. Akademik Adil Zulfikarpašić, ugledni muslimanski intelektualac i političar, ratni potpredsjednik R BiH te osnivač i predsjednik Muslimanske bošnjačke organizacije (MBO), potvrdio je 1993. godine nizozemskim novinama De Volkskrant da je uz podršku Alije Izetbegovića, tijekom cijele 1991., uključujući prosinac, pregovarao sa Slobodanom Miloševićem i Radovanom Karadžićem o ostanku BiH u krnjoj Jugoslaviji. Izjavio je također da Izetbegović nije istinski političar, već militantni nacionalist

koji je BiH od samog početka želio pretvoriti u muslimansku državu”, piše autor.

Primorac, nadalje, u knjizi piše: “...Zulfikarpašićeva izjava potvrđuje da se tadašnje muslimansko vodstvo, unatoč desetodnevnom ratu između Slovenija i JNA u lipnju i srpnju 1991. te unatoč otvorenoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku, nije aktivno pripremalo za nadolazeći rat u BiH. Naprotiv, bili su spremni BiH ostaviti u krnjoj Jugoslaviji, a srbiziranu JNA i dalje su naivno smatrali ‘narodnom armijom’. Kratkovidnost takve politike platio je muslimanski narod, koji nije bio spreman za napade JNA i dobrovoljačkih srpskih jedinica, koje su opsadu Sarajeva počele već u travnju 1992., a prekinuti će je tek potkraj veljače 1996. godine. Muslimani su tijekom 1992. bili izloženi sustavnim progonima i zločinima u Goraždu, Foči, Bratuncu i mnogim drugim mjestima u BiH. Za razliku od muslimanskih čelnika, hrvatsko političko vodstvo u BiH, predvođeno HDZ-om, reagira na srpsku agresiju te 18. studenoga 1991. godine u Grudama donosi odluku o utemeljenju HZ HB kao kulturne, gospodarske i područne cjeline Hrvata u BiH, s temeljnim ciljem zaštite opstojnosti Hrvata i obrane od velikosrpske agresije”.

Hrvatske obrambene snage (HOS)

Između ostaloga, autor piše i o HOS-u čiji je bio dragovoljac i zamjenik zapovjednika Blaža Kraljevića, kao i o pitanju njegovog inkorporiranja u HVO.

“...Hrvati hosovci u BiH, idealisti i borci za slobodu, bili su u vrijeme rata zloupotrebljavani, a prečesto i topovsko meso i žrtve političkih projekata i politički interesnih organizacija. Iskazujem poštovanje svih hosovcima koji su tu odoru nosili časno, golema većina bila je takva. Na žalost, pojedinci su zbog nepoštovanja Ženevskih konvencija i međunarodnog ratnog prava pravomoćno i osuđeni. Pod znakom HOS-a Hercegovine do kolovoza 1992. godine poginula su 23 bojovnika, a njihova su objavljena u prvom broju Biltena ratnog stožera HOS-a za Hercegovinu. HOS je u ratu dao svoj doprinos u borbama na kupreško-livanjskoj bojišnici u travnju 1992. u operaciji Čagalj u lipnju 1992., u oslobađanju Mostara i u obrani srednje Bosne. Nakon rata stvarali su se različiti mitovi o HOS-u i njegovoj ulozi u ratu u BiH, često neutemeljeni. HOS je na neprijatelje imao znatno veći psihološki učinak nego što je bila njegova stvarna borbena moć. Većina hosovaca bili su hrabri branitelji koji se nisu ustručavali ići na bojišnice ili u akcije, a stvarna snaga i borbeni potencijal HOS-a nisu bili ni približnim poslijeratnim interpretacijama. Nakon rata izdavale su se brojne krivotvorene potvrde na temelju koji su se promovirali “zapovjednici, ratni časnici HOS-a Hercegovine” koji nikada nisu bili pripadnici ratnog HOS-a. Takvi su svojim teorijama i “istinama” pridonosili mitomaniji satkanjoj od potpunih neistina. Jedna od poznatijih i medijski eksponiranijih neistina bila je priča o tome da je HOS u kolovozu 1992. ušao u Trebinje. Povijesna je istina da hercegovački HOS nikada nije ušao u taj grad”, piše autor u svojoj knjizi.

Osvrće i na pogibiju zapovjednika HOS-a i osam hosovaca u mjestu Kruševo u kolovozu 1992. godine, a nakon sastanka s vodstvom HOS-a u Mostaru, ali i o zlonamjernim i neistinitim informacijama o njegovom političkom razlatu s Kraljevićem i odlasku iz HOS-a, uz prilaganje nekoliko svjedočenja-izjava nekadašnjih hosovaca.

“Niti sam znao za Kraljevićev sastanak 9. kolovoza u Mostaru, niti je moj oldazak iz HOS-a imao ikakve veze s događajem u kojem su poginuli Kraljević i hosovci iz njegove pratnje”, izričito tvrdi Primorac. On se osvrće na sve brojnije prijave muslimana u HOS, piše od vojarni HOS-a u Čapljini koja je postala nastavni centar Armije BiH, kao i da se takva događanja nisu mogla odvijati bez suglasnosti vrhovništva HSP-a u Zagrebu predsjednika Dobroslava Parage i odluke Glavnog štaba ARBiH. i zaposjednika Sefera Halilovića, za kojeg navodi kako je “bivši oficir JNA u službi u Hrvatskoj i suradnik KOS-a pod pseudonimom ‘Boris’”.

“Postalo je razvidno da je HOS Hercegovine uključen u neku širu operativnu akciju. Dodatnu zbunjenost izazvalo je to što čelnici HSP-a nisu dopuštali integraciju HOS-a Hercegovine u HVO-a istodobno su poticali suradnju s ARBiH, u kojoj je već do sredine 1992. godine bilo na desetke Muslima – bivših oficira JNA, sudionika agresije na Hrvatsku...”, navodi general Primorac uz navođenje sudioništva u agresiji na Hrvatsku mnogih visokih oficira ARBiH tijekom njihovog sudjelovanja u JNA.

O gubitku vojarni ‘Tihomir Mišić’

General Ivica Primorac u svojoj knjizi ‘Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala’, između ostaloga, piše i o gubitku vojarni ‘Tihomir Mišić’, bivšem ‘Sjevernom logoru’.

Navodi kako je on, kao pomoćnik Glavnog stožera HVO-a dobio zapovijed za nadzor i u navedenoj vojarni te kako je u svom izvješću o zatečenom stanju upozorio kako je u tamošnjoj postrojbi HVO-a znatno veći postotak Muslimana te da bi oni, odluče li tako, bez većih problema mogli preuzeti vojarnu. Ističe kako je izvješće zanemareno i dočekano s mnogim primjedbama, ali kako se upravo to uskoro i dogodilo.

“Prva primjedba je bila da nadzor nije najavljen (koja bi bila svrha nadzora ako bi se najavio?), a potom je slijedila ocjena kako moja prosudba nije realna, jer su u vojarni svi pripadnici HVO-a. To što je više Muslimana nije bitno, jer su se djedovi i očevi nekih od njih, obrazlagali su, izjašnjavali kao Hrvati te su u Drugom svjetskom ratu

korili kao ustaše u poznatoj Fazlagića Kuli. Posebno je naglašen podatak da je u HVO-u i jedna mostarska muslimanska postrojba, koja je dio Kažnjeničke bojne Mladena Naletilića Tute, da su njezin zapovjednik Zijo Oručević i njegova skupina dobri bojovnici i da su od HVO-a dobili najkvalitetniju opremu i naoružanje....Mjesec i pol kasnije, 20. lipnja 1993. postrojbe Armije BiH pod zapovjedništvom Arifa Pašalića napadaju Bijelo Polje, Raštane, Vrapčiče, Salakovac i vojarnu 'Tihomir Mišić'. Kako je Pašalić kasnije objašnjavao, vojarnu su zauzeli zahvaljujući svojim ljudima u njoj koji su u određenom trenutku okrenuli leđa HVO-u i stavili se u funkciju 'Republike'. Među onima koji su okrenuli oružje protiv HVO-a bila je i postrojba Zije Oručevića. Više nitko od zapovjednika Operativne zone HVO-a Mostar nije komentirao moje izvješće o stanju u vojarni 'Tihomir Mišić', niti posljedice izazvane njegovim zanemarivanjem”.

Hrvatska vlast od 2000. slala u Haag krivotvorene dokumente

Iako su sva poglavlja Primorčeve knjige više nego zanimljiva, poglavlje 'Haški progon na hrvatski pogon', a koja se bavi temom "detuđmanizacije" i kako je nova hrvatska vlast od 2000. godine u Haag slala lažirane dokumente, od kojih i navodi neke, te zbog kojih je Hrvatska proglašena sudionicom rata u BiH.

"Teška i nezahvalna tema, ali više je razloga zbog kojih ne mogu šutjeti", piše autor, navodeći kako su nakon promjene vlasti u Hrvatskoj, hrvatske sigurnosno-obavještajne službe pretvorene u sluganski servis Haškog tribunala, kao i da su mnogi državni službenici provodili pogubnu državnu politiku samooptuživanja, povijesnim krivotvorinama teretili su vlastitu državu, planski progonili branitelje i diskreditirali nevine ljude. "I nitko zbog toga nije odgovarao", piše Primorac.

"Pod nadzorom vrha obavještajne zajednice stvarali su se lažni dokumenti, na njih se stavljala oznaka državna tajna, te su se dostavljali Haškom tribunalu. Jedan takav, s haškom oznakom 02816421, bitno je utjecao na procese u Haagu, a u predmetu 'šestorke iz BiH' i na sudsku presudu o ulozi Hrvatske u ratu u BiH.", navodi Primorac.

On također piše kako je krivotvoreni dokument vjerojatno odobrio tadašnji državni vrh RHm a za potrebe procesa u Haagu pripremio određeni odvjetnik, kao i da su ga potpisali dragutin Cestar i Franjo Turek.

Primorac se osvrće i na pismo odvjetnika Ivana Tomića, upućenom tadašnjem hrvatskom političkom vodstvu u BiH, a koji piše kako je s tadašnjom haškom tužiteljicom Louis Arbour razgovarao o ratnim zločinima nad Hrvatima u BiH te da mu je ona odgovorila kako ratni zločini Armije BiH nad Hrvatima nisu u fokusu haškog tužiteljstva.

Primorac svojoj knjizi piše: “Metoda je dobro osmišljena i vrlo opasna. Pod nadzorom obavještajne zajednice kreiraju se dokumenti koji su vrlo često hrpa neistina i konstrukcija usmjerenih na diskreditaciju ciljanih osoba, na njih se stavlja oznaka ‘državna’ tajna te se takvi dokumenti, dostavljaju čak Haaškom tribunalu, a njihove dijelove “ekskluzivno”, objavljuju mediji u funkciji nove vlasti. Oznaka ‘državna tajna’ nije nikakva zapreka za objavu. Tako prozване osobe mediji kleveću i lažima difamiraju u javnosti. Te metode osobno sam iskusio na svojoj koži. Kampanja je bila nesmiljena. Na čelu HIS-a kratko je bio Ozren Žunec, a zamijenio gaje Damir Lončarić. Ministar unutarnjih poslova je SDP-ov Šime Lučin, ministar obrane HSLS-ov Jozo Radoš, te njihovi kadrovi: u policiji Ranko ostojić, u MORH-u Radošev pomoćnik za sigurnost Mladen Ružman i Damir Stručić, u SZUP-u (kasnije u POS-i) Franjo Turek, u sektoru krim-policije Dragutin Cestar – “kadrovski čiste sustav” i proizvode “nove istine”. Njihovim stopama nastavio je od 2005. i Tomislav Karamarko, koji na poziciju ravnatelja POA-e dolazi iz Mesićeva ureda”.

On, između ostaloga, obrađuje i teme oko uspostave profesionalnih postrojbi HVO-a, opisuje Operaciju Čagalj i ostale operacije, navodi i opisuje neke od istaknutih ratnih heroja, opisuje slučaj pokušaja visokog časnika da iznudi dva milijuna dolara za hrvatskog pilota Rudolfa Perešina, dok se posije ispostavio kako on više nije živ te da se radilo o pokušaju prijevare. Primorac piše i o ‘Mračnoj istini obavještajnih službi koje je osnovala SDA’, ‘Lažnom atentatu na Tuđmana’, Akciji SFOR-a i upadu u središte Službe nacionalne

sigurnosti u Mostaru, ali i braniteljima koji su nakon 2000. godine postajali “agresori”, hrvatskom ministru obrane Gojku Šušku, sumnjivim okolnostima oko smrti generala Mustafe Hajlurahovića itd. Autor knjige, general Primorac, na koncu je poručio mladim generacijama: “Idite uspravno naprijed. Ne klanjajte se samoproglashenoj ratnoj, zlatnoj teladi, koja su svoje hrvatstvo višestruko naplatila. Poštujte žrtvu naših istinskih, časnih branitelja i našu noviju povijest, a iz prošlih događaja izvucite pouke. O snažujte zajedništvo i čuvajte mir i Domovinu, dolazi izazovno vrijeme u kojem vi preuzimate nesavršeno nasljeđe i odgovornost za budućnost”.

<https://republikainfo.com/u-mostaru-predstavljena-knjiga-general-a-ivice-primorca-kad-istina-progovori-svjedocanstvo-hrvatskog-general-a/>

**VEČERNJI LIST BiH: PREDSTAVLJENA
KNJIGA "KAD ISTINA PROGOVORI -
SVJEDOČANSTVO HRVATSKOG
GENERALA" IVICE PRIMORCA**

<https://www.vecernji.ba/vijesti/predstavljena-knjiga-kad-istina-progovori-svjedocanstvo-hrvatskog-general-a-ivice-primorca-1908752/galerija-682500?page=17>

INFORMATIVNI SADRŽAJ**U VITEZU PREDSTAVLJENA KNJIGA
GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA
PROGOVORI – SVJEDOČANSTVO
HRVATSKOG GENERALA“**

13/03/2026

U organizaciji Matice hrvatske Vitez u četvrtak, 12. ožujka 2026. godine u Vitezu je održano predstavljanje knjige „**Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskog generala**“ autora Ivica Primorca, umirovljenog hrvatskog generala.

Promociji su, uz brojne posjetitelje, nazočili i izaslanica federalne ministricke kulture i sporta Sanje Vlaisavljević Anita Vlašić, ministar u Vladi KSB Bojan Domić, konzul Republike Hrvatske u Vitezu Pero

Bilušić te fra Zoran Livančić, župni vikar u Župi svetog Juraja Mučenika u Vitezu.

U uvodnom dijelu okupljene je u ime organizatora pozdravio Jakov Križanović, naglasivši važnost kulture sjećanja te potrebu da se o događajima iz razdoblja Domovinskog rata govori otvoreno i argumentirano. O knjizi su, uz autora, govorili ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH prof. dr. Ivica Šarac i dr. Anto Brtan, dok je program moderirao Zdenko Antunović. U glazbenom dijelu programa nastupio je glazbenik Toni Maleš.

Autor je naglasio kako je knjigu napisao s namjerom da progovori o događajima tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini kao svjedok i izravni sudionik ratnih zbivanja, ali i kao osoba koja raspolaže određenim informacijama koje do sada nisu bile dostupne široj javnosti. Istaknuto je kako knjiga ne donosi klasičan povijesni pregled događaja, nego osobna svjedočanstva i dokumente koji rasvjetljuju osjetljive okolnosti ratnog razdoblja.

Govoreći o obrani hrvatskog naroda i borbi za samostalnost, autor se osvrnuo i na optužbe o navodnoj podjeli Bosne i Hercegovine, naglasivši kako je predsjednik Franjo Tuđman odbio prijedloge koji su išli u tom smjeru. Posebno je istaknut i nadljudski napor hrvatskog naroda Središnje Bosne i Lašvanske doline koji je, unatoč teškim okolnostima i brojčano nadmoćnijem neprijatelju, uspio opstati.

U svome obraćanju dr. Šarac istaknuo je kako je djelo žanrovski određeno kao memoaristika te je koncipirano kao mozaička cjelina sastavljena od dvadeset zasebnih tematskih poglavlja, nastalih na temelju izvornih dokumenata i autorovih osobnih iskustava.

Promociji knjige u Vitezu prethodio je susret autora Ivice Primorca i izaslanstva Matice hrvatske Vitez u službenim prostorijama Matice u Vitezu. Nakon toga upriličeno je polaganje vijenaca i paljenje svijeća kod spomenika „Osmica“, gdje je domaćin bio predsjednik Udruge „Osmica“ i stradalnik na tom lokalitetu tijekom eksplozije minobacačke granate Ivan Garić. Tom prigodom zapaljene su svijeće i ispred spomenika Darke Kraljevića te Josipa Plavčića Đokca.

Predstavljanje u Vitezu nastavak je niza promocija ove knjige koje su do sada održane u Zagrebu i Mostaru, a koje su izazvale značajan interes javnosti.

Promocija, vitez

<https://n24.ba/u-vitezu-predstavljena-knjiga-general-a-ivice-primorca-kad-istina-progovori-svjedocanstvo-hrvatskog-general-a/>

LJUBUŠKI: PREDSTAVLJENA KNJIGA GENERALA IVICE PRIMORCA „KAD ISTINA PROGOVORI“ NAJAVLJENA NOVA O HOS-U U HERCEGOVINI

Autor: G. Ilić | Radio Ljubuški

28.03.2026

U organizaciji Grada Ljubuškog i Udruge dragovoljaca i organizatora otpora HOS-a Ljubuški u subotu 28.ožujka 2026. u hotelu Bigeste u Ljubuškom održano je predstavljanje knjige „Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskoga generala“ autora Ivica Primorca, generala Hrvatske vojske i HVO-a te sudionika i aktera ključnih događaja iz Domovinskog rata.

AD

Uz autora, o knjizi su govorili predsjednik Udruge dragovoljaca i organizatora otpora HOS-a Dragan Čuljak, dr. sc. Anto Brtan časnik HVO-a te prof. dr. Ivica Šarac, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH. Program je moderirala Marina Lovrić, dok su u glazbenom dijelu nastupili Marko Petković, Ivan Sušac i Mislav Ramljak.

Riječ je o djelu koje donosi osobno svjedočanstvo autora o ratnim zbivanjima, ali i širi kontekst jednog od najvažnijih razdoblja novije hrvatske povijesti, oslanjajući se na vlastita iskustva, dokumente i neposredna saznanja.

Autor knjige, Ivica Primorac u svom obraćanju istaknuo je kako je knjiga nastala iz duboke potrebe da se očuva istina o Domovinskom ratu „Ova knjiga nastala je iz potrebe da se zabilježi istina o vremenu koje smo proživjeli. Kao sudionik tih događaja, osjećao sam odgovornost ostaviti zapis o onome što se zaista događalo, iz prve ruke, bez uljepšavanja i bez prešućivanja.“

Naglasio je kako knjiga nije usmjerena samo na prošlost, nego i na buduće generacije „Ne želim da ova knjiga bude samo zapis prošlosti, nego i poruka budućnosti. Važno je da mladi razumiju kroz što smo prošli i koliko je sloboda koju danas imamo bila skupo plaćena.“

Govoreći o procesu nastanka knjige, Primorac je istaknuo i emotivnu dimenziju pisanja „Bilo je trenutaka koje nije bilo lako ponovno proživjeti kroz pisanje, ali upravo zato smatram da je važno govoriti i pisati kako bi istina ostala sačuvana i kako se ne bi zaboravila.“

Predsjednik Udruge dragovoljaca i organizatora otpora HOS-a Ljubuški, Dragan Čuljak, u svom je obraćanju posebno naglasio važnost tema koje knjiga otvara, osobito kada je riječ o HOS-u i pojedinim ratnim događajima. „Večerašnja tema prvenstveno je bila HOS, ali dokumenti prikazani u knjizi pokazuju puno više. Važno je naglasiti da su neki dokumenti prvi put ugledali svjetlo dana“, kazao je Čuljak.

Dodao je kako je vrijeme da se određeni događaji sagledaju kroz dokumente i činjenice „Mnogi su kroz godine pisali povjesničari, književnici, političari ali su često prikrivali istinu. Vrijeme je da se ona sagleda kroz činjenice.“

Govoreći o konkretnim primjerima iz knjige istaknuo je „ Knjiga je pisana u dvadeset poglavlja koji čine jednu cjelinu s namjerom da svjedoči a ne da uvodi. Isključivo prikazuje događaje u kojima je autor sudjelovao. Ja sam za svoje izlaganje uzeo prvu trećinu knjige i temu HOS-a Hercegovine. U knjizi su prikazani dokumenti koji jasno govore o ustroju HOS-a, imenovanjima i funkcijama. Čitateljima bih preporučio da obrate pozornost na određene stranice gdje se vidi kako dokumenti sami govore tko govori istinu.“

Dr.sc. Anto Brtan u svom je izlaganju dao širi povijesni kontekst i naglasio kako knjiga dolazi u trenutku kada su brojni događaji iz Domovinskog rata još uvijek nedovoljno istraženi.

„Prošlo je više od 30 godina od završetka Domovinskog rata, a brojni događaji ostali su nerazjašnjeni i mnoge priče neispričane. Kroz cijelo to razdoblje različite strane stvarale su vlastite narative o tim događajima, često uz institucionalnu potporu i financiranje, što je dodatno otežalo dolazak do cjelovite istine“, kazao je Brtan. Naglasio je kako knjiga generala Primorca predstavlja vrijedan doprinos upravo zbog perspektive iz prve ruke „Knjiga daje uvid u mnoge događaje iz Domovinskog rata i poslijeratnog razdoblja iz prve ruke, jer je autor bio među najinformiranijima o tadašnjim događajima. Upravo takva svjedočanstva imaju posebnu težinu jer nadopunjuju i ponekad ispravljaju već postojeće interpretacije.“

Posebno je istaknuo važnost knjige za buduća istraživanja „Ova knjiga može poslužiti kao odličan putokaz budućim istraživačima da dodatno istraže teme koje su u njoj otvorene i objave nova saznanja. Ona nije samo završena priča, nego i poticaj za daljnji rad.“

Govorio je i o širem značaju očuvanja istine „Za svakog hrvatskog domoljuba, a posebno za branitelje, bilo je teško prihvatiti pokušaje falsificiranja povijesnih činjenica i umanjivanja uloge hrvatskog naroda. Upravo zato ovakve knjige imaju važnu ulogu u očuvanju povijesne istine.“

O sadržaju i značaju knjige detaljno je govorio i prof. dr. Ivica Šarac, istaknuvši kako je riječ o vrijednom doprinosu memoarskoj i povijesnoj literaturi o Domovinskom ratu u Bosni i Hercegovini.

„Hrvatski narod u Bosni i Hercegovini ne može se baš pohvaliti bogatom produkcijom vojno-povijesne i memoarske literature o Domovinskom ratu, stoga je ova knjiga pravo osvježanje i važan doprinos toj vrsti literature“, rekao je Šarac.

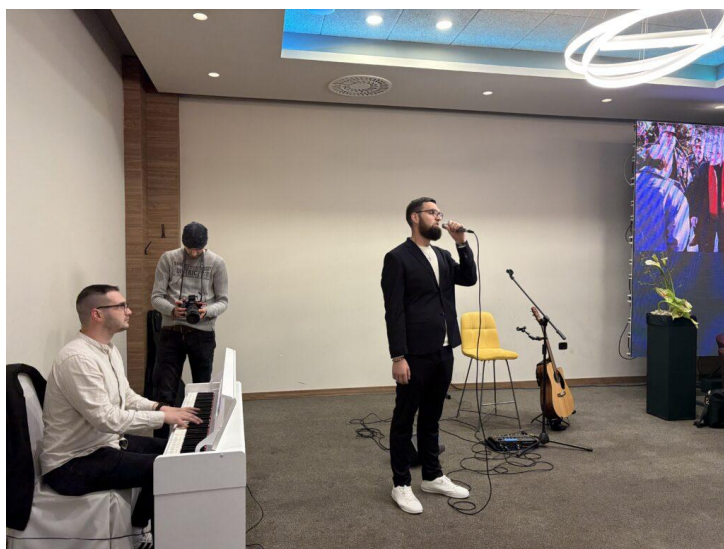
Naglasio je kako knjiga dolazi u trenutku kada je sve manje autentičnih svjedoka „Sve je manje onih koji su spremni u pisanom obliku posvjedočiti što se doista događalo u razdoblju od 1991. do 1995. godine. Upravo zato ova knjiga ima dodatnu vrijednost jer potiče i druge sudionike događaja da zabilježe svoja iskustva.“

Istaknuo je i sadržajnu širinu djela „Knjiga obuhvaća 347 stranica i podijeljena je u 20 poglavlja različitog opsega i tematike. Ona donosi preslike izvornih dokumenata, fotografije, ali i analizu ključnih političkih i vojnih događaja iz tog razdoblja, što joj daje i dokumentarnu i analitičku vrijednost.“

Posebno je naglasio važnost tema koje knjiga otvara „Autor se ne boji otvoriti ni osjetljiva pitanja, poput djelovanja HOS-a u Hercegovini ili određenih političkih procesa, koji su do sada bili nedovoljno istraženi ili nedovoljno javno obrađeni.“ Dodao je kako knjiga može potaknuti potrebnu javnu raspravu „Ako ova knjiga potakne argumentirane rasprave, to će biti njezin dodatni doprinos. Takve rasprave su nužne kako bi se razjasnila brojna otvorena pitanja iz Domovinskog rata.“ Na kraju je uputio i širu poruku „Važno je potaknuti autentične svjedoke i sudionike Domovinskog rata da donesu svoje zapise, sjećanja i dokumente, kako bismo imali što vjerniji i objektivniji prikaz tog važnog razdoblja naše povijesti.“

Predstavljanje knjige okupilo je brojne građane, branitelje i zainteresiranu javnost, a večer je protekla u ozračju sjećanja, dijaloga i naglašavanja važnosti očuvanja istine o Domovinskom ratu. Organizatori su poručili kako je cilj ovakvih događaja ne samo predstavljanje knjiga, nego i poticanje otvorenog razgovora o prošlosti te očuvanje vrijednosti Domovinskog rata za buduće generacije.

G. Ilić / Radio Ljubuški

https://www.ljportal.com/ljubuski-predstavljena-knjiga-general-a-ivice-primorca-kad-istina-progovori-najavljena-nova-o-hos-u-u-hercegovini-124170/?fbclid=IwY2xjawR1ZeZleHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHliZ53AuG-kGq4dROOalhU8TBtLjptXtfhfGpFuptPGhEP4utFotxwp9TTaR_aem_DsRr_JWrucqzMhHBModfA

GENERAL PRIMORAC U SPLITU PREDSTAVIO KNJIGU “KAD ISTINA PROGOVORI” O OBRANI HRVATSKE I HERCEG-BOSNE

27. svibnja 2026.

U organizaciji Matice hrvatske – ogranka Split i Hrvatskog časničkog zbora Split, u dvorani dominikanskog samostana u Splitu u ponedjeljak navečer održano je predstavljanje knjige „Kad istina progovori – svjedočanstvo hrvatskoga generala“ autora hrvatskog generala Ivica Primorca, ratnog pomoćnika ministra obrane Hrvatske Republike Herceg-Bosne, u izdanju Hrvatskog dokumentacijskog centra Domovinskog rata u BiH iz Mostara. O predstavljanju je na portalu Cronika.hr izvijestio Petar Škorić.

Pred brojnom publikom, među kojom su bili hrvatski branitelji, časnici, predstavnici društvenog i političkog života Splita i Splitsko-dalmatinske županije, među njima i župan Blaženko Boban, te brojni

građani, predstavljena je knjiga koja donosi osobno i dokumentirano svjedočanstvo o obrani hrvatskog naroda od velikosrpske agresije te oslobađanju Hrvatske i Bosne i Hercegovine tijekom Domovinskog rata.

Program predavljanja otvoren je izvedbom hrvatske himne „Lijepa naša“, u izvedbi Kiare Generalić uz glasovirsku pratnju Ivana Peraka, nakon čega je moderator večeri Petar Škorić naglasio kako knjiga generala Primorca „ne teži popularnosti nego vjerodostojnosti“, istaknuvši njezinu važnost kao povijesnog dokumenta i svjedočanstva o vremenu koje je oblikovalo hrvatsku državnost i sudbinu hrvatskog naroda kroz sjećanja jednog od neposrednih sudionika ratnih i političkih događaja, čovjeka koji je bio izravno uključen u sigurnosni, obavještajni i operativni sustav planiranja i obrane hrvatskih područja tijekom Domovinskog rata.

Obrana od velikosrbijanske agresije

U knjizi je posebno istaknuta uloga Hrvatske i hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini, koji su već tijekom 1990. i 1991. godine stvarali obrambene strukture i pripremali se za obranu od velikosrpske agresije, dok je službeno Sarajevo još uvijek vjerovalo kako će JNA ostati „narodna armija“ i „čimbenik zaštite suvereniteta BiH“, kako ju je u listopadu 1991. nazivao Alija Izetbegović, premda je ista ta vojska samo nekoliko dana ranije spalila hrvatsko selo Ravno i ubila hrvatske civile.

„Hrvatski narod u BiH među prvima je jasno prepoznao opasnost velikosrpske agresije, organizirao obranu i pružio otpor, dok je službeno Sarajevo još vjerovalo u neutralnost JNA i vodilo političke pregovore o opstanku BiH u Jugoslaviji“, istaknuo je Petar Škorić, zaključivši kako su hrvatske obrambene strukture imale povijesnu i presudnu važnost za ukupnu obranu Hrvatske i Bosne i Hercegovine od velikosrpske agresije.

O knjizi su govorili predsjednik Udruge dragovoljaca organizatora otpora Hrvatskih obrambenih snaga Ljubuški Dragan Čuljak, pročelnik

za kulturu Splitsko-dalmatinske županije prof. Željko Primorac te sam autor, general Ivica Primorac.

Govoreći o knjizi, Željko Primorac je istaknuo kako se radi o „izuzetno vrijednom povijesnom dokumentu“ koji uspješno povezuje osobna sjećanja neposrednog sudionika s mnogo širim povijesnim i geopolitičkim kontekstom.

Detudmanizacija Hrvatske i optuživanje Hrvata u Haagu

„Autor, koji je obnašao visoke dužnosti u HOS-u, HVO-u i Hrvatskoj vojsci, ne promatra događaje samo iz vlastite perspektive, nego ih značajki smješta u širi politički i povijesni okvir. Upravo zato ova knjiga ima posebnu dokumentarnu i povijesnu vrijednost“, naglasio je Primorac.

Posebno je istaknuo kako knjiga kroz tri cjeline obrađuje političke procese koji su prethodili osamostaljenju Hrvatske i BiH, ratne operacije koje su dovele do završetka rata te poslijeratne političke procese i pokušaje detudmanizacije Hrvatske.

„Iz knjige saznajemo brojne detalje o zakulisnim političkim igrama, ali i o pokušajima otežavanja obrane optuženih Hrvata u Haagu. Posebno je važno što autor otvara teme o kojima se godinama šutjelo, uključujući i tvrdnje o krivotvorenju dokumenata koji su korišteni protiv hrvatskih haških uznika“, rekao je Željko Primorac, dodajući kako će knjiga zasigurno otvoriti nova pitanja i rasprave, što smatra važnim doprinosom ozbiljnom proučavanju novije hrvatske povijesti.

Predsjednik Udruge dragovoljaca organizatora otpora Hrvatskih obrambenih snaga Ljubuški Dragan Čuljak posebno se osvrnuo na poglavlja koja obrađuju nastanak i djelovanje HOS-a u Hercegovini, naglasivši kako knjiga generala Primorca donosi jedan od rijetkih autentičnih i iznutra ispričanih prikaza tog složenog razdoblja, potkrijepljen brojnim dokumentima i osobnim svjedočanstvima.

O suradnji HOS-a s Armijom BiH i prisutnosti bivših oficira JNA i KOS-a u strukturama Armije BiH i HOS-a

Istaknuto je kako autor temi HOS-a ne pristupa ni apologetski ni optužujuće, nego nastoji objektivno prikazati složene političke, vojne i sigurnosne okolnosti u kojima su djelovali hrvatski dragovoljci u BiH. „Posebna vrijednost knjige je u tome što autor jasno naglašava da su obični hosovci bili iskreni domoljubi i dragovoljci koji su se stavili u obranu hrvatskog naroda u vremenu kada službene obrambene strukture još nisu bile potpuno organizirane. Istodobno otvoreno progovara i o političkim sukobima, organizacijskim slabostima i različitim interesima koji su kasnije opterećivali odnose između HOS-a i HVO-a“, istaknuto je tijekom predavljanja.

Naglašeno je i kako knjiga ne nudi pojednostavljene političke interpretacije, nego pokušava prikazati svu složenost ratnih okolnosti i tadašnjih odnosa među Hrvatima u Bosni i Hercegovini, osobito kroz prisutnost bivših oficira JNA i KOS-a u strukturama Armije BiH. Posebno je apostrofirana autorova kritika činjenice da su bivši oficiri JNA, sudionici agresije na Hrvatsku, kasnije postajali partneri dijela vodstva HOS-a kroz suradnju s Armijom BiH.

Doprinos očuvanju povijesne istine o Domovinskom ratu

U svom obraćanju autor knjige, general Ivica Primorac, istaknuo je kako knjigu nije pisao radi popularnosti ili senzacionalizma, nego isključivo kao doprinos očuvanju povijesne istine o Domovinskom ratu. „Pisao sam vjerodostojno i isključivo o događajima čiji sam bio izravni sudionik. Nisam pisao da bi se knjiga nekome svidjela ili bila uspješnica, nego da dam doprinos očuvanju istine, jer u javnom prostoru imamo previše planski plasiranih neistina o stvaranju države i Domovinskom ratu“, poručio je Primorac.

Citirajući filozofa Platona i parafrazirajući riječi legendarnog generala Janka Bobetka, autor je dodatno pojasnio motive svoga pisanja:

„Još je filozof Platon napisao: ‘Ljudi nikoga ne mrze više od onoga koji govori istinu.’ Parafrazirat ću izjavu legendarnog generala Bobetka: ‘Imam čistu savjest, to mi dopušta da ostavim pisani trag o svemu što sam radio.’“

Posebno je naglasio kako je važno da upravo sudionici stvaranja i obrane hrvatske države ostave pisani trag o vremenu koje su proživjeli. „*Ako mi ne damo doprinos očuvanju sjećanja na našu bližu povijest, tu povijest će nam pisati oni koji nisu željeli samostalnu Hrvatsku*“, istaknuo je autor.

Govoreći o pojedinim temama iz knjige, Primorac je odbacio teze o navodnim hrvatskim planovima za podjelu Bosne i Hercegovine te podsjetio kako bez snažne potpore Hrvata referendum o neovisnosti BiH 1992. godine ne bi bio uspješno proveden.

Uloga hrvatskih snaga u obrani Bihaća

Posebnu pozornost izazvali su dijelovi njegova izlaganja o ulozi hrvatskih snaga u obrani Bihaća i završnim oslobodilačkim operacijama hrvatskih snaga, koje autor opisuje kao završni čin pažljivo planirane državne, vojne i političke strategije te potvrdu sposobnosti hrvatskih snaga da preuzmu inicijativu unatoč snažnim međunarodnim pritiscima.

„*Hrvatske snage spasile su Bihać od sudbine Srebrenice i kroz operacije Cincar, Zima '94, Skok 1 i 2, Ljeto '95, Oluju, Maestral i Južni potez dovele do sloma velikosrpske politike i prisilile Miloševića na mirovne pregovore*“, naglasio je Primorac.

Posebno je zanimljiv autorov prikaz pojedinih hrvatskih diplomatskih poteza uoči Oluje. Primorac navodi kako su neki visoki hrvatski diplomati, bez jasne usklađenosti s predsjednikom Franjom Tuđmanom, međunarodnim akterima slali poruke koje su mogle odgoditi ili zaustaviti operaciju. U tom smislu knjiga otvara pitanje „diplomatske Oluje“ – borbe koja se, uz onu na bojištu, vodila i u međunarodnim političkim krugovima, veleposlanstvima i diplomatskim zakulisjima.

Sjeća hrvatskih obavještajnih časnika g. 2000.: uklonjeno njih 400

Autor se osvrnuo i na složene političko-sigurnosne odnose u Bosni i Hercegovini početkom 1990-ih, djelovanje HOS-a u 101hrvatska101nit e posljeratni progon hrvatskih branitelja i procese detuđmanizacije

nakon promjene vlasti 2000. Godine, istaknuvši kako je tada iz sustava uklonjeno više od 400 obavještajnih časnika, od čega se 102rvatska obavještajna zajednica, prema njegovim riječima, nikada nije u potpunosti oporavila.

Predstavljanje knjige proteklo je u ozračju snažnog interesa publike, a nakon službenog dijela brojni posjetitelji zadržali su se u razgovoru s autorom te iskoristili priliku za kupnju i potpisivanje knjige.

Večer je završena glazbenim programom i zajedničkim zaključkom kako je riječ o djelu koje predstavlja važan doprinos očuvanju povijesne istine o Domovinskom ratu

[Cronika.hr/Hrvatsko nebo](https://hrvatskonebo.org/2026/05/27/general-primorac-u-splitu-predstavio-knjigu-kad-istina-progovori-o-obrani-hrvatske-i-herceg-bosne/?fbclid=IwY2xjawSDdn9leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHqLnvk_wXEdDrf_zdrMLFoVGoRGCFQIHn_YXuoM0yL0SvNc-sN6dFNtCTqPj_aem_t2XQfq5ltonINkBHZZFC1Q)

https://hrvatskonebo.org/2026/05/27/general-primorac-u-splitu-predstavio-knjigu-kad-istina-progovori-o-obrani-hrvatske-i-herceg-bosne/?fbclid=IwY2xjawSDdn9leHRuA2FlbQIxMQBicmlkETFuODhuOTVHRE1BZXRaRGVUc3J0YwZhcHBfaWQQMjlyMDM5MTc4ODIwMDg5MgABHqLnvk_wXEdDrf_zdrMLFoVGoRGCFQIHn_YXuoM0yL0SvNc-sN6dFNtCTqPj_aem_t2XQfq5ltonINkBHZZFC1Q

PRIMJEDBA: Teško je biti istovremeno i u Splitu i u Zagrebu.
U Prilogu dajemo kako je to riješio general Primorac.

PRILOG

ISPRAČAJ JULIENNE EDEN BUŠIĆ

Željko Pleić

Danas smo se oprostili od hrvatske heroine Penelope, najbolje hrvatske nevjeste Julienne Bušić uz mnoge iz političkog i kulturnog života Hrvatske. Osobita mi je čast što sam u ime predsjednice i Upravnog vijeća, te svih članica i članova Matice Hrvatske podružnice Split, ispratio našu prijateljicu Julienne. Isto sam tako u ime svih članica i članova Z.G.G.Š. HDZ-a SDŽ upalio svijeću.

Svijeću sam upalio u ime generala gospodina Ivica Primorca kao i svih članova grupe i facebook prijatelja.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i vječna svjetlost svijetlila joj!
POČIVALA U MIRU BOŽJEM!

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST**GENERAL IVICA PRIMORAC PODIŽE
PRIJAVU PROTIV ČANE PRIMORCA:
"TRAŽIT ĆU PROVJERU I NJEGOVOG I
MOGA RATNOG PUTA"**

Vecernji.ba

29.05.2026.

General Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane Ivica Primorac oglasio se priopćenjem za javnost u kojem navodi kako će protiv Stanka Primorca Čane podnijeti prijave Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske i SIPA-i zbog, kako tvrdi, širenja lažnih informacija i narušavanja njegova ugleda.

U priopćenju se osvrnuo i na navode vezane uz svoj ratni put, kao i na, kako navodi, pokušaje diskreditacije njega osobno i njegove knjige „Kad istina progovori – svjedočenje hrvatskoga generala“.

Priopćenje pročitajte u cijelosti:

“Ovim putem izvješćujem poštovanu javnost da sam se, zbog konstantnog difamiranja, namjernog širenja lažnih informacija s ciljem narušavanja moga ugleda i dostojanstva od strane Stanka Primorca Čane, odlučio na podizanje prijave Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske i Državnoj agenciji za istrage i zaštitu BiH (SIPA) u kojima ću tražiti provjeru svih javnih objeda i navoda navedene osobe prema meni.

Također ću tražiti i provjeru njegovog i moga ratnog puta u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, uključivo i svu raspoloživu dokumentaciju iz mjerodavnih institucija i arhiva. Navedeni Stanko Primorac Čane koji se između ostaloga, u više prigoda lažno predstavljao kao zapovjednik ratnog stožera HOS-a BiH, te protupravnim radnjama učinio više kaznenih djela ima osobni interes diskreditirati mene kao osobu i knjigu Kada istina progovori, a čiji sam autor.

Naglašavam da ove nečasne radnje navedene osobe, konstantni napadi, insinacije, klevetanje i blaćenje, imaju osnovni cilj – diskreditaciju mene i moje knjige „Kad istina progovori – svjedočenje hrvatskoga generala“, a koja je uspješnica i u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini.

Poštovanu javnost izvješćujem kako se nakon ovog priopćenja više neću oglašavati na ovu temu do konačnog pravorijeka nadležnih institucija.

S poštovanjem,

General Ivica Primorac”

<https://www.vecernji.ba/vijesti/general-primorac-podize-prijavu-protiv-cane-primorca-trazit-cu-provjeru-i-njegovog-i-moga-ratnog-puta-1964432>

KAD ISTINA PROGOVORI OTVARANJE PITANJA O KOJIMA SE PREVIŠE ŠUTJELO

Piše **PETAR ŠKORIĆ**

Zašto domaći mediji potenciraju stare sukobe između HOS-a i HVO-a, dok se u potpunosti prešućuju dokumentirana svjedočanstva generala Primorca o detudmanizaciji, sječi obavještajnih kadrova i krivotvorenju dokumenata za Haag nakon 2000. godine?

objavio Ante Rašić 31 svibnja, 2026

Pročitao sam knjigu generala Ivica Primorca „**Kad istina progovori**“ i mogu reći kako se radi o jednom od zanimljivijih i sadržajnijih svjedočanstava objavljenih posljednjih godina o stvaranju hrvatske

države, Domovinskom ratu, obrani hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini i događajima koji su uslijedili nakon rata.

Riječ je o knjizi koja obiluje dokumentima, analizama, osobnim svjedočanstvima i brojnim manje poznatim detaljima iz političkog, vojnog i sigurnosnog života toga vremena. Posebnu vrijednost daje joj činjenica da autor bio neposredni sudionik mnogih događaja o kojima govori, od HOS-a, HVO-a i Hrvatske vojske do djelovanja u sigurnosno-obavještajnom sustavu na visokim razinama.

Zanimljivo je da je nakon predstavljanja knjige najveći dio medijske pozornosti usmjeren upravo na poglavlja o HOS-u u Hercegovini, Blažu Kraljeviću i odnosima između HOS-a i HVO-a. To su bez sumnje važne i osjetljive teme, ali ostaje pitanje zašto su gotovo potpuno zanemareni neki drugi dijelovi knjige koji otvaraju možda i ozbiljnija pitanja za hrvatsko društvo.

Primjerice, autor iznosi vrlo teške tvrdnje o razdoblju nakon 2000. godine, o odnosu tadašnje vlasti prema hrvatskim braniteljima, o procesima detuđmanizacije, progonima većeg dijela časnika i djelatnika sigurnosnog sustava stasalog u stvaranju države koji je preko noći desetkovan i zamijenjen, ali i o krivotvorenju pojedinih dokumenata koji su korišteni u haaškim procesima protiv hrvatskih političkih i vojnih dužnosnika.

Ako su takve tvrdnje netočne, onda bi ih trebalo argumentirano pobiti. Ako su točne, onda se radi o jednoj od najozbiljnijih tema suvremene hrvatske povijesti. Međutim, upravo o tim dijelovima knjige gotovo da nema nikakvih reakcija i javne rasprave. Kao da i danas postoji svojevrsni zavjet šutnje o događajima koji su obilježili hrvatsku politiku nakon smrti predsjednika Tuđmana i ministra Šuška.

Zato se teško oteti dojmu da se naglašavanjem tema koje izazivaju stare prijepore među braniteljima zapravo pokušava skrenuti pozornost s pitanja koja zadiru u odgovornost pojedinih političkih struktura i odluka donesenih nakon 2000. godine.

No, knjiga nije važna samo zbog tih tema.

Posebno su zanimljiva poglavlja o političko-sigurnosnoj situaciji u Bosni i Hercegovini 1991. i 1992. godine. Autor kroz dokumente i vlastita iskustva opisuje vrijeme u kojem je službeno Sarajevo još uvijek vjerovalo da će JNA ostati čimbenik očuvanja suvereniteta BiH, dok je hrvatski narod u BiH već organizirao obranu i pripremao se za agresiju koja je bila sve očitija.

Vrijedna su i poglavlja o nastanku HOS-a i HVO-a, odnosima unutar hrvatskog korpusa te složenim političkim okolnostima koje su obilježile prve ratne godine. Bez obzira slaže li se netko sa svim autorovim zaključcima ili ne, teško je osporiti vrijednost svjedočanstva čovjeka koji je bio dio tih procesa.

Posebnu težinu imaju dijelovi koji obrađuju završne oslobodilačke operacije hrvatskih snaga, od Cincara i Kupresa, preko Zime '94, Skoka 1 i 2, Ljeta '95 pa do Oluje, Maestrala i Južnog poteza. Upravo u tim poglavljima Primorac daje zanimljiv pogled iza kulisa donošenja odluka, odnosa unutar vojnog vrha, međunarodnih pritisaka i strateških dvojbi koje su pratile završnicu rata.

Knjiga otvara i neka pitanja o kojima se do sada govorilo uglavnom neslužbeno, od različitih koncepcija i pristupa oslobađanja Knina, preko međunarodnih pokušaja zaustavljanja hrvatskih operacija s nečasnom ulogom pojedinih hrvatskih diplomata, pa do diplomatskih aktivnosti koje su prethodile Oluji. Možda se s nekim autorovim zaključcima može polemizirati. Možda će neka njegova tumačenja izazvati raspravu. I upravo je to vrijednost ove knjige.

Povijest nije dogma. Ona se istražuje, propituje i nadopunjuje novim dokumentima i svjedočanstvima. Upravo zato knjige poput ove treba čitati, analizirati i o njima raspravljati argumentima, a ne etiketama.

Najvažnija poruka koju sam osobno iščitao iz ove knjige jest da ne smijemo prepustiti drugima da pišu našu povijest. Oni koji su stvarali, branili i oslobađali Hrvatsku i hrvatski narod imaju pravo, ali i obvezu, ostaviti svoja svjedočanstva budućim naraštajima.

Jer ako mi ne budemo zapisivali svoju povijest, zapisivat će je oni koji je nisu stvarali.

Zato knjigu generala Ivica Primorca vidim prije svega kao poziv na dijalog, istraživanje i traženje istine. Ne kao konačnu riječ o svim događajima, nego kao vrijedan doprinos razumijevanju jednog od najvažnijih razdoblja hrvatske povijesti. A upravo takvih knjiga danas nam treba više, a ne manje.

<https://hrvatski-glasnik.com/izdvojeno/kad-istina-progovori-otvaranje-pitanja-o-kojima-se-previse-sutjelo/2026/05/31/141923/>

GENERAL PRIMORAC U MOJIM KNJIGAMA

**HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE
OD SRBA, ZAGREB, 2014.**

**PITANJE JE HOĆEMO LI DOČEKATI
NJIHOVU SLOBODU ODMAH ILI ĆEMO
MORATI NASTAVITI I NAŠU BORBU ZA
PRAVDU**

**Izlaganje na tribini u Splitu posvećenoj
porvostupanjskoj presudi šestorici Hrvata iz BiH,
27. svibnja 2013.**

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i da se zahvalim Hrvatskoj udruzi Benedikt što je u sklopu Tribine pred presudu šestorici Hrvata iz BiH organizirala predstavljanje mojih knjiga. Posebno sam zahvalan svojim dragim prijateljima Josipu Joviću i Jošku Čelanu što su sudjelovali u ovoj tribini i predstavili moje knjige.

Josip je spomenuo moju knjigu *Trijumf tuđmanizma*, a zapravo je taj naslov nastao poslije razgovora s njim. To me asociiralo na činjenicu da je na tuđmanizmu zasniva i velika koalicija koja je za ove izbore stvorena upravo u Splitu pa posebno pozdravljam ovdje nazočne budućeg gradonačelnika Splita g. Vjekoslava Ivaniševića i buduće dogradonačelnike moje drage prijatelje prof. dr. sc. Matka Marušića i prof. dr. sc. Borku Jadrijević, budućeg župana Zlatka Ževrnju.

U knjizi *Hajka na Thompsona* ima je jedan tekst u kojem ja kao polemiziram s Joškom o mentalitetu južnih i sjevernih Hrvata. A vidim da je tu i g. Luka Podrug koji je svojevremeno na HTV-u prenio jednu moju "priču" o tome:

Kaže Štef Stipi:

- Znaš li Ti, Stipe, što je Zagreb za Split?
- Ne znam!
- Europa!
- Jest, imaš pravo. A znaš li Ti, Štef, što je Split za Zagreb?
- Ne znam!
- HRVATSKA!
- Jest, imaš pravo.

Jučer sam dobio sljedeći e-mail:

Uvaženi akademike Pečariću,

Osobno sam zahvalan Vama, kao i drugim suorganizatorima tribine koja će se održati 27. 05. o.g. u Splitu a povodom iščekivanja izricanja prvostupanjске presude šestorici BiH Hrvata pred sudom u Haagu. Ja sam u tim teškim i turbulentnim vremenima borbe za opstojnost Hrvata u BiH u periodu kolovoz 1992 do rujna 1993 godine bio na dužnosti pomoćnika dvojice načelnika glavnog stožera HVO-a, tj. u određenim

periodima bio sam pomoćnik i generalu Petkoviću i generalu Praljku i s ponosom se sjećam te dvojice časnika i njihovog doprinosa u borbi za opstanak hrvatskog naroda u BiH. Također sam u različitim periodima ratnih devedesetih godina surađivao i sa četvoricom ostalih optuženih Hrvata iz BiH. Prije tri godine na Haaškom sudu sam bio posljednji svjedok obrane generala Petkovića, kao i jedan od svjedoka obrane generala Praljka.

Gospodine akademike, ja bih mogao ispisati stotine kartica teksta o tim teškim ratnim godinama ponosa i slave, u kojima nama nije bila velika nijedna žrtva za ostvarenje svetoga cilja, stvaranja i oslobađanja jedine nam domovine, i mi smo taj cilj i ostvarili, bez obzira na sve poteškoće i djelovanja onih kojima je glavni grad bio (i ostao) Beograd, a ne Zagreb. Bili smo i ostali spremni na svaku žrtvu, pa i ove sudske križne putove koji zadese naše mnoge suborce. S vjerom u Boga i konačnu pravednu, oslobađajuću presudu i ovoj našoj šestorci, još jednom Vam kao general HVO-a zahvaljujem na vašem ogromnom osobnom doprinosu i nesebičnom zalaganju za očuvanje digniteta i vrijednosti Domovinskog rata, kao i na aktivnostima vezanim za obranu optuženih Hrvata.

U ponedjeljak ću sa zadovoljstvom nazočiti najavljenoj tribini u Splitu, kao i na predstavljanju Vaših knjiga.

S osobitim poštovanjem,

Ivica Primorac, general bojnik u mirovini

Naravno, svi mi nazočni zahvalni smo generalu Primorcu i svim hrvatskim braniteljima što su ostvarili ovo što je naš general napisao u ovome svom e-mailu.

Podsjetimo se kako je predsjedavajući Žalbenog vijeća Haaškoga suda američki sudac Theodor Meron obrazlažući oslobađajuću presudu

generalima Gotovini i Markaču nazvao suprotnu odluku nerazumno. Drugim riječima, do te odluke Sud u Haagu se ponašao nerazumno. Ja sam u momentu uvođenja priče o tzv. Zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije to nazvao suludim. A baš i ne znam koliko je bitna razlika između "nerazumnog" i "suludog". Zapravo, pričom o našim Hrvatima iz BiH ta priča se samo nastavlja.

Jednom sam napisao da kada netko napadne vašu domovinu, a ovdje se radilo još šire – željelo se iskorijeniti cijeli narod, možete postupiti na tri načina:

- 1) Ili ćete uzetu pušku u ruke
- 2) ili ćete uzeti pero
- 3) ili niste čovjek.

Na žalost, na vlasti su nam od 2000. ovi treći. Još je i gore: mnogi rade izravno za korist agresora. Sud u Haagu im je svojim nerazumnim, tj. suludim odlukama puno pomogao u tome.

Trebalo je uništiti ponos narodu koji je razoružan pobijedio u pravednom osloboditeljskom ratu, a kao takav postao kost u grlu svjetskim moćnicima koji misle da su bogovi na Zemlji i kao bogovi oni odlučuju koji narod može biti slobodan a koji ne. Naravno, zato su domaćim slugama, a prva knjiga koju danas predstavljamo jest *Rasizam domaćih slugu*, na udaru svi oni koji ometaju ostvarenje takvih nakana: Branitelji, Crkva i mnogi pojedinci. Jasno je zašto je – onda – u sklopu ove tribine i knjiga *Hajka na Thompsona*. Nitko od nas koji smo pisali i perom se borili za svoju domovinu nije pomogao više očuvanju ponosa ovog naroda od Thompsona i njegovih pjesama, zar ne?

Jednu svoju knjigu sam tako i naslovio *Za ponosnu Hrvatsku*, 2009. A posvetio sam je *Hrvatskim pravednicima koji i danas stradavaju, zbog presuda sramotnog suda u Haagu, da bi Hrvatska bila zemlja ponosnih i dostojanstvenih ljudi*. Neke sam i nabrojio. Tu su Kordić, Gotovina,

Markač, a i svi Hrvati iz BiH kojima je posvećena ova tribina. Još 2001. posvetio sam Haaškim uznicima i knjigu *Sramotni sud u Haagu*, tiskanu još 2001., a general Praljak je pisac predgovora te knjige!

I druge sam svoje knjige posvećivao pojedinim našim ljudima koje je progonio Sud u Haagu: i Kordiću (Hercegovac iz Boke, 2003.) i Bobetku (Trijumf tuđmanizma, 2003.) i Gotovini (Nepoćudne knjige, 2003.) i Praljku (U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski, 2004.), ali, naravno, i onima koji su i Haagu i svjetskim moćnicima najveća kost u grlu, pa ih progone i ovim optužnicama: Ocu hrvatske države akademiku Franju Tuđmanu (*Za hrvatsku Hrvatsku*, 2001.) i ratnom ministru Gojku Šušku (*Pronađena polovica duše*, 2002.).

Na žalost, iako presude Gotovini i Markaču pokazuju da se štošta promijenilo u ponašanju Haaškog suda, ipak ne možemo biti spokojni. Zlokobna je spoznaja da je Dario Kordić već 15 godina (od dosuđenih mu 25) na teškoj robiji, iako je poznato da je osuđen na temelju jednoga jedinog lažnog dokaza nastalog u "radionici" odvjetnika Nobila i MUP-a, kako pokazuje Hrvatski tjednik od 9. svibnja 2013. u tekstu *Kako je 2000. godine krivotvoreno MUP-ovo izvješće o Ahmićima, a kako je na robiju osuđen nevini Kordić – 32 MILIJUNA DOLARA PLAĆENO ODVJETNIKU NOBILU ZA OBRANU GENERALA BLAŠKIĆA*, iz koga je razvidno da je ta činjenica odavno poznata.

Naravno, i interes muslimana u BiH je sličan. Pa oni su minirali most u Mostaru čije je rušenje bio osnova za demoniziranje generala Praljka i Tuđmanove Hrvatske. A upravo je general Praljak to dokazao. Činjenica da su današnje hrvatske vlasti tu kao i ostalih 17 knjiga našega generala proglasio šundom svjedoči da im je i danas u interesu osuda Hrvata iz BiH-a. Tako bi nadoknadili izgubljeno oslobađajućom presudom Gotovini i Markaču.

Zašto su generalove knjige šund sjajno pokazuje sljedeći primjer:

General Praljak je u svojoj knjizi *Zločini počinjeni nad Hrvatima u BiH 1991.– 1995.* pisao o zločinima u selima Ahmići i Trusina, gdje su se zločini dogodili istoga dana. U Den Haagu kažu da je u muslimanskom selu Ahmići ubijeno najmanje 33 civila, a u Trusini je ubijeno 23 nenaoružanih Hrvata. Spomenut ću da je u Ahmićima bila vojna operacija i HVO nije osvojio cijele Ahmiće, a u Trusini su se Hrvati predali.

Na pitanje koliko je puta HTV u svojim emisijama spomenuo Ahmiće, a koliko Trusinu, Praljak je dobio odgovor:

AHMIĆE 998 puta, a TRUSINU 2 puta!

Svjetski moćnici su već samom optužbom Hrvata iz BiH pokazali da ih ne zanima istina u svemu tome. Oni znaju da ih je Izetbegović izigrao potpisivanjem Cutilierovog plana po kome je BiH trebala biti podijeljena na nacionalne jedinice, da bi uopće BiH bila priznata kao država. Pa ipak im je zločin Hrvata iz BiH stvaranje Herceg Bosne, dakle ono što su sami predložili, a muslimani ih izigrali. Logično je zaključiti da su i oni uključeni u tu prijevaru Hrvata u BiH, kao što su sudjelovali i u prijevari optuživanja Hrvata za rušenje Staroga mosta u Mostaru i mnogim drugim sličnim prijevarama. Uostalom, poslije pokolja muslimana u Srebrenici, svjetski moćnici su planirali još veći srpski pokolj u Bihaću, da bi Srbe proglasili pobjednicima u ratu. To je spriječio predsjednik Tuđman i Hrvatske vojne snage.

Kada sam 2001. tijekom boravka u Australiji doznao da se u Haagu interesiraju za generala Praljka ovako sam to prokomentirao:

Pa nije slučajno da se na novim optužnicama iz Haaga spominje i general Praljak. Ovaj naš general, bivši redatelj, uspješni gospodarstvenik, čovjek koji je završio tri fakulteta (jedan od njih je i elektrotehnički), stalno upozorava na tu prljavu ulogu suda u Haagu, i dokazuje da su Hrvati BiH u mnogo gorem položaju danas nego što su

bili u Jugoslaviji. Doista sam ponosan što je moju knjigu Za hrvatsku Hrvatsku u Zagrebu promovirao, uz prof. dr. Miroslava Tuđmana i akademika Dubravka Jelčića, upravo i general Slobodan Praljak. A čovjek takve biografije najviše i podsjeća na onog kome je moja knjiga bila i posvećena – Oca hrvatske države, dr. Franju Tuđmana. Optužiti Praljka slično je željama svjetskih moćnika da se optuži Tuđman.

U posveti spomenute knjige iz 2004. napisao sam:

Generale, skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom. Doista se ponosim time što mogu reći da si mi prijatelj.

Čitajući komentare o generalu Praljku na Portalu HKV-a vidjet ćete kako hrvatski intelektualci misle isto to što sam napisao prije puno godina.

Tako Vinko Buretić piše:

Nadam se da će naši hrvatski generali biti oslobođeni. Ne ću se iznenaditi ni ako budu osuđeni. Naime, kad je riječ o političkim suđenjima tada pravo poklekne pred politikom. Zar nije za to najbolji dokaz slučaj kardinala Alojzija Stepinca, pravomoćno osuđenog, danas hrvatskog blaženika.

General Slobodan Praljak je za mene sada i ostat će jednim od najvećih Hrvata. Bez obzira na presudu. Presuda će više govoriti o haškom sudu i tužilaštvu negoli o optuženim generalima.

Izdvajam još samo jedno mišljenje:

Hrvatski vitez, Slobodan Praljak, general pobjedničke Hrvatske vojske, ima sve osobine državnika, sposobnog u budućnosti vodit hrvatsku državu.

A zar na tom tragu nije i naslov jednog poglavlja iz moje prethodne knjige iz trilogije o rasizmu (*Rasizam svjetskih moćnika*): *U susret novim rasističkim presudama: General Praljak kao inspiracija.*

Prvi dio knjige *Rasizam domaćih slugu* upravo je i posvećen Bihaću preko pisama predsjedniku Vlade, s prijedlogom da generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir. Drugi dio posvećen je Hrvatima iz BiH-a, a dano je i pismo V-aS UN-a o Hrvatima iz BiH-a na engleskom i hrvatskom jeziku, u kojemu je glavni dio veličanstveni završni govor generala Praljka. Spomenut ću da su to pismo potpisali i akademici Ašperger, Barišić, Bućan, Dujella, Jelčić, Kaštelan, Novak, Popović, Vretenar, dopisni članovi HAZU-a Janko (Heidelberg) i Juričan (Sorbona), kao i mnogi drugi. Završno poglavlje knjige *Čekajući slobodu i Hrvata iz BiH* zapravo je naša poruka svima: *Bez obzira kada ćemo dočekati njihovu slobodu, ništa ne može promijeniti činjenicu da se radi o velikanima hrvatskog naroda.*

Pitanje je samo hoćemo li dočekati njihovu slobodu odmah ili ćemo morati nastaviti i našu borbu za pravdu. Siguran sam da bi nam u takvoj borbi i dalje od velike pomoći bilo gornje pismo.

Ili da citiram poznatog hrvatskog kolumnistu Matu Kovačevića:

Presuda, ma kakva ona bila, ne će, niti može u našim srcima utrnuti solidarnost, a u očima i doprinos generala Slobodana Praljka, Jadranka Prlića, Brune Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Čorića i Berislava Pušića u stvaranju hrvatske slobode i obrane hrvatskoga naroda u BiH, kao i stvaranju preduvjeta za mirovne pregovore, koji su, između ostaloga, omogućili i opstanak muslimansko-bošnjačkom narodu.

Hvala!

Hrsvijet, 28. svibnja 2013.

Glas Brotnja, 29. svibnja 2013.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK III. S PRIJEZIROM ODBACUJEM
VAŠU PRESUDU, ZAGREB, 2018.**

**GENERAL IVICA PRIMORAC O GENERALU
PRALJKU**

Slobodan Praljak, intelektualac, humanist i hrvatski general, čovjek koji se od početka domovinskog rata do okončanja ovozemaljskog života nesebično stavio na raspolaganje i u funkciju svoje Hrvatske, svoga hrvatskog naroda, te borbe za istinu o domovinskom ratu.

Prilikom našeg posljednjeg viđenja (u Praljkovom zagrebačkom domu) kojom prigodom je bio nazočan i Slobodan Lang, Praljak je pričao kako je shvativši da očito slijedi rat, već krajem osamdesetih godina prošlog stoljeća sam nabavio "jedan stari šmajser, sakrio ga u potkrovlje kuće i čekao ono što nas sigurno očekuje. Rat". Praljak kao čovjek s završena tri fakulteta početkom rata nije ostao u sigurnosti zagrebačkog doma, otišao je kao dragovoljac u Sunju gdje mu je počeo ratni put, isti se nastavio na ratištima južnog bojišta, HR Herceg-Bosne, i završio nažalost tragičnim činom u Haaškoj sudnici gdje je godinama vodio najvažniji boj, boj za istinu o domovinskom ratu i svojoj ulozi u tom teškom, hrvatskom narodu nametnutom ratu, ratu za obranu i oslobađanje domovine, ratu za opstanak na i u povijesnim hrvatskim prostorima. U Haaškoj sudnici nije imao fer postupak utemeljen na međunarodnom pravu, u postupku su mu odbijali predložene svjedoke obrane, uvažavanje dokaza koji su išli u njegov prilog.....

U isto vrijeme, u domovini su mnogi izabrani dužnosnici bili (o tempora o mores) aktivni servis Haaškog tužiteljstva, Praljkove knjige u kojima je argumentirano i dokumentirano pisao istinu o domovinskom ratu,

proglašavali šundom, otežavali pristup dokumentaciji važnoj za pripremanje obrane.

Svjestan da ne postoji univerzalna pravda, da postoji pravda za "velike" i "male" države, pravda za velike i male narode, Praljak je u Haaškoj sudnici vodio aktivnu obranu utemeljenu na istini i činjenicama vezanim za ratna događanja u BiH. Ogromna generalova energija, tisuće sati rada njega i njegovog tima u dokazivanju povijesne istine o ratnim događanjima u BiH, argumenti koje bi svaki razuman sud adekvatno vrijednovao, od strane prvostupajnskog i raspravnog vijeća Haaškog sudišta, u konačnici su pravomoćnom presudom ignorirani. Praljak kao hrvatski časnik, kao častan čovjek, nije mogao prihvatiti nepravičnu presudu, svojim je posljednjim ovozemaljskim činom poslao poruku svima koji su svojim činjenjem i nečinjenjem doprinjeli takvoj presudi.

S poštovanjem,

Ivica Primorac, general bojnik u mirovini

DON ANĐELKO KAĆUNKO, ZAGREB, 2021.**PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA**

Doista nevjerojatno! Hrvatska radio televizija na novome poklonstvu u Beogradu, evocirala je uspomene na 1918. god. i proglašenje države SHS, ovaj put "spontano", u "šali" iz usta srpskoga pravoslavnog regenta novopečenog patrijarha Porfirija. Ili možda nismo upoznati je li patrijarhovo gostovanje na HRT- u uzvrat gostovanja predsjednika Hrvatske biskupske konferencije na praznik Sv. Save na RTS, srbijanskoj javnoj televiziji. Isto tako nismo upoznati je li tom prilikom Predsjednik HBK imao osporavajućih primjedbi na proglašenje svetim Dositeja Vasića, mitropolita zagrebačkog?

Na Josipovo, 19. ožujka 2021. u dnevniku HTV, u najgledanijem terminu na 333.obljetnicu odluke hrvatskoga Sabora o proglašenju sv. Josipa zaštitnikom hrvatskoga naroda, HRT je objavila intervju s patrijarhom SPC. Dakle, novinara Dragana Nikolića zaputili su u Beograd da napravi ekskluzivni razgovor s čovjekom, koji nam je, iskoristivši takav poklon HRT-a, između ostaloga, u "šali" priopćio "ambiciju" da bude ne samo srpski patrijarh, već i patrijarh Srba, Hrvata i Slovenaca! U svakoj šali, kako se kaže, pola je istine, pa ako je tome tako, ako je i od Porfirija Perića, previše je i šale i njegove istine! Bilo bi lijepo da se šali u okvirima i granicama Republike Srbije, a da ostalo prepusti hrvatskim i slovenskim vicmaherima! I Slovenci, a pogotovo mi Hrvati imamo i previše svojih šaljivdžija, koji se šale i igraju s teško stečenom slobodom i državnom samostalnošću.

Međutim, nije problem u Porfiriju! Ovaj "spektakl" bi mogao imati više razloga i verzija. Kao pravi hrvatski naivci pođimo od manje vjerojatna scenarija! On je nogometnim rječnikom rečeno iskoristio svaku loptu, svako pitanje hrvatskoga novinara i zadao - zahvaljujući njegovoj gluposti, naivnosti, potkapacitiranosti, kompleksu manje vrijednosti - našoj prorijeđenoj i slaboj obrani nekoliko golova i postao pobjednikom smiješne i žalosne utakmice odigrane u sjedištu SPC-a.

Ipak, daleko je vjerojatnije da je pomno odabran trenutak i blagdan sv. Josipa za snishodljiva, podanička, izdajnička pitanja, koja su sugerirala željene Porfirijeve odgovore. Ovako mu se ne bi ulizivao ni jedan srpski novinar RTS-a. Blago Porfiriju, ima on hrvatsko- srpsku dalekovidnicu.

Nikolić je samo izvršio svoju jadnu zadaću. I jasno, pri tome, kako drugačije, samoinicijativno, ničim izazvan potegnulo je pitanje Jasenovca s formulacijom koja potvrđuje srpsku mitomaniju i laži o milijun ljudi, ponajviše Srba, ubijenih u tome logoru. Umjesto da ga je pitao hoće li se kao patrijarh zauzeti da se prestane s velikosrpskim lažima i pretjerivanjima kojima se blati i tereti hrvatski narod. Zašto ga nije pitao hoće li se zauzimati da se oformi međunarodno multidisciplinarno tijelo za istraživanje svega onoga što se događalo u Jasenovcu od 1941. do 1945. i potom od 1945. do 1950.? Zašto ga nije pitao o desecima tisuća likvidiranih Židova u Nedićevoj Srbiji i zna li išta o specijalnim vozilima – plinskim komorama – koja su kružila po Beogradu i u kojima su "izletnički" ubijali ljude, pretežito židovske narodnosti? Zašto nije iskoristio priliku pa ga pitao o srpskim, srbijanskim logorima u kojima su patili i umirali hrvatski ljudi u godinama minulog rata i agresije na Hrvatsku? O neznanim jamama i grobištima, našim nestalima koje već desetljećima tražimo, ne bi li ih dostojno sahranili u hrvatskoj zemlji i ne bi li njihovi roditelji i rodbina pronašli kakav-takav mir.

Umjesto takvih pitanja, Nikolić pita Porfirija hoće li se i kada dogoditi klečanje u Jasenovcu. Trebao bi kleknuti on, njegovi episkopi i naši biskupi i na taj način priznati krivnju i pokajati se i tako potaknuti novo hrvatsko-srpsko bratstvo! Što bi to trebali naši biskupi učiniti? Priznati da su krivi što su živi i ispričavati se što zastupaju baš kao i blaženi Stepinac dostojanstvo svake osobe, svake obitelji i svakoga naroda, ispričavati se da su na liniji nadbiskupa zagrebačkoga Alojzija Stepinca, koji je u vihoru rata, jedini u Europi, hrabro govorio protiv nacizma, fašizma, komunizma, rasne diskriminacije, progona Židova, Roma... Ispričavati se što zastupaju da Alojzije Stepinac bude što prije proglašen svetim!

Naš je novinar zatim postavio pitanje o Stepincu. Mogao ga je i ne postaviti. Nije moguće da nije znao kakav će odgovor uslijediti. Patrijarh nam „saopćava“, na Josipovo u dnevniku HTV-a, da je u ”posedu” Stepinčevih pisama koja su problematična... Izgovorio je to hladno, ne trepnuvši. Nije moguće da ne zna što Hrvatima znači Stepinac, kojega čak i mali dio nevjerujućih Hrvata smatra moralnom veličinom i vertikalom, bez kojega je teško zamislivo sagledavanje hrvatske povijesti i duhovnosti hrvatskih katolika. Našem blaženiku svetoga sjaja sudili su komunisti u Zagrebu! Nisu uspjeli, o tome je sudu i komunističkoj presudi, zahvaljujući njegovu svetom i mučeničkom životu, povijest rekla pravorijek. Unatoč svemu tomu danas mu i blaženome ponovo sude! I to u SPC-u, u Beogradu! Možda im sv. Sava prosvijetli pamet! Ta on je, kažu oni, najveći njihov svetitelj! Mi to ne osporavamo niti se u to petljamo! Neka pišu svoju hagiografiju i svoju ”istoriju”. Potpuno ih razumijemo, njima je historija ili povijest neprihvatljiva. Pogotovu povijest, nju su ”ustaše” izmislili. Jasno, kažu ”istoričari” uz veliku i izdašnu pomoć Vatikana, o kojem lažu i sustavno ga kleveću, pa im se i tamo, što je izvan svake pameti, pričinjaju ustaše. Takva im stajališta ne smetaju da uspostavljaју odnose pod krinkom

ekumenizma koristeći svaku prigodu ne bi li spriječili proglašenje svetim katoličkoga i hrvatskog blaženika Alojzija Stepinca.

Hrvatski narode, neka ti je sretno ovo teško korizmeno Josipovo, opterećeno COVID-om, potresima i životnim, gospodarskim i demografskim nevoljama. Neka ti je sretan i blagoslovljen nadolazeći Uskrs! Potreban nam je više no ikad zagovor našega nebeskog zaštitnika. Da nas uskrsnuli Krist zaštiti od svih zala, nezaposlenosti, iseljavanja, korupcije, lopovluka, društvene nepravde, od posnula i loša pravosuđa, laži, obmana... Da nas zaštiti i od ovakvih intervju a i emisija na Hrvatskoj radio televiziji, koju pretplatnici ne plaćaju da proizvodi loš i štetan program! Uvjereni smo da većina pretplatnika i gledatelja očekuje ispriku i odgovornost, pa i smjene i ostavke na HRT-u.

HRT je javna televizija, pa u tom smislu ona je od državnoga i nacionalnoga značenja i uređivačke pogreške i propusti, koji ulaze u sferu nacionalnoga dostojanstva, pa i u određenom smislu nacionalne sigurnosti, ne mogu i ne smiju prolaziti ispod radara Hrvatskoga sabora, pa i izvršne vlasti, koja je dužna sprječavati ovakve pojave, pazeći pri tome da se ne narušava sve ono što se podrazumijeva pod slobodom medija.

U Zagrebu dne 21. ožujka 2021.

general bojnik **Ivan Tolj**

general bojnik **Ivan Kapular**

admiral **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u (*tekst peticije*)

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove “bratstva-jedinstva”.

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno

ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvredljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

- 1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.
- 2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**
general bojnik u miru **Ivan Kapular**
admiral u miru **Davor Domazet Lošo**
prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general
prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**
akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb
11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babaić

15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje
17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić
23. Ilija Bagarić, dr. med.
24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.
47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo

48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Prcić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar
62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja

81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb
88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Anđelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar
94. Mario Butigan, Nuštar
95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Čiliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Česić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Iljko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb
106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb

115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Ćatić
117. Brane Ćavar, Zagreb
118. Jozo Ćavar, Vinkovci
119. Marinko Ćavka, Knin
120. prim Jasna Ćepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Ćibarić
122. prof. dr. sc. Marin Ćikeš, redoviti profesor u miru
Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Ćirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Ćondić, Katolički bogoslovni
fakultet, Split
125. Željko Ćorak, Borovo Naselje
126. Florijan Ćulina, Zagreb
127. Ante Ćulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Ćulo, Sv. Nedjelja
129. Fran Ćulo, Sv. Nedjelja
130. Franjka Ćulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Ćulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Ćulo, Sv. Nedjelja
133. Luka Ćulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Ćulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Ćulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Ćulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Ćulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Ćuljak
139. Srećko Ćuljak
140. dr. sc. Ante Ćuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga

147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje
151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje
153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admiral Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Ćipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
166. Jela Dužnović
167. Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Franjkić, Knin
173. Tomás Frković, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci
178. Zdravko Gavran, književnik
179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje

180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
181. Petar Gelo, Melbourne
182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
183. Danica Glavaš
184. Vlado Glavaš
185. Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
187. Branko Govedarica, Dubrovnik
188. Violeta Grdić, Vukovar
189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
191. Matija Grgat
192. Ivica Grgić, Osijek
193. Vinko Grgić, prof.
194. Nikša Grljević, Dubrovnik
195. Ruža Grozdanić, Zagreb
196. mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
198. Anđelka Gverić, Zadar
199. Mile Gverić, Zadar
200. Ivica Hapan, Dubrovnik
201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
202. Branko Haubrich
203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
204. Davor Hitri, Borovo Naselje
205. Stjepan Hodak, Sesvete
206. Željko Hodak, Borovo Naselje
207. Dragana Horg, Borovo Naselje
208. Vesna Horg, Borovo Naselje
209. Štef Horvat, Borovo Naselje
210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić

211. Marija /Mato/ Horvatić
212. Marijan / Ivan/ Horvatić
213. Albin Horvatiček, književnik
214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
217. Ivan Hrvoić, Kanada
218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
220. Jure Ivančić
221. Dubravko Ivanković, Vukovar
222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezic, Chicago
224. Zlata Ivezic, Chicago
225. Melita Obeid Ivezic, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
235. Barbara Jurić
236. Filip Jurić
237. Luka Jurić
238. Željko Jurić
239. Ante Jurilj, Borovo naselje
240. Janja Jurišić, Frankfurt
241. don Anđelko Kačunko
242. Zaviša Kačić, prof.
243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška

244. Branko Kalebić, Zagreb
245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
246. general Ivan Kapular, Zagreb
247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
248. Mirko Karačić, dr. med.
249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
250. akademik Andrija Kaštelan
251. Ivo Kedi, Virovitica
252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
254. Nikola Knez, filmski redatelj
255. Mile Kokan, Split
256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia
258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
264. Ante Kovač, Split
265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
267. Mile Kožul, Zagreb
268. akademik Kuzma Kovačić
269. Mate Krajina, novinar
270. Zdenko Kraljević, Zagreb
271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen
272. Zlatko Krasnec, Vukovar
273. Marijana Križan, Zagreb
274. Mirjana Kutle
275. general Marinko Krešić
276. Luka Krilić, povratnik iz iseljeništva
277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator

- 278. fra Ante Kukavica
- 279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
- 280. Milan Kurilj, Rijeka
- 281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
- 282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
- 283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
- 284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
- 285. pukovnik Ivan Kvesić
- 286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
- 287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
- 288. Dragica Ledenko, Rijeka
- 289. Šime Letina
- 290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
- 291. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
- 292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
- 293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
- 294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
- 295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
- 296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
- 297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
- 298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
- 299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
- 300. Helena Lovrić
- 301. Ivana Lovrić
- 302. Marija Lovrić
- 303. Petar Lovrić
- 304. Zdravko Lozar, Berlin
- 305. Anda Luburic
- 306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
- 307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
- 308. Marija Lukić, Velika Kopanica
- 309. Josip Lulić, Nova Gradiška
- 310. Božo Ljubić, Karlobag
- 311. Mira Magaš, umirovljenica

312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
313. Blažena Magdić, umirovljenica
314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
315. Diana Majhen
316. Marijan Majić
317. mr. Hrvoje Majhen
318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
319. Vesna Maletić
320. Mijo Maljković, inovator, Požega
321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
323. Jasna Mandić, Zagreb
324. Krešimir Mandić, Zagreb
325. Zdravko Mandić, Zagreb
326. Radoslav Marić, MD
327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
329. Verica Marković, Vukovar
330. general Mladen Markač, Zagreb
331. brigadir, Ivan Markešić
332. Marija Markić, CTC
333. Marinko Markić, Toronto
334. Slobodan Markić, P. Eng
335. Josip Maršić
336. Tonko Martinis
337. Goran Marunček, Vinkovci
338. Verica Marunček, Vinkovci
339. Zoran Marunček, Vinkovci
340. Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
341. Maro Masle, Dubrovnik
342. Mario Matančević, Borovo Naselje
343. Hrvoje Mateša
344. Josip Mateša, Vodice
345. Vedran Matić, Borovo Naselje

- 346. Ante Matić, Borovo Naselje
- 347. Ante Matijević, Split
- 348. Franjo Matošević, Zagreb
- 349. Cecilija Matuško
- 350. Goran Mazić, Dubrovnik
- 351. Berislav Medić, Vinkovci
- 352. mr. sc. Božo Medić
- 353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
- 354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
- 355. Mike Ivan Mikec
- 356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
- 357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
- 358. Ljerka Milas, prof.
- 359. Zvonko Milas, Zagreb
- 360. Drago Miota, Virovitica
- 361. Marija Miota, Virovitica
- 362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
- 363. Marija Modrić, Zagreb
- 364. Marica Morić, Split
- 365. Anđa Mrđen, Borovo Naselje
- 366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
- 367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
- 368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
- 369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
- 370. Danka Nemaric
- 371. prof. dr. sc. Milan Nosić
- 372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
- 373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
- 374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
- 375. Oreč Željko, Zagreb
- 376. Ivica Orešković, Zagreb
- 377. Josip Osrečki, Vinkovci

378. Mario Marcos Ostojić
379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
380. Snježana Patko, Vukovar
381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
386. Mladen Pavković, novinar i publicist
387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
389. Ankica Pečarić, prof.
390. akademik Josip Pečarić
391. Dragutin Peček, Zagreb
392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
393. Miroslav Penava, Požega
394. Željko Penava, Molvice
395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
396. Anto Periša
397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
399. Alojzije Petravic, umirovljenik
400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
402. Marinko Pezer, Zagreb
403. Stipo Pilić, prof.
404. Silvio Pinter, Vinkovci
405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
406. Nenad Piskač, književnik
407. Mile Pletikosa, P. Eng.
408. Katica Plišić, Bern
409. Miljenko Plišić, Bern
410. Ivo Poljak
411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje

- 412. Siniša Posarić, književnik
- 413. general Ivica Primorac
- 414. Vera Primorac, književnica
- 415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin
- 416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
- 417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
- 418. Silvija Pršlja, Zagreb
- 419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
- 420. Ivo Radman, Velika Gorica
- 421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
- 422. Marko Radoš, Zagreb
- 423. Ante Rakić
- 424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
- 425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
- 426. Ante Rašić, Osijek
- 427. Pero Rašić, Borovo Naselje
- 428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
- 429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
- 434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
- 435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
- 436. Antun Rom, Glina
- 437. Josip Romić, Nova Gradiška
- 438. general Renato Romić, Virovitica
- 439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
- 440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
- 441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
- 442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
- 443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
- 444. Ivica Rupčić, Vinkovci
- 445. Iva Sablić, Borovo Naselje

-
446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
448. Marija Senjić, Sesvete
449. Niko Senjić, Sesvete
450. Velimir Slavić, Vinkovci
451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
452. Marija Skender, Sydney, Australia
453. Josip Skender, Sydney, Australia
454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
456. mr. sc. Marina Skrobica
457. Dubravka Smiljan
458. Ivica Smiljan
459. Davorin Smokrović
460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
464. Damir Stahor, Dubrovnik
465. Mirko Strabic
466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
470. Zoran Strmota, Vinkovci
471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
473. Jagoda Šećer, Split
474. Stjepan Šešelj, književnik
475. Ilija Šikić, pjesnik

- 476. general Željko Šiljeg, Zagreb
- 477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
- 478. Mario Škegro, Ivankovo
- 479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
- 480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
- 481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
- 482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
- 483. Zoran Šorli, Vinkovci
- 484. Nikola Štedul
- 485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
- 486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
- 487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
- 488. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
- 489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
- 490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
- 491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
- 492. general Žarko Tole, Split
- 493. general Ivan Tolj, književnik
- 494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
- 495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
- 496. Mato Toman, Bjelovar
- 497. Alen Tomašević, Dubrovnik
- 498. Rudi Tomić
- 499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje
- 500. Goran Trdin, Osijek
- 501. Damir Tučkar, dipl. inž.
- 502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
- 503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
- 504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
- 505. Vera Uglešić, prof.
- 506. Ivan Valek, arhitekt
- 507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje

-
508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
  509. Đuro Vidmarović, prof.
  510. Paula Viher, Križevci
  511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
  512. Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
  513. Margarita Vrbanović, prof.
  514. Stjepan Vrbanović
  515. Domagoj Vrčak, Zagreb
  516. Krešo Vujević
  517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
  518. Danijel Vukasović, Dubrovnik
  519. Ivan Vukić
  520. Krešimir Vukić
  521. Marija Vukić
  522. Tomislav Vuković, novinar
  523. Ante Vukušić, Dubrovnik
  524. Darko Vukušić, Dubrovnik
  525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
  526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
  527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
  528. Ana Zeko, Baška Voda
  529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
  530. Darko Zlodi, Zagreb
  531. brigadir Drago Zrinušić, Zadar
  532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
  533. Zlatko Zubković, Vinkovci
  534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
  535. Ana Žanić, Vinkovci
  536. Nikša Žarak, Dubrovnik
  537. Kata Žarko, S. Kraljevec
  538. Marko Žarko, S. Kraljevec
  539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

**GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

**GENERAL IVAN TOLJ: U RATU NAS JE
RESILA HRABROST, A ŠTO NAS RESI U
MIRU?**

30.05.2020.

Jedan od prvih 48 osnivača HDZ-a kada je za predsjednika te stranke izabran Franjo Tuđman, hrvatski general u mirovini i pjesnik-autor više zbirki pjesama, rodom iz mjesta Blatnica kod Čitluka, nekadašnji načelnik Političke uprave u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske, general Ivan Tolj, u intervjuu za Dnevni list govori o zbivanjima u

Hrvatskom generalskom zboru (HGZ), udruge najviših časnika hrvatske vojske iz koje je i on sam istupio prošle godine.

Naime, HGZ potresaju i slabe odlasci istaknutih visokih časnika HV-a i HVO-a koji smatraju da isti ne služi ciljevima zbog kojih je i formiran – zaštititi digniteta Domovinskog rata i branitelja. O ovim temama, ali i osvrtom na zbivanja u BiH, za Dnevni list, govori i general Ivan Tolj.

Nedavno je nekoliko hrvatskih generala i visokih časnika (generali, Željko Glasnović, Željko Šiljeg, Miljenko Lasić, Ivica Primorac; brigadiri: Stjepan Gašljević, Ivan Ančić i pukovnik Ivica Tomić) istupilo iz Hrvatskog generalskog zbora, a zbog izostanka jasnije reakcije na istupe predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića u svezi pripadnika HOS-a i njihovih obilježja. Kako komentirate istupe predsjednika Milanovića, ali i izostanak konkretne reakcije iz HGZ-a?

-Da, izgleda da se i ovoj sedmorici mojih kolega prelila čaša strpljenja, višegodišnjeg čekanja da se u HGZ-u pokrenu stvari s mrtve točke, da se oglase da su živi i da reknu barem ponešto o hrvatskim političkim pogreškama i anomalijama koje nas kao narod vode u propast, koje nam ne daju da krenemo prema naprijed, koje nas upropaštavaju u svakome smislu: identitetskom, duhovnom, kulturnom, gospodarskom, demografskom... Nekoliko dana prije ovih kolega, iz HGZ-a je istupio i prof. dr. Andrija Hebrang, koji je precizno naveo razloge napuštanja generalske udruge!

>>General Živko Zrilić: Kad se hrabri ratnici prodaju dezerterima i tajkunsko-političkim kartelima

Milanovićevo micanje bista hrvatskih velikana iz Ureda predsjednika naišlo je na mlake reakcije nekolicine stranačkih čelnika i saborskih zastupnika koji se nisu složili s takvim činom i onih s takozvanog lijevog spektra, koji su taj vandalizam, bez presedana u uljuđenim zemljama svijeta i Europe, proglasili mudrim i pravim državničkim potezom. HGZ se, u skladu s višegodišnjom praksom šutnje, nije oglasio! Od generala reagirali smo priopćenjem za javnost general Ivan Kapular i ja! U Jasenovcu, ničim izazvan, predsjednik Milanović je

izjavio da treba skinuti i baciti ploču na kojoj su uklesana imena palih hosovaca, pripadnika Hrvatske vojske, koji su položili živote za Hrvatsku u kojoj je danas predsjednik Zoran Milanović! Pa onda proslava obljetnice ‘Bljeska’ u Okučanima, koju je „državnički“ napustio zbog osoba obučениh u crne majice na kojima je grb postrojbe HOS-a! Neki su se, odmah nakon toga predsjednikova incidenta, počeli pozivati na predsjednika Tuđmana, koji je, kažu ti vrli znalci, zabranio HOS, što je apsolutno netočno! On je u onim ratnim okolnostima tu postrojbu integrirao u Hrvatsku vojsku i koliko ja znam, a umišljam si da znam, nije ukinuo ni postrojbu, ni njihovu oznaku! Jedino ako neki misle da je integriranje i ukidanje istovjetan pojam! Nakon Tuđmanovog mudrog poteza, nikakvih problema s HOS-om nije bilo!

Zašto je HOS, kako se čini, i dalje ‘tabu tema’ kada se govori o Domovinskom ratu iako je njihov doprinos u obrani Republike Hrvatske neupitan?

-Braniteljima, ljudima koji su se borili i krvarili u Domovinskom ratu, nama koji smo im zapovijedali i bili s njima nisu hosovci nikakav problem! Oni nama ne mogu biti i ne smiju biti ”tabu tema”! Oni su junaci, vitezovi našega obrambenoga i oslobodilačkog rata! Ali problem su onima koji iza svakoga ugla vide ustaše, a ustaša ni od korova. Pobjijeni su bez suda u zločinačkom, krvavom poraću i pobacani u jame i tenkovske rovove, zajedno s civilima, starcima, ženama, djecom! Čitam, neki dan, Đilasa, partizanskoga generala, a kasnije disidenta, koji tvrdi da su većina ubijenih bili civili, seljaci, koji su se zbog straha od komunista povlačili prema Austriji! Pod njihovom kamom i metkom skončali su tako deseci i deseci tisuća, pretežito, Hrvata! Stalno se predbacuje hosovcima pozdrav “za dom spremni”, koji, kažu, po svaku cijenu, treba zabraniti. Zbog toga pozdrava smatraju ih ustašama! Glupost! Taj pozdrav, upisan u grb HOS-a u Domovinskom ratu, treba gledati u kontekstu hrvatske borbe protiv velikosrpske, jugokomunističke agresije! Interesantno je da pobornicima zabrana ne smeta crvena zvijezda petokraka, krvava i zločinačka od drugoga svjetskoga rata, poraća, do Domovinskoga rata,

Vukovara, Ovčare, Škabrnje i ostalih stratišta diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Hrvatski vojnici, branitelji, među kojima su bili i hosovci, branili su našu zemlju i narod od tih crvenih fašista i četnika kokardaša ogrezlih u krvi i zločinima!

Vi i general Ivan Kapular također ste napustili HGZ prošle godine. Koji su vaši razlozi za to?

-Razlozi su, oko prilike, isti kao i kod kolega, prijatelja i suboraca, koji su to učinili ovih dana! Nisam uspio uvjeriti ljude u HGZ-u da moramo reagirati na dodjelu povelje počasnog građanina grada Zagreba, Budimiru Lončaru, bivšem ministru vanjskih poslova SFRJ, "zaslužnom" da je Hrvatska u tim teškim danima rata i agresije dobila zabranu na uvoz i kupovinu oružja! A tada, na početku rata i agresije bili smo posve razoružani i goloruki! Kao razlog našeg protivljenja dodjeli tako časnoga priznanja naveli smo i njegovo nimalo slavno poratno djelovanje u Zadru i okolici! Ja sam odlučio reagirati, a priključio mi se i supotpisao javno priopćenje i general Ivan Kapular! Valja reći da je ta situacija oko Lončara, koji nema nikakve zasluge za samostalnost Hrvatske, već naprotiv, bila "vjetar u leđa" u odluci o napuštanju članstva u Upravnom odboru i Zboru! Dodjela takvoga priznanja, takvoj osobi, van svake je pameti i razuma! Ali, očito da većina Upravnog odbora, na čelu s generalom Miljavcem, nije mislila tako! Mi smo u tekstu naše ostavke postavili retoričko pitanje: "U ratu nas je resila hrabrost, a što nas resi u miru?" Eto i sada postavljamo to pitanje!

Predsjednik HGZ-a, general Pavao Miljavac, komentirajući upućeno pismo HGZ-u o odlasku najnovijem odlasku najviših časnika hrvatske vojske (HVO), iste je uvrijedio doslovno rekavši: "Moram napomenuti kako su većina njih koji se potpisuju na ovo pismo, su si stavili sami činove, koje onda mi prevodimo na naše činove. Većina njih su brigadni generali, a nisu generali pukovnici". Što vi kažete na ovu uvrjedljivu konstataciju na račun dojučerašnjih kolega u HGZ-?

-Nekako mi je promakla ta izjava i ne znam koji je smisao te priče o činovima i prevođenju činova! Ne znam, koji su to sami sebi stavili činove? Ako je to doista točno, onda to nije u redu! Ukoliko ta tvrdnja nije točna, onda s pravom ti "neki" mogu biti uvrijeđeni! Međutim, to je bespotrebna i jalova priča. Čudi me da je rasprava spuštena na tu razinu i da se na taj način plasira u javnost, dok se o stvarima o kojima bi valjalo govoriti, ne govori! Čak se dobiva dojam kao da je stvorena svojevrsna "zavjera" šutnje i izostanak svake kritičnosti i odnosa s realnošću i iznošenje istina o pojavama i činidbama u društvu koje nisu dobre i na koje bi bila dužnost i obveza da se HGZ očituje i da inzistira da se situacija u društvu popravlja i mijenja na bolje.

Je li ovakvom retorikom, ponašanjem i izostankom reakcije postojanje HGZ-a izgubilo smisao ili koje je rješenje?

-Kada smo utemeljivali HGZ, napisali smo i Statut u kojem sve lijepo piše, koja je uloga i smisao takve udruge, koje su zadaće, koji prioriteti u djelovanju. Moj je prijedlog bio da se tako zove udruga. U samom nazivu nazire se razlog njena postojanja. Hrvatski, generalski i kao u zboru, sklad i zajedništvo! Odstupanje od ovoga trojstva gubi se smisao ovakve organizacije i dovođenje u pitanje autoriteta, koji generali imaju već samim tim što su nositelji tako visokih činova. Ukidanje ili gašenje ne bi bilo dobro! Sve države i vojske imaju generalske klubove, korove ili tome slično! Postoje načini popravljanja situacije! Postoji Upravni odbor, postoji Skupština, koja može promijeniti i, ako je potrebno, statut i donijeti odluke o učinkovitijem i svrsishodnijem djelovanju!

Jesu li ratni generali Domovinskog rata podcijenjeni u današnjoj Republici Hrvatskoj?

-Jesu i nisu! Jesu, ako sami sebe podcjenjuju, ako se ne ponašaju u skladu s činom koji nose, ako umjesto hrabrosti i razboritosti biraju nešto drugo i to, ne daj Bože, osobne interese ili pak, ako su podložni bilo kakvome obliku ucjene! Hrabrim ljudima, a generali bi trebali biti takvi, valja se diviti i ugledati na njih! One manje hrabre, podložne utjecajima, opterećene osobnim problemima valja razumjeti i prihvatiti

takvima kakvi jesu! I pomoći im, ako je potrebno, ali ne predvodničkim funkcijama koje ne mogu valjano održavati!

Kako, u tom kontekstu, promatrate odnos službene hrvatske politike u BiH prema svojim generalima HVO-a od kojih su mnogi zbog prijetnji sudskim progonima, prisiljeni na odlazak iz BiH?

-U politici nema, a pogotovo nema u BiH, jednoznačnih rješenja i odgovora. Ovim pitanjem, otvarate nepresušni izvor problema, nevolja, nejednakosti, nepoštivanja drugih i drukčijih, miniranja konstitutivnosti naroda, bez koje ne može opstati BiH. Hrvatski narod mora biti i suveren i jednakopravan barem toliko koliko su to i Bošnjaci i Srbi! Od ovakvih zahtjeva ne bi se smjelo odustajati ni milimetra! Da, BiH je hrvatska zemlja i to ne od jučer, nego od doseljenja na te prostore, od stoljeća sedmog, šestog! BiH je i bošnjačka i srpska zemlja! Nitko to s hrvatske strane ne osporava i bilo bi lijepo, pametno i dobro da se ni Hrvatima ni u jednom pogledu ne osporava pravo, koje ne smije ovisiti ni o srpskoj ni o bošnjačkoj milosti! Nije dobro unošenje razdora u redovima hrvatskog naroda u BiH, pogotovo, ako to čine Hrvati sami sebi. A ima takvih pojava, tekstova po nekim portalima, napada na HDZ BiH i na Dragana Čovića! Kritika je dobro došla, ali mora biti konstruktivna, a ne rušiteljska! I koje je rješenje, ako se sustavno minira politika HDZ-a BiH! Zar je rješenje Komšić i njemu slični? Nesloge u hrvatskoj politici u BiH, obijaju se o glavu braniteljima i generalima HVO-a. Ni krivi ni dužni stradavaju i trpe progone i poniženja!

M.J.

<https://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/57647-general-ivan-tolj-u-ratu-nas-je-resila-hrabrost-a-sto-nas-resi-u-miru>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/general-ivan-tolj-u-ratu-smo-bili-hrabri-i-ponosni-sto-je-od-toga-ostalo-danas/>

SKUPINA GENERALA O 'POMILOVANJU': TIPIČNO STARE I PROKUŠANE KOSOVSKO- UDBAŠKE METODE

19/04/2022

Obraćamo se braniteljima, suborcima i veteranima slavni hrvatskih postrojbi, ljudima koji su iznijeli teret Domovinskoga i obrambenog rata i udarili temelje nezavisne, slobodne i demokratske Hrvatske države! Obraćamo se Hrvatima i Hrvatima u Domovini i onima razasutim diljem svijeta!

Obraćamo se i potpisnicima pisma, nekolicini naših kolega i generala, koje su uputili na Veliki petak, 15 travnja 2022. god., Predsjedniku Republike, sa zamolbom da pomiluje osuđenu dvojicu bivših, visokih dužnosnika, pripadnika jugo – komunističke, kosovske i udbaške službe koja je desetljećima nanosila zlo i ubijala hrvatske ljude u Hrvatskoj i inozemstvu, samo zato što su bili preteče hrvatskoga sna o samostalnoj

Državi, koju smo mi, zahvaljujući i njihovome mučeništvu i položenim životima, u pobjedonosnome ratu, našim Bljescima i Olujama ostvarili! Svoju zamolbu opravdavaju navodnim Perkovićevim i Mustaćevim, velikim, obavještajnim i ratnim zaslugama, zaboravljajući pri tome da su osuđeni od strane njemačkoga suda na doživotni zatvor zbog zlodjela u razdoblju do 1990., dakle u službi bivše tvorevine zvane SFRJ.

Za možebitne zasluge, kada su prešli na našu stranu (prije svega da zaštite sebe!!!), dobili su priznanja, odlikovanja i činove! Obojica su brigadiri HV! Zanimljivo je i to da im, bez obzira na to što su osuđeni na doživotni zatvor, nisu oduzeta odlikovanja i činovi, a generalu Norcu, Glavašu i drugima jesu! A i da ne spominjemo, da se nisu pisala pisma i tražila pomilovanja kada je u zatvoru, u neljudskim uvjetima, umirao hrvatski general Đuro Brodarac, Tomislav Merčep i mnogi drugi branitelji čija sudbina i patnja očito nije zavrijedila pozornost ovako eminentnih potpisnika!

Jedan od potpisnika ovoga pisma, general Pavao Miljavac insinuira u javnosti da je predsjednik Tuđman rekao da " bez Perkovića ne bi bilo ni njega, ni HDZ-a, ni Hrvatske"! Dakle, hoće se reći da je Perković, Kos i Udba zaslužnija za državu i od Tuđmana, i od branitelja i od hrvatskoga naroda!

Hoće se reći da su te antihrvatske strukture i njihovi igrači kao što je osuđeni kosovsko- udbaški dvojac, naša prošlost, sadašnjost i budućnost! Svi mi, ispada tako, bili smo i jesmo njihove igračke, topovsko meso, korisne budale, a ne snaga koja je pod vodstvom Franje Tuđmana dobila rat, oslobodila okupiranu zemlju i utemeljila Republiku Hrvatsku! A Nobilo, Perkovićev odvjetnik tvrdi i "zna" da je Tuđman živ da bi ih pomilovao a Šušak bi potpisao molbu za pomilovanjem! Na žalost, oni ga ne mogu demantirati, mrtvi su i bilo bi lijepo da ih ovaj poznati "domoljub" pusti da počivaju u miru!

Ovakve se maliciozne, maligne i otrovne laži nisu izrekle ni čule od 1990.god. do današnjega dana i ovoga pisma, koje je velikome dijelu hrvatskoga naroda ojadilo sveto trodnevlje i proslavu Uskrsa!

Dakle, nije se htjelo čekati s objavljivanjem da prođe Uskrs. Kao da se htjelo da ne bude Uskrsa, da ne bude u hrvatskim ljudima prave radosti!

U svemu ovome vidimo tipično stare i prokušane kosovsko-udbaške metode! Vidimo projekt , specijalnu akciju, kojoj se može dati i kodno ime "Pomilovanje" i poveznice s kosovskim i obavještajnim udarima kojima smo bili izloženi početkom Domovinskoga rata. Ovo pismo bačena je kost, koju su mnogi Hrvati bili prisiljeni glodati za uskrsnim stolom.

Neki se potpisnici, generali Ante Gotovina i Ljubo Ćesić Rojs opravdavaju milosrđem i opraštanjem... Jadno je to opravdanje! I milosrđe i opraštanje ne manifestira se na način da potpišu nešto, što očitó nisu dobro razumjeli, nešto što sije razdor i podjele u hrvatskome narodu! Ili možda nepovratno i tvrdoglavo misle da su dobro razumjeli... I da se ne trebaju ispričati svima onima koje su ovim potpisima povrijedili! Ukoliko, ne daj Bože, doista tako misle onda vrijedi i za njih, makar bili i zaslužni hrvatski generali, narodna poslovice: Sami pali, sami se ubili!

General bojnik Ivan Tolj
General bojnik Ivan Kapular
Andrija Hebrang, pričuvni general bojnik
General bojnik Žarko Tole
General bojnik Ivica Primorac

<https://kamenjar.com/skupina-general-a-o-pomilivanju-tipicno-stare-i-prokusane-kosovsko-udbaske-metode/>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/stiglo-novo-pismo-potpisalo-ga-5-general-a-protiv-su-pomilovanja-to-su-prokusane-udbasko-kosovske-metode-siju-razdor-15185674>

NEMA ZAJENCIJE S GENERALOM! Tolj zaštitio hrvatsku javnost od “prokušane udbaško-kosovske metode”**

Vratimo se još jednom događaju koji plijeni pozornost a riječ je o zahtjevu generala prema predsjedniku države Zoranu Milanoviću da potpiše rješenje o pomilovanju Mustaća i Perkovića, koji su osuđeni u Njemačkoj zbog ubojstva Đurekovića. Ne smijemo pritom zanemariti činjenicu da nisu svi generali za nešto takvog, a među onima koji takav zahtjev osuđuju je umirovljeni general-bojnik Ivan Tolj, koji rezolutno naglašava da generali nisu ni lijevi ni desni a ni stranački. Oni su nešto iznad svega i njima se ne smije manipulirati. Pomilovanje bi svakako unijelo nezadovoljstvo i razdor u društvu, a očit je i razdor unutar braniteljske populacije.

Jedan od prvih 48 osnivača HDZ-a kada je za predsjednika te stranke izabran Franjo Tuđman, hrvatski general u mirovini i pjesnik-autor više zbirki pjesama, rodom iz mjesta Blatnica kod Čitluka, nekadašnji

načelnik Političke uprave u Ministarstvu obrane Republike Hrvatske, general-bojnik Ivan Tolj komentirao je “navodnu inicijativu generala” koji traže pomilovanje Josipa Perkovića i Zdravka Mustaća te kazao da su to “prokušane udbaško-kosovske metode”.

Očito je prema riječima Tolja na djelu jedna tajna operacija koja je objelodanjena uoči Uskrsa i o kojoj većina generala nije imala pojma. Prije svega žalosno je što taj slučaj nije sankcionirala sama Hrvatska, već je to morala učiniti Njemačka, a druga stvar koja bode u oči je očitost u ciljanju na pojedine generale koji su bili spremno potpisati peticiju predsjedniku države.

“Ako gledate ovaj udbaško-kosovski rukopis, on je evidentan i zato smo rekli da je to specijalna operacija i nalik je onome što se nama događalo početkom Domovinskog rata kad je udbaško-kosovska klika operirala po Hrvatskoj. Samo znate, vrlo je nezgodno ako vidite sličan rukopis 30 godina kasnije, u suverenoj i stabilnoj hrvatskoj državi”, rekao je general Tolj.

Druga nelogičnost je ta da se pomilovanje traži i zbog njihovog sudjelovanja u domovinskom ratu. Stoga su i neke braniteljske udruge digle svoj glas protiv,

Ovo bi bio presedan koji dokazuje da postoje dvostruka mjerila prema sudionicima Domovinskog rata, stoji među ostalim, u priopćenju Zajednice branitelja HDZ-a “Gojko Šušak”.

Pitanje je i kakvo to milosrđe spominju generali kad nitko nije još pokazao milosrđe prema braniteljima koji sjede u zatvorima u Hrvatskoj i izvan nje, pa bi sad trebalo značiti da Mustač i Perković koji su dobili čin brigadira vrijede više od običnih branitelja koji su se borili na prvim crtama bojišnice.

Dvojica bivših visokorangiranih pripadnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti UDBA, a kasnije i visokorangiranih članova hrvatskih obavještajnih službi u vrijeme Domovinskog rata, Josip Perković i Zdravko Mustač, nakon što su obojica pred Visokim zemaljskim sudom u Münchenu 2016. godine osuđeni na kazne doživotnog zatvora zbog sudjelovanja u ubojstvu hrvatskog emigranta Stjepana Đurekovića u Njemačkoj 1983. godine, oni su 2019. povratno

izručeni Hrvatskoj gdje im je doživotna robija preinačena u dugotrajne zatvorske kazne.

Podsjetimo, generali Ivan Tolj, Ivan Kapular, Andrija Hebrang, Žarko Tole i Ivica Primorac protive se pomilovanju Perkovića i Mustaća, a ostali izmanipulirani generali potpisnici toga bizarnog “slučaja pomilovanja” ni krivi ni dužni trpe poniženja svojih suboraca!

Dakle, ovaj slučaj nije samo podijelio hrvatsko društvo i branitelje već i generale jer i dalje nije poznato čija je zapravo inicijativa o pomilovanju nekadašnjih šefova UDBE i među generalima nema složnosti u tome pa se nameće zaključak kako su na djelu stare oprobane “kosovsko-udbaške metode” kojima je cilj stvoriti razdor i stvaraju podjele u hrvatskom narodu.

Foto: Screenshot/ Izvor Arhiva HGZ

<https://www.totalno.hr/nema-zajencije-s-generalom-tolj-zastitio-hrvatsku-javnost-od-prokusane-udbasko-kosovske-metode/>

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

‘NEKA PATI KOGA SMETA‘

**DIO HRVATSKIH GENERALA PODRŽAO
LOVRENA: ‘NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI
VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA ‘ZA DOM
SPREMNI‘‘**

- Ustaški je pozdrav bio +‘Za dom i poglavnika spremni‘ i nikada ga nisu hrvatski branitelji izgovarali, kažu petorica generala

Jutarnji.hr
21. prosinac 2022.

Dio hrvatskih generala podržao je hrvatskog reprezentativca **Dejana Lovrena** koji se našao na meti kritika nakon što je u kafiću svog suigača **Marcela Brozovića**, tijekom proslave bronce s SP-a u Kataru, pjevao Thompsonovu pjesmu Čavoglave i uzvikivao ‘Za dom spremni‘. Medijima su poslali priopćenje, a potpisuju ga **Andrija Hebrang, Ivan Tolj, Ivan Kapular, Žarko Tole i Ivica Primorac**, "hrvatski generali u miru".

Među ostalim, napisali su da potpisuju Lovrenove riječi: “Šaka bijednih i ljubomornih ljudi, mrze sve što je hrvatsko. Ustvari mrze sebe prvo. Njima se zgdilo kad sam zapjevao pred cijelom Hrvatskom ”Lijepa li si“. Također, kažu kako se ne slažu "s dežurnim i medijski sveprisutnim **Aleksandrom Stankovićem**, koji je rekao, između ostaloga, da mu ne trebaju ambasadori koji se opuštaju uz Za dom spremni."

Priopćenje niže prenosimo u cijelosti:

- Povodom našega hrvatskog osvajanja 3. mjesta na svjetskome nogometnom prvenstvu želimo zajedno s hrvatskim braniteljima i golemom većinom hrvatskoga naroda izraziti sreću, radost i

čestitke našim Vatrenima, na čelu s izbornikom **Zlatkom Dalićem**. I ovaj put su pronijeli diljem svijeta hrvatsko ime. I ovaj put se po svim kontinentima i kutcima kugle zemaljske čulo za hrvatski narod koji je prije tridesetak godina u krvi i suzama stekao državnu nezavisnost.

Potpuno je u pravu Zlatko Dalić kada je rekao da nije bilo branitelja i naše pobjede u Domovinskome ratu, ne bi bilo ni njega ni reprezentacije, ni srebra, ni dviju bronci! Hvala mu da je ovaj veliki uspjeh posvetio hrvatskim braniteljima. Da, bez njih ne bi bilo ni kolosalnih uspjeha naših rukometaša, vaterpolista, skijaša, boksača, gimnastičara tenisača... Ne bi bilo međunarodno priznatoga hrvatskog stijega za koji su i pod kojim su izborili takve velike pobjede i uspjehe koji su već sada upisane zlatnim, srebrenim i brončanim slovima u hrvatskoj i svjetskoj športskoj povijesti.

Nismo iznenađeni bolesnim reakcijama susjeda tzv. "komšija" s onu stranu Dunava i Drine, za koje su, za razliku od Hrvata, Marokanci braća i prijatelji i za koje je njihov novovjekli "vožd srpskog sveta" navijao. A, nakon pada Vukovara, četničke i JNA horde su pjevale, bit će mesa, bit će mesa i tražili su salate da bi klali Hrvate. I doista nakon toga je uslijedilo klanje, Ovčara i mnoga druga stratišta diljem Hrvatske. I bez srama, trideset godina nakon tih užasa koje su počinili, slavlje, radost i pjevanje naših ljudi u Hrvatskoj i u iseljeništvu proglasili su "povampirenim ustaštvom" uperenim protiv Srba, pozivajući se na svoje, milijun puta, ponovljene mitomanije i laži.

Povod ovoga našega obraćanja javnosti nije samo potreba da u ime hrvatskih branitelja izrazimo našim nogometašima

zahvalnost, već i to što smo dužni izraziti naše negodovanje zbog pokušaja nekih redikula u Hrvatskoj, da na crti voždovske Srbije, prekriveni plaštem jugo-nostalgije, klevetanjem, podvaljivanjem i etiketiranjem obezvrijede i relativiziraju ovo veliko športsko i nacionalno dostignuće, s ciljem stvaranja nesloge i podjele u hrvatskome društvu i narodu. Agresiji na Hrvatsku prethodili su balvani na našim cestama, koje su postavljali oni koji se nisu mirili s pravednom i prirodnom željom hrvatskoga naroda za samostalnošću i uspostavom Hrvatske države. Takve smo porazili. Međutim, ova pobjeda, svjetska bronca zlatnoga sjaja pokazuje da još i nakon trideset godina naše slobode i nezavisnosti postoje među nama mentalni balvanisti, koji, kad god mogu, postavljaju balvane i klipove ne bi li kotač života hrvatskoga naroda vratili unatrag, u blato iz kojega smo se golemim žrtvama izvukli.

I zato u našim pobjedama, u našoj radosti, u našim pjesmama pronalaze ono čega nema. I zato im smetaju pjesme, Moja domovina, Lijepa li si, Čavoglave... Smeta im u pjesmi Čavoglave pozdrav Za dom spremni, s kojim su hrvatski bojovnici odlazili u borbu i smrt da bi Hrvatska živjela. Uzalud tim i takvima govorimo da to nije ustaški pozdrav. Ustaški je pozdrav bio "Za dom i poglavnika spremni" i nikada ga nisu hrvatski branitelji izgovarali. Imali smo svoga Predsjednika, vrhovnoga ratnoga zapovjednika i utemeljitelja Republike Hrvatske **Franju Tudmana** i zajedno s njim spremno smo obranili svoj dom i Hrvatsku. Da, bili smo spremni za Dom! Spremni jučer, danas i sutra! Pa neka pati koga smeta ta spremnost!

I slažemo se i potpisujemo Lovrenove riječi: “Šaka bijednih i ljubomornih ljudi, mrze sve što je hrvatsko. Ustvari mrze sebe prvo. Njima se zgadilo kad sam zapjevao pred cijelom Hrvatskom”Lijepa li si“. I ne slažemo se s dežurnim i medijski sveprisutnim Aleksandrom Stankovićem, koji je rekao, između ostaloga, da mu ne trebaju ambasadori koji se opuštaju uz Za dom spremni. Aco, što se tu može, nema vam pomoći. Vi niste spremni i zato patite kad vas smeta, a **Livaković, Stanišić, Šutalo, Gvardiol, Pašalić, Juranović, Perišić, Majer, Modrić, Kovačić, Oršić, Kramarić, Petković, Livaja, Brozović, Lovren...** na čelu sa Zlatkom Dalićem neka pjevaju i neka igraju uvijek spremni za Dom i Hrvatsku. Spremni baš kao i mi branitelji u ratu i stvaranju Hrvatske. Hvala im što promiču temeljne vrijednosti uspjeha jednog naroda, ljubav za domovinu, vjeru i obitelj.

<https://kamenjar.com/uvijek-spremni-za-dom-i-hrvatsku/>

Neka nam i dalje pronose slavu Hrvatske i pobjede u miru. I neka im je i neka nam je svima čestit Božić i blagoslovljena i sretna nova 2023.godina, stoji u njihovu priopćenju.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/dio-hrvatskih-general-a-podrzao-lovrena-nekim-redikulima-na-crti-vozdovske-srbije-smeta-za-dom-spremni-15288363>

<https://kamenjar.com/uvijek-spremni-za-dom-i-hrvatsku/>

<https://novine.hr/vijesti/neki-hrvatski-general-i-podrzali-lovrena-medu-nama-postoje-mentalni-balvanisti>

<https://ne-np.facebook.com/slobodnadalmacija/posts/6101464679905315/>

<http://www.gosucker.com/1/Hrvatska/0/1/Vijesti/203/Braniteljski-portal/VIDEO-HRVATSKI-GENERALI-PODR%C5%BDALI->

LOVRENA-UVIJEK-SPREMNI-ZA-DOM-I-HRVATSKU-13758894.html

Komentar: Nisu samo hrvatski generali i nogometaši mnogo iznad hrvatskih političara kada su u pitanju nacionalni interesi, pa čak i zdrav razum. To je našim političarima pokazao Trener Lyona Laurent Blanc- Pogledajte naslov teksta u kome ovaj trener – koji nije Hrvat – razumije nešto što ne razumiju hrvatski političari:

TRENER LYONA: LOVREN JE PJEVAO PJESMU KOJA GOVORI O OSLOBOĐENJU NJEGOVE ZEMLJE

<https://narod.hr/sport/trener-lyona-lovren-je-pjevao-pjesmu-koja-govori-o-oslobodenju-njegove-zemlje>

**MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

PISMO PREDSJEDNICIMA 13.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Kao što sam vam napisao u prošlom pismu u svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ Blagonaklono Ivo Drobilica spominje samo nekoliko imena iz tih proustaških krugova. Zato ću vas ja podsjetiti kako su 2015. godine jednu takvu knjigu napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i Blanka Matković. Njihovu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ izdalo je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Osuda knjige došla je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina (tada posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH g. Zorana Milanovića), Hrvoja Klasića i Tvrтка Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac. Na to su masovno odgovorili veliki broj onih iz proustaških krugova o kojima piše Ivo Drobilica. To su:
akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan
dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović

prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne
komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert

prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za obraćenje i mir)

prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Mladen Petracić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kaćunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi iz proustaških krugova.

U Prilogu vam šaljem i njihovo pismo.

Podsjećam vas da sam vam poslao moju knjigu “Branili smo Stepinca”. U knjizi imate još jako puno imena iz proustaških krugova, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV (poglavlje ‘Srpski svet’ i Hrvatska) i zbog toga što im gostuje i Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem Postu. Zajedno s onim na Internetu preko 3000 takvih potpisnika. Izdvojit ću samo neka imena pobjednike iz Domovinskog rata:

general dr Kornelije Brkić
general Ljubo Česić Rojs
general Mile Ćuk
admiral Davor Domazet Lošo
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
brigadir Werner Ilic, Zagreb
general Ante Jelavić
general Ivan Kapular, Zagreb
general Marinko Krešić
brigadir Stjepan Kulić, Vinkovci
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir Ivan Markešić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška

general Ivica Primorac
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
brigadir Ivan Rašić, Zagreb
general Renato Romić, Virovitica
general Željko Šiljeg, Zagreb
st. brigadir Marinko Štrbac, Novoselac
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vidite kako je teško bilo Ivi Drobilici i njegovom tati u toj borbi s proustaškim krugovima.
S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Iz zahvalnosti prema tim velikim znanstvenim doprinosima Ive Drobilica naši ljudi su i pronašli tu drobilicu po kojoj je dobio ime:

HAZU I TUĐMANOVA BISTA / NAPADAJU TUĐMANA – DA UMREŠ OD SMIJEHA, 2., ZAGREB, 2024.

JOŠ O REAGIRANJIMA NA IZBORE U HAZU

Moj govor na Izornoj skupštini HAZU

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/20/govor-akademika-josipa-pecarica-na-izornoj-skupstini-hazu/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/moj-govor-na-izornoj-skupstini/>

posvećujem velikom hrvatskom domoljubu i izuzetnom znanstveniku kemičaru pokojnom akademiku Smiljku Ašpergeru (1921.-2014.) koji mi je kada smo zaustavili izbor dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU rekao:

Sada sam miran jer znam da Goldstein neće u HAZU dok ste Vi u njoj.

Dvije godine kasnije nas je napustio.

Ni on ni ja nismo znali da je još dok su bili uvjereni da Goldstein, čiji je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade, da će doista biti akademik, jedan drugi povjesničar pripremao svoju kandidaturu za takvu HAZU. Naime prije tadašnje Izorne skupštine dr. sc. Stanko Andrić čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski brod uklonio bistu HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Iako se Ašpergerove riječi nisu odnosile na drugog sličnog kandidata, znam da kolega Ašperger nije mislio ništa osobno, pa sam smatrao da se njegove riječi odnose i na novog kandidata. Doista je vrijedno divljenja da se svo ovo vrijeme u RH nije znalo da je Andrić uklonio bistu Utemeljitelja RH. Vjerojatno i zbog toga što je Goldstein propao na tim izborima, a pogotovu jer se 'proslavio' i pokazao kolika bi bila sramota HAZU da je član akademije postao DROBILICA.

Ja sam u nizu tekstova spominjao da kandidat Andrić spada u grupu najslabijih istraživača iz HIP-a, dakle u onu grupu koji imaju JEDAN rad na Scopusu i niti jedan citat dakle h indeks mu je 0 (NULA).

Jedan akademik mi je komentirao da njemu više smeta ova prva brojka o jednom radu u Scopus časopisima. Njegov komentar je doista ubojit: ***Imamo trenutno 163 hrvatskih časopisa u Scopusu. Od toga 10 u kategoriji History (3 u Q2, 4 u Q3, 3 u Q4), tako da sigurno ima dosta hrvatskih povjesničara koji redovito objavljuju (puno više od jednog članka u životu koliko ima kandidat) u časopisima indeksiranima u Scopusu (ako i "zanemarimo" mogućnost objavljivanja u stranim časopisima).***

Da nije s Markovinom i sličnima Andrić bio protiv davanja imena HIP-u Zagreb glupavom tvrdnjom da je Tuđman političar danas bi bio akademik i imali bi boljeg 'goldsteina' od Drobilice. Ja nisam ni znao za činjenicu da Hrvatska ima 10 povijesnih časopisa u Scopusu i da nije tako teško imati takvih radova. Sada je ovaj promašeni prijedlog Prvog razreda dobra pouka kolegama povjesničarima da trebaju objavljivati u časopisima koji su u svijetu prepoznati kao dobri časopisi.

HAZU se i u slučaju Drobilice i sada pokazala da s pravom ima ono Z u HAZU, pa je logično da sam u prošlom tekstu govorio o reagiranjima na moj govor nekoliko akademika koji su na listama najutjecajnijih 2% svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu. Sve znanstvene ustanove se hvale kada su na tim listama njihovi znanstvenici, a radilo se o izboru znanstvenika u HAZU. U govoru sam naglasio da su na tim listama i akademici Stanko Popović (1938.-2020.) i Andrej Dujella također potpisnici zahtjeva da HIP u Zagrebu dobije ime akademika Tuđmana.

Ali zanimljiva su mišljenja drugih.

Prvi koji mi se javio u povodu ovih izbora u HAZU bio je predsjednik HAZUDD dr. sc. Josip Stjepandić koji je ili glavni urednik ili u uredništvima niza svjetskih znanstvenih časopisa. Putovao je iz Njemačke u Bleiburg i bio je šokiran činjenicom da je 40 akademika glasovalo za kandidata Stanka Andrića.

<https://www.nedjelja.ba/hr/komentari/intervju/cini-se-kako-svi-osim-hrvata-smiju-oplakivati-svoje-zrtve/33115>

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/18/dr-josip-stjepandic-blajburska-komemoracija-nije-i-ne-moze-bit-zabranjena/>

Evo još nekih komentara:

1) *Damir Borovčak:*

Hvala Joško,

Još jedna Tvoja bravurozna pobjeda u ime PRAVEDNO JE PRAVEDNO !

Onaj koji na bilo koji način pokušava obezvrijediti lik i djelo akademika Franje Tuđmana, nije dostojan da postane član HAZU.

To je jasno kao dan svakom političkom i građanskom analfabetu, samo nije dotičnom Stanku Andriću i njegovom mentoru Stjepanu Čosiću i onim 40 ha(z-j)duka koji su glasovali za Uklanjalatela Franje Tuđmana. ČESTITAM TI NA TVOJOJ PRAVEDNOSTI.

Sve što je potrebno za trijumf zla jest da dobri ljudi ne čine ništa.

Edmund Burke

2) *Pročitah tvoj tekst na izornoj skupštini u HAZU!*

Imam dojam da nemamo nikoga drugoga tko bi ovako hrabro, otvoreno, iskreno i točno govorio.

Don Lazar

3) *Svaka ti čast, bravooooo, predobro*

4) *Hvala na neizmjernom trudu i čestitka na pozitivnom učinku.*

Stanko

Stanko Šarić je objavio moj govor na svom facebooku.

5) *Novi nedostojan nije ušao u Akademiju:)*

6) *Oba su pala. Bravo.*

7) *Poštovani akademiče Pečariću,
Čestitam Vam na priloženom govoru a koji ste održali na Izornoj
Skupštini.
Tako govore Hrvati, istinski domoljubi i intelektualci.
S poštovanjem Vas pozdravljam,
general HV i HVO u miru
Ivica Primorac*

8) *Javljeno mi je da je govor prenesen i na jednu grupu u kojoj su
članovi HDZ i da je dosta komentara: Bravo akademiče!
Izgleda da ima još Tuđmanista i u HDZ-u.
Doznajem i da je i moj tekst „Akademik Kostović o akademiku
Tuđmanu“ također na toj grupi.*

9) *Pogodite zašto mi je draga ova poruka:
Dragi Josipe,
Pročitao sam Tvoj govor na HAZU i potpuno Te podržavam.
Bravo.
Evo upravo sam na putu za Boku.*

10) *Dragi Josipe,
Ti si jedino zaslužan da se spriječi sablazan da bude izabran najprije
Goldstein za akademika, i nova sablazan da bude izabran Stanko
Andrić za akademika. Nemoguće je da oni budu **hrvatski** akademici!!!
Nažalost to su dokazali svojim djelom. Ako mi možeš malo prepričati
tijek razgovora, bio bih Ti zahvalan. Tko je sve zastupao Tvoje mišljenje
a tko je bio protiv. Može li se naći na internetu sjednica? Kako je trebam
tražiti?*

Zapravo za Internet ne znam, a nema se tu puno ni za prepričati. Prvi se na Skupštini javio akademik Družić kao tajnik razreda - ja sam mu replicirao, a onda i kolega Ćosić. Iz njegovog reagiranja HINA je prenijela ovo:

Odgovorio mu je Stjepan Čosić da pedagoške primjedbe razredu za društvene znanosti nisu utemeljene, te da Andrić nije napadao Tuđmana nego izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama, što je i objavio u svom članku, i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta.

Naravno i njemu sam replicirao.

Moje replike u HINI nisu spomenuli.

Bilo je očito iz njihovih komentara da uopće nisu ni pogledali što sam ja prigovarao i to unaprijed objavio, a i u samom govoru naglasio da je glupavo ono što je napisao njihov kandidat.

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli taj tekst povjesničara-Uklanjalatela, kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar Kuzma Kovačić: J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Očekivao sam da će to pročitati i ne se brukati u Akademiji npr. osporavajući moju tvrdnju da na Scopusu Andrić ima h indeks 0 (NULA), a onda im kolege akademici na mobitelima pronadu njegov h indeks i komentiraju: *Nula je. Nula!*

Meni je doista zabavno vidjeti razinu novinara iz HINE, mada mi je davno prof. Miroslav Tuđman objasnio da to što potpiše neki novinar ne mora biti njegov tekst već je vjerojatnije urednik to prilagodio. S obzirom kakvo mišljenje o HINI imaju državotvorni Hrvati ne bi me iznenadilo da je ti i sada slučaj Zato se ovo vjerojatno što pišem ne odnosi na novinara već na HINU. Pišu:

NIJE PRIKLADNO DA SE ZNANSTVENI INSTITUTI NAZIVAJU PO POLITIČKIM OSOBAMA.

ŠTO JE PODRŽAO UPRAVNI ODBOR TOG INSTITUTA

Izgleda da je jedini političar kojega je Hrvatska imala Franjo Tuđman pa je jedino on kao takav i mogao biti UTEMELJITELJ RH. Da smo ih imali više možda bi netko drugi to uradio. Ili je jednostavno biti političar mnogo vrijednije nego biti znanstvenik, akademik ili biti Utemeljitelj države.

Istina to je zapravo tvrdio i kandidat povjesničar-Uklanjalatelj, pa zašto ne bi i HINA.

Da stvar bude još zabavnija na početku moje knjige je i moje pismo u kojem spominjem i komentar jednog od potpisnika akademika Stanka Popovića koji je kako sam već napisao jedan od najutjecajnijih znanstvenika na svijetu:

„Vezivanje imena Instituta za osobu prvog hrvatskog predsjednika i prvog ravnatelja Instituta za historiju radničkog pokreta dr. Franje Tuđmana u općem smislu moglo bi sugerirati da će se Institut ubuduće baviti spektrom pitanja kojima se u svojim istraživačkim radovima bavio dr. Tuđman.“

Moja napomena: Institut Ruđer Bošković bavi se svekolikim znanstvenim istraživanjima u fizici, kemiji, biologiji medicini ..., a ne samo onima kojima se bavio Ruđer Bošković. Slično je i za Institut društvenih znanosti Ivo Pilar. U Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski ne izvodi se samo glazba Lisinskoga, u Osnovnoj školi Miroslava Krležu učenici čitaju djela i ostalih autora...

I onda vidimo da oni nisu ni pročitali što im istinski znanstvenici pišu, predlažu kandidata koji objavljuje glupava obrazloženja pa i brane ih i pritom 'zaborave' da je uklonio bistu Utemeljitelja RH. Jedan akademik mi je komentirao da nije izabran upravo zbog uklanjanja biste, što je i logično. Zato to nisu komentirali, Ili da se našalimo: Valjda je i njima to nebitno jer *nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama i što je, uostalom, i podržao Upravni odbor tog Instituta..*

Možda su im se i HINA samo htjeli narugati?

Da, Institut, je podržao mišljenje koje je objavio kandidat koji je i ravnatelj njihove podružnice, a Prvi Razred Akademije ga u potpunosti podržao. Pa kako to mogu osporavati akademici pa i oni koji spadaju u najutjecajnije znanstvenike na svijetu. Pa oni ne mogu razumjeti da je njihova znanost drugačija tj. da postoji u njoj revizija, a u povijesti je amater povjesničar tata Slavko uveo pojam revizionisti za sve one koji misle da je takva i povijest i time se protive partijskoj naredbi da u povijesti nema revizije.

Ili to mora biti tako jer:

BLAGOSLOVIO GA PORFIRIJE

VUČIĆ ORGANIZIRAO MOLITVU UOČI GLASANJA U UN-U: 'SRBI SU ŽRTVE POVIJESNOG REVIZIONIZMA'

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/vucic-organizirao-molitvu-uoci-glasanja-u-un-u-srbi-su-zrtve-povijesnog-revizionizma-346094/>

Naravno, u svojoj knjizi dao sam cijeli tekst povjesničara-Uklanjalatelja: J. Pečarić, *Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista*, dragovoljac.com, 2024.

Ili ipak u RH imamo više od jednog političara. O kojima piše izvrсни kolumnist Borislav Ristić:

<https://narod.hr/hrvatska/ristic-politikom-dominiraju-nezreli-pozeri-bez-vizije-ne-mogu-oni-popraviti-drustvo>

Pa je njima takav i onaj koji je utemeljio RH. Žele li oni doista dokazati da povijest nije znanost?

Ponavljam, znakovito je da na Skupštini uopće nisu komentirali činjenicu da je kandidat kao ravnatelj prethodno uklonio i bistu Franje Tuđmana. A tekst prvog ravnatelja i osnivača HIP-a Slavonki Brod povjesničara dr. sc. Mata Artukovića objavljen je još 14. ožujka 2024.:

<https://bezcenzure.hr/vlad/znate-li-koja-je-jedina-ustanova-u-drzavi-iz-koje-je-uklonjena-bista-franje-tudmana/>

Iole inteligentnijima ta činjenica puno govori! A akademici su sigurno inteligentni, pa su vjerojatno procijenili da je bolje da što manje ljudi pročita tekst dr. Artukovića!

Da, i mene su neki uvjeravali da je kandidat „dobar Hrvat“. Kad pročitate što je sve za kandidata učinio dr. Artuković i kako mu je on vratio (tekst sam dao i kao dio Uvoda moje knjige) znat će te zašto se nadam da me netko neće svrstati u kategoriju dobrih Hrvata kakav je taj povjesničar – Uklanjalatelj. Ne vjerujem da oni koji čitaju moje tekstove mogu i pomisliti da bih ja u vrijeme detuđmanizacije (tj. rashrvačivanja Hrvatske) uklonio bistu Utemeljitelja RH, a poslije toga mu se rugao i njemu i cijeloj akademiji tvrdeći da je on političar a ne vrhunski znanstvenik. Možda ih je glasovanje u Akademiji naučilo da Akademija ima dovoljno istinskih znanstvenika i umjetnika koji se ne daju prevariti.

Očito HINA je znala što ne treba spomenuti, a na njihovo izvješće je nasjela jedna književnica:

Andrića je kandidirao Razred za društvene djelatnosti, moram reći da je meni žao što se Stanka nije sjetio i Razred za književnost. Možda tada ne bi bilo važno što je Andrić izrazio mišljenje kako nije prikladno da se znanstveni instituti nazivaju po političkim osobama. Akademik koji je prije glasanja napao Andrića, loše je učinio, naravno Andriću, ali i Akademiji samoj.

Vjerujem da je u pravu da u slučaju da ga je kandidirao Razred za književnost ja doista ne bih istraživao niti se sjetio da sam i komentirao njegovo glupavo pismo o Utemeljitelju RH, a još manje da je on „povjesničar-Uklanjalj“, tj. da je u vrijeme kada je to podobno – pogotovu za ravnatelje – uklonio bistu Utemeljitelju RH.

Iskreno se nadam da ona sve to nije znala i da doista ne vjeruje da je ime povijesnog instituta mnogo više od biti UTEMELJITEL RH. A taj prijedlog je potpisalo najviše književnika. Među njima general Ivan Tolj i naš prijatelj veliki Luko Paljetak. General Tolj je komentirao moj govor („Odlično si govorio“), a kaže mi kako mu je taj govor prosljedilo više osoba. A i govor sam završio citirajući Krležu!

Bilo kako bilo, lijepo je vidjeti kako HINI nije važno da nitko na Izornoj skupštini nije reagirao na moju tvrdnju:

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

A njima je Tuđman političar. Jasno vam je zašto je u naslovu moje knjige:

DA UMREŠ OD SMIJEHA!

Akademik Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/toptema/jos-o-reagiranjima-na-izbore-u-hazu/>

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOSIP PEČARIĆ

10. kolovoza

SLOBODAN LANG I THOMPSON

O profesoru dr. sc. Slobodanu Langu napisao sam knjigu koja se može naći i na Internetu, ali ima i tiskano izdanje:

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com):
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.

Koliko je naslov teksta opravdan pokazuje dio Kazala:

UVOD	11
Prof. dr. sc. Slobodan Lang: Odlazak prijatelja.....	12
DAMIR PEŠORDA O SLOBODANU LANGU.....	16
Damir Pešorda: Je li Žarko Puhovski ništarija?.....	16
Prilozi: Iz knjige Druker, portal dragovoljac.com	19
Dr. Jure Burić, Puhovski - čovjek bez ljubavi.....	19
„Činjenica je da nije bio čovjek“.....	21
KNJIGA ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	23
Pismo Thompsonu.....	23
Prilozi: Biskup Puljić o Thompsonu.....	29
Prof. Čorić U emisiji «Hrvatska u živo».....	31
Biskup Jezerinac na misi recitirao Thompsonovu pjesmu	35
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Hrvatsku treba braniti.	36

Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Gospodin Šnajder JE proživio život promatrača iz fotelje.....	43
Prof. dr. sc. Slobodan Lang, Thompson i Woodstock	45
Hrvatskoj javnosti o zabrani koncerata Marka Perkovića Thompsona.....	49
Večernje obrtništvo g. Bekavca	56
PREDSTAVLJANJA KNJIGE ZLOČINAČKI SUD U HAAGU...58	
Čavoglave – Dan Domovinske Zahvalnosti, 5.8.2008	58
Govor Ozane Ramljak	58
Damir Pešorda, Matematičar koji svoj kredibilitet ulaže u obranu hrvatskih interesa	61
Slobodan Lang, Došli smo u Čavoglave, okupljeni pjesmom i ljubavi za Hrvatsku	66
Govor Josipa Čorića	74
Govor Josipa Pečarića	78
Zagreb, 23. rujna 2008.....	78
Govor Zdravka Tomca	78
Govor Josipa Pečarića	84
Split, 29. rujna 2008.....	89
Govor Branimira Lukšića	95
Govor Josipa Pečarića	95
SLOBODAN LANG U DRUGIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA.99	
M. Kovačević I J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.....	99
Otvoreno pismo Predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.....	99
Slobodan Lang, Pismo generalu Mirku Norcu i Marku Perkoviću Thompsonu.....	103
Šnajder uber ales.....	107
Slobodan Lang, Lovci na hrvatsko mišljenje.....	111
Josip Pečarić, Napad na Thompsona i s desna?.....	114
J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009...116	

Održan prosvjed potpore Thompsonu pred veleposlanstvom Švicarske.....	116
Tri komentara prof. dr. sc. Slobodana Langa.....	118
J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.....	123
Hrvati koji strasno mrze svoj narod.....	123
J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.....	131
Genocidnost.....	131
Prilog: Slobodana Langa: Vaša, naša i njihova Hrvatska – Goldsteinova Knjiga „Hrvatska 1918 – 2008.“Pamflet je koji vrijeda žive i mrtve!.....	137
J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.....	142
Slobodan Lang, Uvodna besjeda.....	142
Predstavljanje u Beču.....	145
Pismo prof. dr. sc. Slobodanu Langu.....	148
J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.....	154
Šesto pismo	154
J. Pečarić, ‘Ako voliš Hrvatsku svoju’, Zagreb, 2014.....	165
Matematička konferencija i biskup Košić.....	165
Slobodan Lang: 'Hrvati ne mrze Židove, niti ustaše ih nisu mrzi..	173
Prilog: Slobodan Lang: 'Mali Jergović piše gluposti! Hrvati ne mrze Židove, Niti ustaše ih nisu mrzile'	176
M. Međimorec, j. Pečarić, General Praljka III. S prijazirom odbacujem vašu presudu, Zagreb, 2018.....	178
General Ivica Primorac o generalu Praljku.....	178
(...)	

Moj dragi prijatelj profesor Lang je bio najveći svjetski stručnjak za pitanja dobra i zato me je obradovalo kada vidim da se i mrtav 'uključio' i drži lekcije o Domovinskom ratu onima koji danas vladaju RH pa čak i o pjesmi o Juri i Bobanu:

Dr. Slobodan Lang - "Jure i Boban" je antifašistička pjesma

<https://www.youtube.com/watch?v=lJFR0GhvGaY>

Bilo što da Srpske sluge u RH kažu očito je da je to samo zato što su nesretni činjenicom da je od njihove 'nepobjedive' vojske u 'Oluji' nastala vojska zečeva.

Veliki kineski ratnik i filozof je takve nazvao 'najogavnijim ljudima' i oni su danas u šoku što ih je Thompson svojim povratkom satjerao u mišje rupe iz kojih će nastaviti raditi kao i do sada – ono što im gazde kažu.

Josip Pečarić

YOUTUBE.COM

Dr. Slobodan Lang - "Jure i Boban" je antifašistička pjesma

Dr Slobodan Lang humanist i domoljub preminuo je koncem veljače 2016. u Zagrebu kao Hrvat i rimokatolik židovskog porijekla. Potekao je iz ortodoksne komunis...

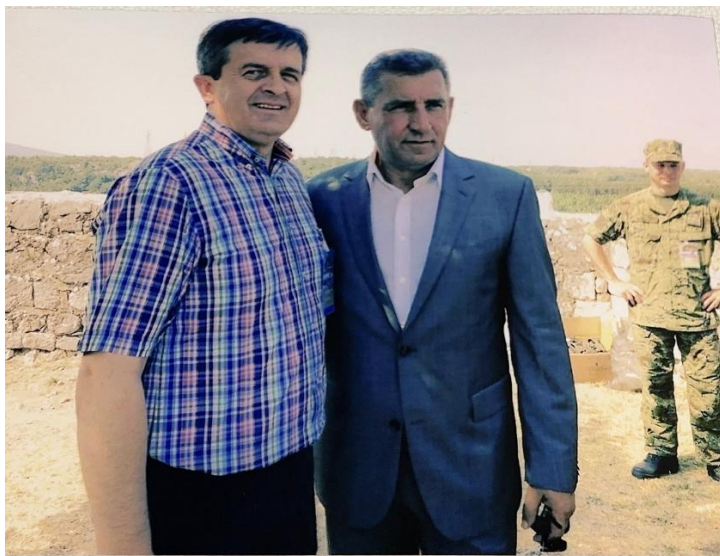
GALERIJA SLIKA

Slika iz Ljubuškog: Ivica Primorac, Mladen Pavković i Josip Pečarić

S majkom J. M. Nicoliera u Zagrebu 2023.

Na dvadesetu godisnjicu Oluje s generalom Gotovinom u Kninu.

Slika s tvrđave u Kninu, kolovoz 1995.

Slika iz oslobođenog Jajca, ministri Šušak i Šoljić s zapovjednicima hrvatskih snaga. 14. rujan 1995.

U oslobođenom Jajcu, 13. rujan 1995. s generalom Ademijem i brigadirom Josipom Bevandom.

U Jajcu, 13. rujan 1995. Ministar obrane HR HB Vlado Šoljić, pomoćnici ministra Jelavić i Primorac, brigadir HVO Šiljeg

Slika s topnicima na položaju, 1993.

Čapljina, lipanj 1993. Obljetnica PPN Ludvig Pavlović, Ivica Primorac, Mate Boban i Dragan Čurčić

U Ljubuskom, prosinac 1991

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1730, citata: 26742, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.405, citata: 7.697, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 865, citata: 9029, H-index: 42;

WoS: publikacija: 865, citata: 8050, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical*

inequalities (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

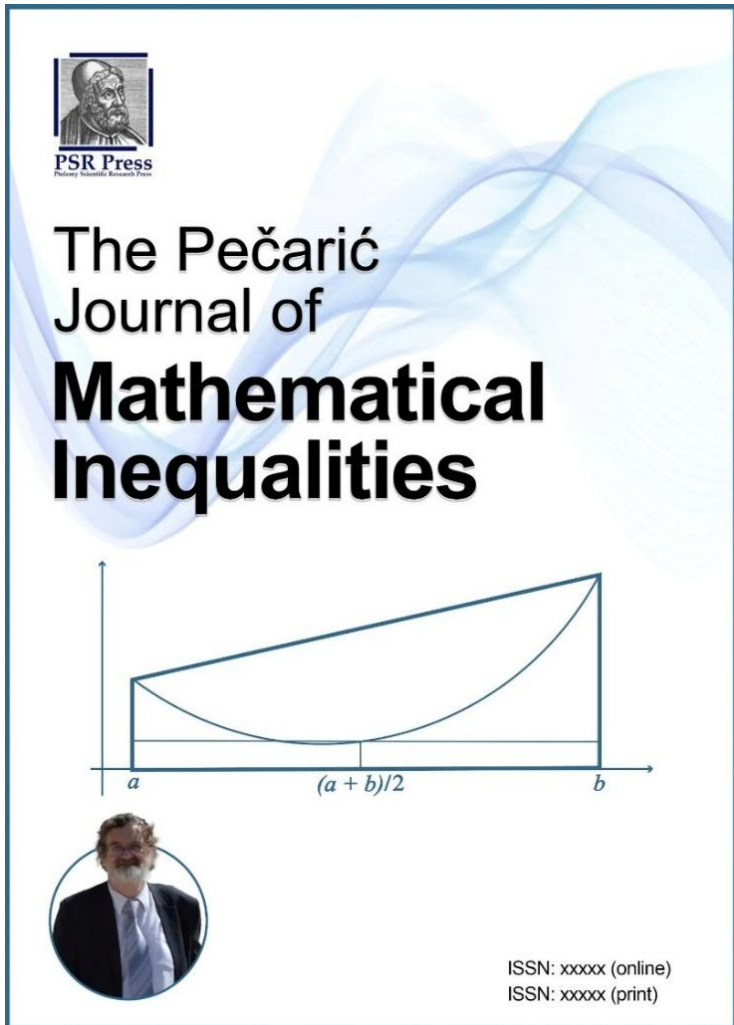
Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova, Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

The cover features a blue wavy background. In the top left corner is the PSR Press logo, which includes a portrait of a man and the text "PSR Press" and "PUBLISHED BY PSR PRESS". The title "The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities" is prominently displayed in the center. Below the title is a graph showing a trapezoid with vertices at $(a, 0)$, (a, y_1) , (b, y_2) , and $(b, 0)$. A horizontal line is drawn at the average height $y = (y_1 + y_2)/2$. A curve is plotted within the trapezoid, starting at (a, y_1) , dipping down to touch the horizontal line at $x = (a+b)/2$, and ending at (b, y_2) . In the bottom left corner is a circular portrait of a man with a beard and glasses. In the bottom right corner, the ISSN information is provided: "ISSN: xxxxx (online)" and "ISSN: xxxxx (print)".

PSR Press
PUBLISHED BY PSR PRESS

The Pečarić
Journal of
**Mathematical
Inequalities**

ISSN: xxxxx (online)
ISSN: xxxxx (print)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji

je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 270 publicističkih knjiga.

11. 4. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA
MATH.SCI.NETU: PISMO AKADEMIKA DUJELLE

ect: MathSciNet
: 17 Feb 2026
r: Pej Dujella
o Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta listu matematičara s najviše radova, pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik) barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija, ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.
1646 O'Regan, Donal
1596 Srivastava, Hari Mohan
1574 Erdős, Pál
1471 Ballico, Edoardo
1392 Pečarić, Josip
1360 Dragomir, Sever Silvestru
1360 Shelah, Saharon
1278 Llibre, Jaume
1259 Argyros, Ioannis Konstantinos
1215 Godeaux, Lucien
1202 Cao, Jinde
1130 Papageorgiou, Nikolaos S.
1093 Băleanu, Dumitru I.
1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
1007 Kim, Taekyun
1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "rucno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
O'Regan, Donal (1660)
Srivastava, Hari Mohan (1509)
Erdős, Pál (1448)
Pečarić, Josip (1404)
Ballico, Edoardo (1399)
Dragomir, Sever Silvestru (1310)
Llibre, Jaume (1278)
Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
Băleanu, Dumitru I. (1241)
Cao, Jinde (1214)
Shelah, Saharon (1208)
Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
izlistao sam one s preko 1000 radova
(prva lista za broj radova u zbMATH,
a druga za broj radova u MathSciNet).
Brojevi su točni, jedino je upitno
jesam li nekoga greškom izostavio
(pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema
takvih).

I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!

Čestitam!

Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy
Institute of Scientific Research and Technology* je **krajem prošle**

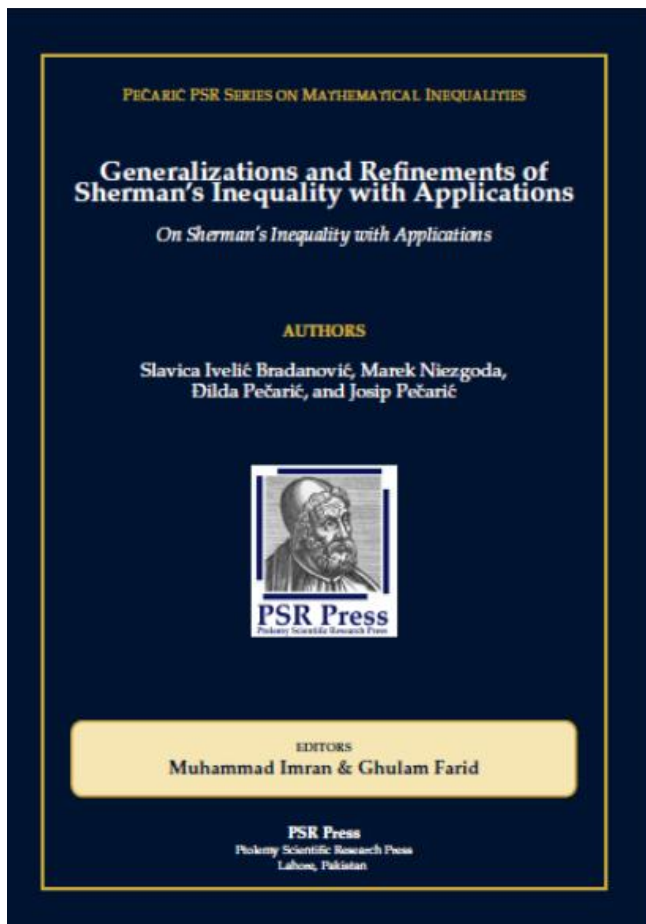
godine počeo objavljivati novi matematički časopis **THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES**

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Ove godine kreće i serija monografija:

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Prve monografije:

PEČARIĆ PSR SERIES ON MATHEMATICAL INEQUALITIES

The Jensen-Mercer Inequality

AUTHORS

Asif Raza Khan, Inam Ullah Khan Kundi
and Josip Pečarić

EDITORS

Muhammad Imran, Ghulam Farid & Madeeha Tahir

PSR Press

Ptolemy Scientific Research Press (P.O. Box 45)
Lahore, Pakistan (Tel: 372-3731)